

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

[zivḥe šelemim] sefer zivḥe šelemim

Qordovero, Mose

yerušalayim, 1883

סימלש יחבז

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-5874

זבחי שלמים

פירושי מהרמ"ק

לתפלות ראש השנה ויום הכיפורים

מלפ"ץ. וכן מל
י כ"ו בשם הוי"ה
הה"ן וי"ו אחו
בגנ"ד ק' ברכות
גר שלריך
כה מן
ה' י
ת

אמר

הלעיר לא נכחד ממני עולם
העלם סודות נפלאים שסדרו
אנשי כנה"ג בתפל' זו ועם כל זה ננערת
חלני לבח לבאר בו קנאי מליון להיות מעל'
השונה חשובה לפניו ית' ומה גם אם
יזכה האדם לייחד למעלת המעלות
הרמות כי ודאי מעלתו גדולה ולכן גם
אם יתרים האדם ליכנס בדברים אלו
לפנים ממחיתו תחשב לו לזדקק כדפי'
הרשב"י ע"ה מאן דבעי למנדע אע"ג
דלא ידע שצח' איהו ליה לכן האהבה
תקלקל השורה ואכנס לפנים ממנה
ומעלת האשף ישלים חסרון המתנשא .
ולזה נשענתי על רוצי חסדיו יחיר עיני
שכלי לבח מרום הר הקודש תפלות אלו
וקודש שאכנס צביאורם אקדים כי אל
ענין הכוונה לריך המעיין שתקדם אליו
מה שהקדמנו בספ' פירוש רמזים בשע'
הכוונה . עם היות שהארכנו שם הדברים
בארובה נקצר הנה מעט מזער . יהיה
לזכרון אל המעיין כי אין ראוי למכין
להיות עונתו במדות המשל בזה שיעלה
במחשבתו אל המדות לבד ח"ו אלא הכל
בסוד השתתפ' אל מאילס והוא מתנהג
על ידם ולפי שהמאילל בלתי בעל שינוי
כדודע אנו מתפללין אליו שיפעול על ידי
מדותיו ואל יחשוב המעיין לומר א"כ
מתפלל אליו בלי לירוף מדות' כי הוא עיק'
הכל . אמר כי הדבר הזה אינו חמור

מתפלל אל המדות בלי לירוף המאילל
אבל עכ"ז הוא חוץ מן האמת לפי שאין
שם פעולה מתחשבת במאילל בעלמו אש
לא ע"י מדותיו לכן ראוי אל המתפלל
כשיאמר ברוך שידע ויבין באיזו מדה
נקרא המאילל ברוך וכיולא בזה אל שאר
הכנויים והשמו' עוד ראוי למכין להשמר
ולזהר שלא יחשוב בכוונתו במדות כפי
מה שיעלה במחשבתו הגשמי' שא"כ
נמצא מגשים . אמנם יסוין אל המדות
בשמות הסויות שבהם נחו אין לנו דבר
נוכל להגביר ענין מדה זו ולא גדר
שבגדיריה בו אלא בהויות אלו והסויות
הם עשר ופי' שם הרשב"י ע"ה בחיקונים
ואלו הם האחד בכתר **יהוה** ונקודתו
קמץ . הב' בחכמה **יהוה**
ונקודתה פתח . הג' צבינה
יהוה ונקודתו לרי . הד' בחסד
יהוה ונקודתו סגול . הה'
בגבורה **יהוה** ונקודתו שבא .
הו' בחפז **יהוה** ונקודתו
חולם . הז' בנחל **יהוה** ונקודתו
חיריק הח' בהוד **יהוה** ונקודתו
בג' נקודות . הט' ב' **יהוה** ונקודתו
יהוה ונקוד' בשורק . הי' במלכו'
יהוה ואין לה נקודה כי
היא מקבלת כל הנקודות והטעם
כי היא פועלת כל הפעולות אמנם צבואה
מתייחדת או מקבלת מג' אבות נקודתה

(אלף)

אברהם לייב זילברמן רב
A. L. SILBERMAN Chief Rabbi

כי

זבחי שלמים

יהוה כנקודת לבאות ויתבאר עוד לקמן בס"ד ובהיותו מכון בייחוד הפארת מלכות יסין בשם יאהרונהי גודע ובחשבו אל ייחוד חכמה ובינה יחשוב ייחוד יהוה באהיה כזה יאהרוהיה וכן פירש הרשב"י ע"ה בתיקונים ובזה ילך לבטח דרכו בס"ד ונכון לבו בעומ צה' ועניינים אלו הארכנו בפירושים בספר פרדס רמונים ובספר אור יקר והנה לרי' המעיין לסמוך על מה שנכתוב בקצרה כי מקום שראוי לקצר אין אנו רשאים להאריך. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והושיענו וכפר על חטאתינו למען שמך. מה נמלא לחכי אמרתך מדבש לפי. שלום רב לארבעי חורתך ואין לנו מכשול. הורני ה' דרך חוקיך ואלרנה עקב:

אדני נודע שש זה היותו במלכות והוא בית קבול לשם בן ד' וע"י נעשה ארון כדפי' בשיר, השירים וד' אותיות אלה נגד אותיות יהוה ואח"כ יעלה מחשבתו בשם יאהרונהי שהוא מורה על סוד נשמתו בחוכו ואולם לא כוונתו בהיותו מזכיר שם בן ד' שאז יגבר שם יהוה על שם אדני אלא יכוין על היות שם יהוה משפיע בשם אדני והגובר וגראה הוא שם אדני ענין כמלך בהיכלו וכל זה שלא להפריד. כוד שם זה באותיותיו יורה אלף דלת כון יוד הם י"ב אותיות נגד י"ב גוונים שהיו בי"ב אבנים שהם סוד קדושה לך ישלשו שהיו ד' עורי אבן משולשין באבות וסודם לובן מלך החסד ואודם מלך הגבורה ירוק מלך התפארת ואור

י"ב היות הם מאירות בתוך י"ב גוונים אלו כדפי' הרשב"י ע"ה בתיקונים ופי' בשער הגוונים ואולם בחילוק אותיות שם זה במדות אין מקומו הנה כי הארכנו בס' פרדס רמונים בשער השמו' בס"ד והכוונה קצרה שיכלול קצת מענין השם או רובו יהיה בשם **יהוה** כנקודת לבאות כי זה יורה על המלכות מקבלה ע"י נלח הוד יסוד מגדולה גבורה הפארת והענין קמץ בחסד שבה בגבורה חולם בתפארת והם עלמם בכלאים כדפי' הרשב"י ע"ה ובזה יורה על שלושת באבות בסוד י"ב גוונים וכוד השם בהיכלו והוא עלמנו נקודת **אדני** אלא שמוסף בה הפתח כדפי' בספר פרדס רמונים בשער השמות:

שפתי נודע כי כינוי השפתיים הם נלח הוד והארכנו בפיר' בספר אור יקר בפ' האדרא ואולם באומרו שפתי כינוי מדבר בעדו ולא אמר שפתיים סתם יורה על בחינתם מלך המלכות והם דברי דוד מדבר בעד מדתו כי המלכות פה ולשון יסוד מתייחד עם הפה. והפה נעשה בסוד השפתיים ובהיות שפתיים משיקות והם מסתירות האור הנעלם למעלה נעדר האור והפה אין לה פתחון פה לתבוע שפע לכן אחר כניסתנו דרך הפתח דהיינו המלכות כדי להשפיע לריך להחפלה בעד השפע שיהיה נשפע ומיין דקדישן מסערא דלפון יכון נגדין וזהו כי הנלחי' הם האותרים המן וטוחנין אותו לדיקים וזהו:

הפתח

זבחי שלמים ב

תפתח ואולם פתיחה זו ודאי מלד
החסד כנודע כי שתי
פעולות אל הגבורה בסוד הדין אל
עיבוד השפע אם מלד חוס אם הגבורה
המגב ונעשה חורב בעולם או מלד
קרירות גדו' המגליד את השפע ומעכבו
ואל שתי אלו כוונו ז"ל באמרם כי
הם שני מיני גיהנם או מקרירות או
מאש והם שני בחינות דין שנגבורה .
הא' הוא בחינת האש וזה תוקף הדין כי
גם מה שגבר נשפע מנגבו. והיא בחינה
יפה מפאה אחת ורעה מאחרת . יפה
שסוף סוף המים והשפע נשפע אבל
בעונות הם מתנגבים מלד השמאל . אבל
הבחינה הב' שהיא בחינת הקרירות
הגדול מורה על עיבוד השפע למעלה
ובלתי נשפע לסבת תוקף הדין שהוא
אוחז בעד דלתי השפע ומעכבו מלהיותו
נשפע כענין משל המים המתקרבים
ובלתי נשפעים מלד גודל הקרירות וזה
ודאי רעה מכל פאותיה ועל זה רמזו
רז"ל באמרם כי גיהנם של שלג קשה
משל אש ועל סוד זה והשפעת השפע
מלד הדרום שהוא בחסד אמר תפתח
ונודע כי פתיחה מלד החסד כדפיר'
ולכן לריך לבוון בפתיחה זו אל לך
החסד כדפיר' ובוה יורה ג"כ על הגבורה
הנלח על הכוד :

ופי הוא ביסוד כי גם הוא בכלל
מליאות הפה כדפי' לעיל וכן
פה עולה מילה ואולם באומרו ופי יורה
על היסוד בסוד יוד שבו וסיינו פה יוד
מלכות יסוד . ואומרו ופי בואו הריבוי
יורה על התפארת וסיינו סוד כל קו

האמלעי תפארת יסוד מלכות ועיקרם
ביסוד ויוכל לכלול הנה שם יאהרונה
המורה על ייחוד שלשחם בסוד אמנן :
יגיד פירוש אחר פתיחת הנלחים יסיה
כח ביסוד בסוד קו האמלעי
כדפי' להמשיך השפע בסוד החכמה
מלמעלה כי כל הגדה הוא המשכה מלד
החכמה ומבואר במקומות רבים מהזוהר
ולא ירחק היות יוד ראשונה בחכמה
וג' ד' שבע מדות עד היסוד שהוא יוד
שנית וג' היא הבינה הגומלת חסד
ומייחדת הגבורה ללד החסד והם ג'
מדות בינה גדולה גבורה ואחר כך
תפארת נלח והוד ומלכות שהם ד' ויוד
יסוד כדפי' (*בין יוחר) בין כלם וכולם
כללים בו בסוד שפע החכמה :

תהלתיך נודע כי תהלה היא
הבינה ואף אם ימלא
פעמים במלכות ופעמים בכתר כדפיר'
בספר פרדס רמונים עם כל זה הנה
עיקרו בינה וכוד ך' ארוכה כוד
השפעת הכתר עד המלכות שהיא בסוד
יוד יוד עשרה עשרה הכף בשקל הקודש
והם סוד כ' כתר ונודע כתר בלובן
העליון בבחינת הבינה הרי כללות שלשת'
במלה זו והוא סוד השפעת השפע מן
הכתר ויורד עד המלכות כדפיר' והנה
בפסוק זה סוד העליה והירידה כדפיר'
והכל בסוד הכניסה :

ברוך כפיר' מלה זו רבו הפי' בדברי
הרשב"י ע"ה ואולם עיקר
כוונתו בתיקונים ברוכ המקומות הוא
לפרשו ביסוד כאומר' . כל הכורע כורע
בברוך וכן הזוקף זוקף בשם
(*כ"ל מהיחוד)

יין
זי'
ות
כי
נו'
יין
דת
ות
דה
דה
פי'
שם
שם
לא
פר
שם
י'ר'
לם
לא
שם
בר
אוד
אוד
שם
דר
וע
תח
יין
יין
דין
יין

זבחי שלמים

בשם דהיינו בהיותו משפיע למטה
 במלכות השפע והברכה והיינו ענין
 הכריעה שהוא כורע עד שיהפסקו כל
 חוליות שבשדרה שהם ח"י חוליות ח"י
 ברכות שביסוד ח"י העולמים כענין
 אומרם וברכות לראש לדיק ולכן כורע
 בצרוך דהיינו יסוד בהיותו נשפע ועם
 היות פ"י צרוך לודק במקומות אחרים
 בענין התפילה זה ילדק יותר. עוד
 פירש בתיקוני' כי צרוך ירצה ראש ומקור
 כל הברכות דהיינו בכתר שהוא מקור
 כל הברכות ולפי זה ירצה באומרו צרוך
 דהיינו ח' ברכות לראש לדיק כדפיר'
 להשפיעם מכתר עד היסוד שהם ח"י.
 ט' מומטה למעלה וט' מומטה למטה
 וכן פירש בתיקונים במקומות אחרים
 והנה לפי שטת צ' הפיר' ירצה להשפיע
 מן הכתר עד היסוד דרך המדרגות
 ובענין ח"י אלו. יכוין כי השפעתם ע"י
 היסוד דהיינו יהוה בחכמה אהיה צבינה
 ושתיים בכתר ח' יאההויה. והם ה'
 אל הימין בחסד ואהיה אל השמאל
 בגבורה ומיוחדים יחד בהפארת. והם
 מחפרדים בירכין ומתייחדים ביסוד. הרי
 ט' שמות ג' בשם יהוה אל הימין בסוד
 הגבורה שפע החכמה ושלשה מן השמאל
 בסוד הגבורה שפע הבינה והם שם
 אהיה ג' באמצע והם בסוד היחוד בקו
 האמצעי כדפיר' הם ו"ב שמות ששה
 רחמים וששה דין אלו נקבות ואלו זכרים
 ולא דין אלא שאינו כרחמי הזכר ובמלכות
 עוד צ' כאשר יבואר הרי מומטה למטה
 וממטה למעלה ירמוז הענין (*בסוד)

(*ש"ל ב'סוד)

שם יאהדונה תרווייכו חד. והם יהוה
 בנלח אדני בסוד ובהפארת מיוחדים
 ובחסד גבורה ובחכמה ובינה נפרדים
 אל הימין והשמאל יהוה אדני ובכתר ג"כ
 מיוחדים הרי עוד ו"ב שמות בסוד
 הגבורה אור ההפארת ומלכות בכל
 הספירות. ובמלכות צ' שמות מיוחדים
 והם זה ד' שמות ולכן ה' נקר' קריית
 ארבע כזה יא"ה"ה"ה"ד וי"גו"ה"ה"ה
 הרי ארבע שמות מיוחדים תכלית קשר
 ראש בסוף וסוף בראש להורות על ה'
 אחד ושמו אחד ואם יוכל המכוין לכוון
 באלו בעליתו וירידתו מה טוב חלקו עוד
 פ"י בתיקו' ג"כ [צ'] תרין הדין ר' ראשי'
 חכמה ו' שית ספיר' ב' כתר והנה היות
 מלת צרוך עולל כל האלילות כפי מה
 שפיר' לעיל אינו מן החימה ואולי יש
 להתעורר על סדר המדות במלה זו
 היותן שלא כסדרן לא מומטה למעלה ולא
 מומטה למטה ונאמר כי באומרו בית
 תרין הדין ירצה כי הבינה והמלכות
 הם שני בתים בית ראשון ובית שני
 ובאומרו בית לא נכחיש היות זה כלולי'
 צ' המדות יחד והיינו אומרו תרין הדין
 כי מלת צ"ח ירצה שנים וירצה לשון
 בית וירצה צ' בתים והנה בנין צ' בתים
 אלה הם ע"י החכמה באמרו בחכמה
 יבנה בית וירצה ע"י החכמה בנין שני
 הבתים וא"כ אחר אומרו בית הביא
 ריש המורה על החכמה שהיא ראשית
 חכמה ראש ומאליל תרין בתין ובונה
 אותם שהם שני הדין והנה ייחוד תרין
 בתים אלה הוא ע"י ההפארת הכולל ו'
 קרנות שהם ו' ספירות הרמוזות

הרמוזות בלות ואלו הקושר שתי הסין
 והיוד ראש על ואלו מורה על קשר שתי
 המדות והוא המייחד גם בין החכמה
 והבינה בסוד הדעת לכן בא היוד על
 ואלו דהיינו ראש ראשית ואחר כך ואלו
 שהוא ראשית דעת ולכן באו סדר אותיות
 אלה בשם הסין כדפיר' ולהיות אחר
 היחוד הזה השפע נשפע מן הכתר לכן
 בא סך' בסוף תיבה ובא סך' ארוכה
 להורות על סדר השם הנכון שהוא יהוה
 אבא על אימא ברא על ברחא וכן לריך
 המכוין לייחד שתי הסין בסוד החכמה
 הבונה אותם יחד והתפארת המייחד
 החכמה והבינה והמלכות בסוד הדעת
 כדפיר' בספר פרדס רמונים ואח"כ
 השפע הנשפע מסדר המדרגות מן הכתר
 עד נקודה אחרונה שזכו כ' כתר כדפיר'
 לעיל במלת תהלתך וזו ח' מן הדרכים
 אשר לנו צפי' ברוך שפירש הרשב"י ע"ה
 וכל השאר יתבאר בספר אור יקר בס"ד
 ובזה ידקו כל דברי הרשב"י ע"ה
 במקומות אחרים פירש ברוך במלכות
 ויראה אל ח"י ברבות שבצדיק הנשפעות
 במלכות מן היסוד וזהו סוד הכריעה
 ממעלה למטה כדפיר' וזהו כל הסוד
 סוד בברוך. עוד פירש בעילת השילות
 ובדואי שהכל ע"י ומה גם במלה כוללת
 כל האילנות כזו וממנו הארת הכל ממטה
 למעלה וממעלה למטה:

אתה

במלה זו רבו הפיר' בדברי
 הרשב"י ע"ה ובדברי המפרשי'
 ולפי דרכנו נחזיק בקלחתם. נודע פי
 המלכות אל היחוד לריך אל הקישוט
 והנה קישוט הכלל הם מלד ג' אבות

שהם גווי הקשת שעליה נאמר זכרתי
 לזכור ברית עולם וכן פירש הרשב"י
 ע"ה וכנה עתה המלכות תתקשט קודם
 עלותה לבית בעלה בקישוטים אלה ולכן
 תתקשט בחיילותיה שהם ה'. ד' מחמות
 שבינה והיא נקודה אמלעית. דהיינו ה'
 דלת ויוד נקודה אמלעית וכן פירש
 הרשב"י ע"ה והיינו ה' של אהה ועוד ה'
 ג' ויין כזה (**וי) שהם וי' סע וי' בא וי'ט
 ג' גוונים הנזכרים וג' גוונים אלה תקבל
 אותם מלד החסד שהיא הכוללת שם ע"ב
 שהם ג' אבות ויסע ויבא ויט וא"כ גם
 אם ימלא בדברי הרשב"י ע"ה אהה בחסד
 כדכתיב אהה כהן לעולם יצדק ג"כ עם
 אומרו שהוא במל' עוד (**וישר' אוחו)
 בתפארת באומרו אהה אבינו והטעם
 כי המלכות ג"כ מתקשטת מלד התפארת
 שהוא אורייתא והיא נקרא ח"ת פירש
 אורייתא כלילא מא' ועד ת' (**ח') גם
 יצדק במלכות מלד קישוטים מן התפארת
 כדפיר' עוד פירש אהה בחכמה ובינה
 וזה גם כן יצדק כי נודע כי חכמה
 בחסד ובינה בגבורה כענין הרוצה
 להחכים וכו' וא"כ לפי כוונתינו יצדק
 במלכות מלד קישוטים מכל המדות האלה
 והנה המתפלל אחר שיהיה סוד בברוך
 יכוין לייחד היסוד במלכות דהיינו אהה
 בסוד קישוטים לייחדה עם בעלה כאשר
 נבאר ויראה לפי זה אהה ופירש את
 כהרגום של אות שהוא היסוד ופעמים
 הרבה פירש כן הרשב"י ע"ה. וגם יכוין
 כי כשהיא מקבלת מבעלה ומתייחדת
 בו היא נקרא' בשם **יהוה** דהיינו
 (***) חשק מסטרא' דאבן

(**י"ל וו) (**י"ל ש"ל יולדק אהה) (**י"ל ש"ל א"י) (**י"ל חולס טבא קמו) כדכ'

זבחי שלמים

כדכתיב רק באבותיך חשק ה' ולכן אחת ירצה אל קבלתה מנ' אבות להתייחד עם יהוה בסוד יהוה שהם ג' בחינות אלה ומה גם שהם שם י"ב מלך מלך ימלוך כאשר נבחר ב"ה ולכן לריך לחקן הכסא כתיקון הושב על הכסא והכל בסוד אינון הלת אכפין דגליחת לקבלה מלעילא מג' פנים עילאין ונשאר פן אחד בארץ כדפירש הרשב"י בשיר השירים :

יהוה כנה שם זה קדם אלינו ביאורו באורך בספר פ"ר בשער שם בן ד' ובשער השמות. ולכן בביאור אלויות אלה לא נאריך ועוד כי יכבד עלינו המשא והמזבקה ה' יבא שמה. וחולם עתה בזה שם זה בתפארת והיינו שזוקף בשם. וזוקף המלכות כוכב דוד הנופלת ומייחדה עם בעלה והיינו ע"י היסוד כאשר נרמז במלות ברוך אחת ואחר שיעלה ויחד ראוי לכיין בשם יאהדוניה שהוא שם כולל היחוד כדפיר' ואחר שיחד שם ראוי לכיין עוד בשם י"ב שהוא מלך מלך ימלוך שתיקודו זה **יהוה יהוה יהוה** הוא אל י"ב

הגבולי' כמו שביארנו בספר פרדס רמונים בשער פרטי השמות יעויין שם הנה ג' שמות אלו פי' המפרש' בתיקודם נקוד אחר ואנו אין לנו אלא קבל' הרשב"י בזוהר ובתיקונים. והנה ג' שמות אלו הם חסד מלך גבורה מלך תפארת ימלוך בסוד השמות כדעת קל"ה המפרשים הם הם ויהיה דהיינו רק באבותיך חשק כדפי' לעיל והם בצירוף השם י"וד ה"י ו"יו ה"י שיש בו ד' יודין וג' ויין

וב' הסין זד' ירצה ד' הסין ירמוז אל ג' שמות שלמים מלך מלך ימלוך כדפי' והם סוד ע"ב ויסע ויבא ויע שבחסד וכן שם זה עולה ע"ג דהיינו ע"ב וחסד בכלל בהם ע"ג איך שיהיה נודע כי היה הוא ויהיה הם סוד גדולה גבורה תפארת וכן פי' הרשב"י ע"ה כי מלך מלך ימלוך הם חסד גבורה תפארת (*ושנים ב' הם) נלח הוד יסוד כי הם ענפי הג' אבות וכן פי' ג' שמות שבשם מוסיפה ה' למלך וגו' עם מלת והיה ולכן נאמר כי יכלול בנקודות אלה כל ע' הפירות ואח"כ המלכות המקבלת מלד ג' הקיין שהם קו החסד חכמה חסד נלח. וקו הדין בינה גבורה הוד וקו האמצעי קו הרחמים שהם כתר תפארת יסוד והמלכות מקבל משלשם והיינו שם בן ד' בתיקוד לבאות כדפי' לעיל בשם אדנות ולכן אחר שיכין בד' שמות שהם סוד כל ההתפשטות כדפי' יכין בשם הכולל כל עלמות האצילות שהוא **יהוה** וכבר הארכנו בביאורו בספר פרדס רמונים והוא שם כולל כל האצילות בתיקודו ובאותיותיו. ואחר יכין במקור הכל דהיינו הכתר ושם יכין בסוד שמו והויה שלו וזה עיקר לכל אשר ביארנו וגבאר. כי עיקר הכל לכון בשמות והויות והעלם המתפשט והמתחשבה באין סוף כי זה עיקר הכל כמו שהארכנו בספר פרדס רמונים בשער הכוונה בס"ד :

אלהינו שם זה בחכמה כי אחר שעלה אל הכתר כדפי' ראוי לו להוריד השפע מדק אחר מדם
 (*י"ל ש"ל ושניים להם)

מזדה דרך מעלות הסולם ואין ספק כי אלה ירמוז אל ג' אבות וג' נלחים הנקראים אלה כמבואר במקומות רבים ועליהם סוד יוד שהוא חכמה ונמשך ממנה נ"ו שהם התפארת והמלכות כנודע שהם דו פרצופין הנאללים מן החכמה ולכן קדמה נון לואו בסוד דו ולא וד וכבר נתבאר ענין זה בארוכה בספר פרדס רמונים כי ג' אבות הם נקראים אלה והם סוד ה' שבזינה שהם ג' ויין ופי' שם שעכ"ז כל שם זה בחכמה וסדר הענין יהיה בכתר אלהיו בחכמה וזאה זה סוד דו מילוי יוד וסוד הזינה בזיני' ה"א שהיא אלה כדפיר' בסוד שם יה שבה . הכוללת החכמה והזינה בה' :

ואלהי שם זה בזינה והיינו אלה כדפיר' ויוד שבחוך ההא בסוד ה' מלך בהיכלו וסוד הו"או להורו' על הדעת המיוחד שתי שמות אלו שהם חכמה וזינה ודעת בנתיים . והוא סוד יהו כנודע ואחר שהמשיך השפע עד הזינה ימשיכו עוד במלת :

אבותינו שהם ג' אבות גדולה גבורה תפארת ונקראים אבות שהם אבות אל פעולת החסד והדין והרחמים כי בחכמה וזינה אין הפעולה מתגלית וכ"ש בכתר . וגלח והוד ויסוד ענפים וזנים אל האבו' ועל שם נקראי' אבות ואנחנו בניהם למודי ה' ואנו נקראים גם כן בני ישראל וכן נלח והוד ועל זה נאמר וכל בניך למודי ה' וגו' עוד ירלס יוד יסוד . נ"ו תפארת ומלכות המתייחדים ע"י להמשיך האילוני' עד כולו וכל נ"ו המורה על הרבים לדעתינו הרמז בהם שאנחנו בני ישראל נשמתינו

בסוד נ"ו והשרשים והענפים הכל ענין א' וכל מה שאנחנו מתפללין הוא בסוד נשמתינו החקוקה ומלווירת שם וע"י אנו פועלים בזכותינו למעלה כדפי' בס' פרדס רמונים בשער הנשמה :

אלהי אברהם פי' אברהם חסד כנודע שמדתו

היא החסד כדכתיב ויסע אברהם הלך ונסוע הנגבה וכתיב תתן אמת ליעקב חסד לאברהם והנרלה באומרו אלהי אברהם ירלס חכמה שהיא המאללת החסד וטעם זה כדי לקשר החכמה בחסד כי עד עתה ביארנו כל א' לעלמה ועתה כייחדה יחד וכן באומרו :

אלהי יצחק זינה על הגבורה שהיא מדתו של

יצחק כנודע כי בענין העקידה זכה למדה זו וכן פי' בזו' וזהו ותבהינה עיניו מראות מלד מדתו וכתיב ופחד יצחק היה לי והכוונה לקשר הגבורה בזינה לייחד הענפים בשרשים וכן באומרו :

ואלהי יעקב דהיינו ת"ת בכתר ומדתו של יעקב

הת"ת כדכתי' תתן אמת ליעקב וכתי' יושב אהלים בין גדולה לגבורה ולכן ואו בין זה לזה והוא סוד וא"ו ואלהי יעקב או ירלס לרמוז אל הדעת המייחד בין ת"ת ובין כתר ובין חכמה ובין זינה כנודע והיינו ואלהי יעקב וגם הוא סוד התפשטו' הכתר על התפארת ע"י ואפשר כי על דרך זה אפשר לפרש על תרין דירות שהם חסד שבחוך החכמה וגבורה שבחוך הזינה כדפי' הרשב"י ע"ה באדרתא ופי' בספר אורי יקר בס"ד ולכן עתה אחר שהמשיך דרך

אל
דפי'
בחסד
וחסד
יהיה
תפארת
ימלוך
הס'
אבות
למלך
יכול
הח"פ
שהם
הדין
חמים
מקבל
באות
אחר
כל
הכולל
וכבר
פרדס
זילות
מקור
בסוד
אשר
לכוון
זשבה
כמו
בשער
אחר
ראוי
ה

זבחי שלמים

דרך המעלות עד האבות חזר להמשיך עליהם ע"י הדעת שהוא ואו של ואלהי יעקב אותם העטרות העליונות והשחא ניחא יוחר ענין כפל זה ועוד אפשר לומר פי אלהי אברהם היינו חסד משפיע במלכות ושם אלהי במלכות וכן אלהי יצחק וכן אלהי יעקב והיינו סוד קישורם בג' אבות בסוד דרום ולפון ומרח ומתקשר עמהם המערב כדפי' (ועוד) נמצא עד"ז נמשך האילינו' והשפע דרך המדרגות עד המידה האחרונה ויש לנו בזה ראיות רבות כדפי' בספר פרדס רמונים בערכי הכנויים בס"ד ועוד אפשר לפרש ממש כדרך זה הדרך הא' כי המשכה היתה ע"י אברהם מן החסד עד המלכות וזו עיקר מרכבתו כדכתיב ויש אהלה בין בית אל מים והנה העיקר להטות אהל המלכות ללד הדרום וכן דקדק בחובו באמרו ויעל אלהים מעל אברהם הנה המלכות שהיא שם אלהים הנה מרכבה אל אברהם והוא היה משפיע לה מלד חסד וכן ענין זה אל האבות וענין זה מוכרח בזוהר מקומות אין מספר אם כן בהכרח באומרינו אלהי אברהם אלהי יצחק אלהי יעקב הכוונה שהם היו משפיעים למלכות והיא היתה מרכבה עליהם ועל בנינה זו היא הכוונה :

האל הגדול הגבור

והנורא פירוש אל גדול חסד גבור גבורה . נורא תפארת . ולהיות התפארת מיוחד הימין והשמאל בסוד הוא לכן אמר והגורא

בסוד הוא ואין הכוונה אל גדול אל גבור אל נורא כאשר חשבו רבים אלא הכוונה אל גדול חסד גבור בפני עצמו גבורה . וכן פיר' הרשב"י ע"ה . ועשה בזה קשה דלימא הגדול הגבור והנורא . אל מאי עבדתי . ופיר' שם כי אל פי' נכירו דחכמתא והענין להורות על דבקות החסד בחכמה שהוא מקום אילנותו לזה נאמר כי עם היות ג' כנויים אלה בגדולה גבורה תפארת עכ"ז עיקרם בהיותם נוטים ללד החסד והברכה עלמ' מוכיח כן שהוא בכללה בחסד כאשר נבאר ולהורות על זה ייחד ג' כנויים אלו באל דהיינו שם החסד כגודע ופיר' שם זה באותיותיו פיר' בספר פרדס רמונים ועשה לא יתרחק אומרו והגורא בואו להורות על קו האמצעי המכריע השמאל ללד הימין כענין רב חסד מעט כלפי חסד רובו חסד ומטה הגבורה כלפי החסד ובאו ג' מלות אלו בה' הידיעה להורות על הבינה ה' קדמאה נמצא האל בחכמה ובינה הגדול בסוד הגדולה יונקת מן הבינה וכן הגבור וכן והנורא והכל בסוד חסד בחכמה יונק משורשו ויונק מן הבינה ומשם יניקת הגבורה והתפארת ממוצע בין שתי' יונק כולו מן הבינה ובסוד הוא גם לו יניקה מן החכמה :

אל עליון

הוא בכתר והנה לפי הדרכי' הנזכרים אפשר שאחר שייחדם עם הכתרים העליונים כדכתיב אלהי אברהם וכו' חזר ופרטס בסוד גדול וגבור ונורא ואח"כ עלה עם כלם אל הכתר

כבחר בסוד אל עליון ולפי הדרכים האחרים אחר שירד עם המלכות חזר ועלה אל האבות זיחדם בכתר ונמצא הקשר ממטה למעלה וממעלה למטה . ואולם שם אל בסיומו בכתר ירצה על חסד עילאה שבאריך אופן כמדע לבחי עשר האדרה וכדפי' בספר אור יקר ב"ד ולקן בהיות ג' מדות הטורות מיוחדות בסוד החסד הכולל כולם כמדע בסוד שם בן ע"ב שהוא בחסד בולל ג' אבות וי"סע וי"בא וי"ס ואח"כ עולה הכתר בסוד מליאותו העליון וזהו אל עליון חסד המתעלה . ועוד אל הוא מלוי י'וד ה'י ואו ה'י שהוא שם ג' יודין וחלף והיינו ח"ג . ושם זה מורה סוד ע"ב שבתקוד וחסד בכלל שהם ע"ג וכן שם זה באותיותיו עשר עולה ע"ג וכן חכמה עולה ע"ג להורות על קשר כענין המזבז כדפי' הכלל העולה הכוונה שיעלה קשר ג' אבות בכתר עליון כדפי' וזהו :

גומל חסדים טובים פירוש

כבחר גומל כענין ויגמול שקדים ר"ל משפיע ג' מדות אלו בסוד החסדים כי אריך כולא חיכו ימינא לית ביה שמאלא כלל ולכן גומל ג' מדות אלו בסוד החסדים . ימין ושמאל ואמצע הכל חסד ימין בדפיר' . ופי' טובים הכוונה מאירים מלשון בהטובו את הנרות כדפי' הרשב"י ע"ה והיינו כענין שפי' הרשב"י ע"ה חסד ועוז בפרשת תרומה עוז חיכו עד ללא פשיט וכו' שהוא בהיות החסד

מתעלה בלתי נשפע והחסד הוא אור החפשטותו ולכן אמר כי עם היותו גומל חסדי' חין הכוונה חסדי' המחגלים אלא חסדים הנעלמים כי מרוב בהירותו ובהיקותם חין השגה בהם . עוד אפשר לפרש טובים נשפעים ליסוד הנקרא (*כל) וראשון לנו עיקר :

וקונה הבל פי' הכתר מתן פה להאציל היסוד

הנקרא כל כמדע ואפשר לפרש קונה הכל היינו הכתר המתאציל גל האצילות והשרשים נעלמים בו וזה לעורר אותם השרשים להשפיע בענפיהם המתפשטים בסוד תיקוני זעיר שהוא מהתפשטות אריך כדפירש' בספר אור יקר :

וזוכר חסדי אבות פי' זוכר קושר ע"י

אבר ובזכירה שהוא היסוד ואפשר שבאה מלת זוכר ברו"או להורות על התפארת דהיינו ו"או ימשך ו"או פי שניהם קושרים הימין והשמאל זה למעל' וזה למטה כמדע . והסדי אבות ירצה גדולה גבורה תפארת בסוד נעייחס אל הימין כדפי' לעיל ולכן כולם חסדים ואפשר לפרש חסדי היינו נלח כוד הנקראים חסדי דוד . אבות גדולה גבורה תפארת וראשון עיקר :

ומביא גואל לבני

בניהם פי' גואל זה יסוד דהיינו בועז שעליו נאמר כי גואל אחי וכו' בכח הכתר (ו)מביא ומייחד גואל שהוא יסוד עם נלח והוד

(בית) (*י"ל ש"ל טוב) שהם

ול אל גבור
לא הכונה
זו גבורה .
זו קשה
אל מאי
פי' נכירו
ול דבקת
זכותו לזה
ויים אלה
ז עיקרם
רכה עמ'
עד כאשר
כנויים אלו
דע ופיר'
זר פרדס
זו והנורא
המכריע
חסד מטה
ה גבורה
אלו בה'
ז קדמאה
דול בסוד
הגבור וכן
וכמה יונק
שם יניקת
שתיה' יונק
לו יניקה
והנה לפי
הזכרים
הכתרים
ורהם וכו'
זר ונורא
הכתר

זכרנו כזר פי' כי זכירה הוא היכוד
 וטודע כי היכוד הוא קיבוץ
 נפשות הלדיקים בסוף היוחו רקיע שבו
 נהירין כוכביא שהם נשמות הלדיקים .
 והנה התעוררות העליונים היא מן
 התחתונים אל העליונים בסוד מיין
 נוקבין ומיין דכורין כדפיר' בספר פרדס
 רמונים . והנה עתה לעורר הזכירה
 מן היכוד כלפי מעלה שהוא המעורר
 הזוג ועליו נאמר צימים עובים ושבתות
 כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל
 כנפים יגיד דבר וזהו בסוד נשמקן של
 ישראל המצויירות בו לכן אנו אומרים
 זכרנו ע"י כדי לעורר האהבה והייחוד .

ואולם הנשמות החלה הם מיכוד הפארת
 ומלכות המצואר בזוהר וע"י זכירת
 הנשמות המצויירות שם בלדיק בודאי
 זכרו בת"ת והמלכות שהם (**סודיגו)
 והיינו כלל צמלה זו יכוד המיוחד
 הפארת ומלכות ששם יאהדונהי . וטעם
 הוספת זה הנה ציוס הדיר מפני
 שזכרה זו צהכד וע"י העליה אל ג'
 ראשונות הנכלל עניינם בזכרנו לחיים
 וכו' כאשר נבאר . ועוד החיים הם
 צהכמה ובינה כאומרו וההכמה תחיה
 וכן ארץ החיים וגמשיכים אל היכוד
 ע"י החסד וכן הוא נקרא אל חי לכן
 צהכד אנו זוכרים החיים העליונים :

לחיים פי' בפע (ו) הבינה שהוא
 חיים . והיכוד נקרא אל חי

מלך החיים הנשפטים ממנה אליו ולכן
 צבד מקורי הנשמות האחוזות בעולם

הבא שהיא בינה
 ומליאוחם

(**גיל גיל סוד נז)

שהם בני צנים כי חכמה ובינה הצוח
 ושרשים אל השרשים והמדות . שהם
 החסד והגבורה . והחסד עוד אב אל
 הנלח וכן הגבורה אל הכוד נמצאו נלח
 וכוד בני צנים אל החכמה ובינה וכזר
 פי' כי אהנו צנים למודי ה' במלת
 אבוחינו . וקשר גואל אל בני צנים הוא
 לייחד אות צרית אל ביני הזכר
 שהם נלח וכוד וזהו שלמות הזוג
 והייחוד :

למען שמו באהבה יש שפי'
 שמו

מלכות שהיא שס' כטודע צהכמה יכוד
 ויראה כי ייחוד היכוד עם הנלחים
 יהיה כדי לייחד המלכות עם היכוד
 וזהו היחוד שלם וזה דוחק כי אהבה
 לעולם צהכד או בגבורה כאשר נבאר
 לכן נפרש למען שמו מלכות ודאי
 שהיא שם לתפארת כטודע כי שם אדני
 שם ליכוח ולכן באומרו שמו יראה שם
 ו' שם יאהדונהי כי זהו וס' צהיכל*
 קדבו וזה היחוד הוא ע"י התעוררות
 האהבה צהכד וגבורה כי החלה האהבה
 מגבורה וכופה מלך החסד כדפי' בזוהר
 והארנו בספר פרדס רמונים צשער
 ערכי הכנויים***) והנה לפי זה שמו
 צהכמה הם ד' רגלי המרכבה שהם
 מלכות תפארת גבורה חסד וכן סדרם
 ממעלה למטה במלות שמו צהכמה .
 והנה אהבה זו ויחוד זה יתעורר מלך
 קשר יכוד נלח וכוד כדי להשפיע
 במלכות התעוררות האהבה מן הימין
 ומן השמאל :

(*אדני גמטריא היכל) (**שך אהבה)

ואם היסוד
ואם קיבוץ
דקיע שבו
לדיקים .
הוא מן
אוד מיון
גר פרדס
הזכירה
המפורר
ושבתות
קול ובעל
ומהן של
אומרים
דייחוד .
הפארת
זכירה
בדלוי
(סודיו)
המיוחד
וטעם
מפני
אל ג'
לחיים
יס הם
החיה
היסוד
חי לכן
נים :
שהוא
אל חי
יו ולכן
בעולם
הם

זבחי

שלמים

ו

ומליאותם שביסוד המליאות אל מליאות
אלו אומרים זכרנו לחיים דהיינו
שפע הבינה :

אל מלך חפץ בחיים פי' אל

כח
עליון ומלך חכמה והם מתיים חפץ
ורצון מלמעלה בחיים הנשפעים מהבינה
והענין כי החיי' במלוא תלוי מלמא
ולכן הם נחשבים מהחפץ העליון בסוד
הרצון הנשפע מן הכתר אל החכמה ומן
החכמה אל הבינה :

כתבינו בספר חיים פי'

כבר
נכתב כי ספר ספר וקפוד הם חכמה
בינה תפארת ולכן ספר חיים היא
החכמה וזה תלויים החיי' הנשפעים
מהמקור העליון כדכתיב והחכמה תחיה
בעלים והנה הכתיבה מלד יד כותבת
שהיא ע"י הבינה כי ג' דברים הם
כתיבה זכירה חתימה והכתיבה במלכות
והזכירה ביסוד והחתימה בבינה וכן
פירש הרשב"י ע"ה בחיקונים אמנם
הכותב הוא הקולמוס שהוא סוד וא"ו
והוא ע"י חמש אלצעות שהם המדות
חמש הנכללות בסוד ה"א כגודע והם
גדולה גבורה תפארת נלח הוד ויסוד
נכלל בתפארת והכתיבה עלמה היא
המלכות שהיא כתב מפורש כגודע שהוא
פי' התורה והנה היא נכתבת בחכמה
ע"י היד העליונה שהיא בינה וכל
עניינים אלו מוכרחים מתוך דברי
הרשב"י בחיקונים כמו שהארנו בספר
פרדס רמונים בשער ערכי הסמויים
והנראה מכל זה כי להיות לייור וכתובה

מליאות נשמתנו בסוד המלכות שהיא
מקום משכן הנשמות והם מן היסוד
אל המלכות כדפי' הרשב"י ע"ה לכן אנו
מתפללין שיהיה מליאות המלכות
מלטיירת בחכמה באופן ילטיירו שם
נשמתנו כענין הזכירה הנזכר למעלה
והנה היסוד עלייתו עד הבינה כדכתיב
נשמת כל חי כדפירש הרשב"י ע"ה ולכן
הזכירה היא עולה עד הבינה והמלכות
עלייתה עד החכמה כענין חיי' ישנה חיי'
שניה לחכמה ברתא לגבי אבא ולכן אנו
מתפללין כותבו בספר חיים והנה סדר
הכתיבה היא שפעלה המלכות בלייור
הנשמות ע"י התפארת בסוד ה' מדות
ע"י הבינה אל החכמה וזה סוד שם
בן ד' ממטה למעלה :

למענה אלהים חיים פי' כל

זה ע"י
הבינה הנקראת חלמים חיים כגודע כי
הכתיב ע"י . או אפשר לפרש ג"כ למענה
לתועלתך כענין ביום שהוא ילאו מים
חיים מירושלם חלמים וגו' הגדרש בזוהר
שהוא בעת עליית המלכות אל החכמה
ישפיע המים חיים גם בבינה ממנה כי
היא לא ידעו עיט בסוד מליאות העליון
וע"י ייחוד החכמה בבינה כמבואר בספר
פרדס רמונים בארוכה והשתא ניחא עפי
למענה ממנו :

אל חי פי' אחר השפעת השפע אל

הבינה על הדרך הנז' הנה
דרך המדות יושפע השפע עד הגיעו
אל היסוד הנקרא חי לפי שהוא מקבל
החיות מן הבינה וכן ע"ה שהוא כולל חי
עולמות שהם מכתב עד היסוד

היסוד ומן היסוד עד הכתר וכל זה ע"י הכינה וחיים הנשפעים לו להחיות העולמות הטבדים והנה אין ספק כי שם אל אינו בו אלא ע"י האל העליון או שגאמר דהיינו הכתר ולכן הוא מתחיל בו ומסיים בו בסוד ע"י וע' שהם מתחילום מכתר ומסיימם בכתר :

מלך עוזר ומושיע

ומגן אין ספק כי עוזר הוא תפארת עוזר וזרע הכל א' (*ולא) העזר והזרע ולא יתרחק שיצטרף אליו המלכות והיינו עוזר ו' עוזר ודאי . מושיע מלך הגבורה וכן פי' רז"ל בפסוק והיה אמונת עתך חוסן ישועות כי סדר מזיקין הוא נקראת ישועות והוא מלך הגבורה והענין להושיע עשוק מיד עשוקו והניזק מיד המזיק וישועה זו תלויה בגבורה כגודע ויש ישועה אחרת תלויה בחסד וזוהו זהו עיקר כדפי' . ומגן הוא סוד שלשתן כלולת בגדולה ומלת מגן כולל מיכאל שר החסד וגבריאל שר הגבורה וטריאל שר התפארת ולהיות ג' המדות האלה כלולות בחסד בסוד ו'יסעו' ו'יבא ו'יט שבשם ע"כ שבחסד לכן אחר שפרטם כללם בימין שזו סוד ברכה זו . ואמנם במלת מלך יש שפיר' בצינה ופיר' בינה (**וממנה) נמשכים ג' מדות אלה ולזה קשיא לי שאינם כסדר אלילותם מהצינה ועם היות שאפשר ליישבו בדוחק העיקר אללינו מלך במלכות וכמוהו רבים והענין שהיה מתייחדת ומקבלת עזר מהתפארת וישועה מגבורה ושלשת' יחד מלך החסד (*אולי צ"ל וע') (**צ"ל ש"ל שממנה)

והשתחא ניחא כי עיקר מגן עם היותו בחסד הוא במלכות והיינו שם ח'ש'ק' שבה מלך ג' אצות . ואולם בטעם הכריעה בצרכה זו תחלה וסוף וכן בצרכה ההודאה ירצה כי סוד הכריעה והשתחוויה בכל מקום הוא סוד המשכת השפע ולכן להיות הצרכות בימין לבן הכריעה בצרכה זו ומפני שגריף השמאל להודות על הצרכות לבן בצרכה ההודאה שהיא בסוד כאשר ית' אודאה אודי על ברכאן וקצו לענין זה פירש הרשב"י בזוהר פ' תרומה בצרכת מוון ומזה הטעם הכהן הימיני לריך לכרוע בכל צרכותיו להשפיע מכולן שהם מן הימין והמלך שהוא מלך הסוד ששם מדתו של דוד כיון שזרע שזו אינו זוקף להודות אל הצרכות :

ברוך אתה יהוה מבורא לעיל :

מגן אברהם מגן פי' לעיל היותו במלכות

מלך החסד והסוד שם יהוה שהוא טולל ג' אצות כדפי' לעיל' אלא שעשה ראוי שתקד' הקמץ שהוא מלך וקמץ הכהן ותחם הצרכים שהוא סוד המשכת החסד על המלכות שזו מעלת הצרכים כדפי' לעיל . והנה ברכה זו היא ברכת אצות שהיא כוללת ג' אצות כדמוכח מתוכה ואולם בהיותם כלולים בחסד לכן חתימת' באצרכים חיים החסד וכן ברכה זו כל עיקרה יתייחס אל החסד כגודע :

אתה פי' לעיל במלת אחת שהוא סוד הקיבוט ואולם

ה היות
ח'ש'ק'
בעם
זוף וכן
הכריעה
המשכה
מין לכן
השמאל
ההודאה
אזדי על
הרשב"י
נ ומוה
ע בכל
ן הימין
דחו של
להדות
מבואר
עיל :
לעיל
במלכות
שהוא
שענה
וקמך
המשכה
אברהם
ברכה
דמוכה
בחסד
דז וכן
החסד
שהוא
לם

זבחי

שלמים

ז

ואולם עתה מתייחדה עם בעלה בצד
הגבורה לא בסוד חוקף הדין החזק ייין
המשכר אלא בסוד יין המשמח ולא
הגבורה מעורר האהבה וזה :

גבור והנה מלה זו יורה על היותו
מתגבר על הקליפות ומכניעם
ע"ד דניאל שאמר האל הגדול והטורח
כשראה הקליפות מתגברות ולכן מלה זו
היא לעובד להורות היותו מתגבר לכבוש
יארזו דהיינו הכפוי :

לעורם ולכן יסוין לייחדו בסוד
הבינה על הגבור' חיה שכתב
לעולם בסוד הבינה הנקרא עולם ונדע
כי היא עיקר עולם בסוד שהיא כוללת
שם קצוות הנכללות בסוד וא"ו ולכן
ייחד לומר חקף שם :

אדני שהיא המלכות וכמעט כי מלת
עולם ואדני הוא סוד (***יהוה**)
אדני שכן דרך שתי השמות לבא
יחד שתי מדות והם מורים על הגבורה
שהם ג'. אלהים בנינה ואלהים בגבורה
ואלהים במלכות והם גבור לעולם אדני
כדפי' ולהיות שהם ג' בסוף השמאל יסוין
לכלול הימין ביניהם והיינו שם אג"לא
שהוא שם חותם ע"ב כדפי' בספר פ"ר
בשער פרטי השמות ושם הארכנו והנה
הקיצור יפה והרמוז שם אל"ד (**)
ה' משם ע"ב כמבואר שם חיה כזה
ולחיותו בשמאל בא בלשון גלות שהוא
אג"לא ולא בא בלשון גאולה שהוא אגאל
וזהו סוד הושיעה ימיך :

מחיה מתים אתה סוד החי'
הוא מלך
הבינה ולא מלך (***) מבינה) אלא מלך

שמקבל' מכתר עליון כאשר יתבאר .
ואולם ענין תחיית המתים בקלרה הוא
כי כח החיות בדברים העליונים הוא
היותם מתפשטים ושולטים בגשמות
החתונות. והנה זה יורה ענין מה שהקב"ה
ממית שרים עליונים וכי אפשר שממש
ממיתם אלא העצרת שולטותם יקרא'
מיתתם. וקרוז לדבר זה העני שאין לו
שליטה קרוי מת. וכן להיות שאין הגשמות
שולטות בגויה והם מוסלקות מעולם זה
עם היותם מאירות בעולם העליון לא
יקראו חיים לפי שהם מסולקי' מלהשגיח
בגופים והנה זה מורה על אסיפת
התפשטותם וסילוקם מהגוף. ולכן
הגשמות עם היותם נהנות מזיו השכינה
ודבקות בשורשם עכ"ז מיתה היא מלך
זה וזהו שלמות הגשמות אחר התחיה
ודרוש זה יאריך ביאורו ויתרחב בספר
אור יקר בסייעתא דשמיא ולכן סוד
התחיה יוחס גם לעליונים רוצה לומר
יסוד ומלכו' שנסחלק שליטת' מן העולם
הזה וכן כל שרי מעלה כענין השרים
האמונים על האמחים בעוד שאין
גשמים יורדים חם ושלוש ואין למחים
בעולם כביכול הם מחים אחר שאינם
שולטים בעולם הגשמי ואינם פועלים
פעולת' ועל כזה נאמר מחיה מחים בסוד
השפע השפע מן העליונות ואולם תחייה
זה היא על ידי השפע השפע במלכות
שהיא הנקראת אזה כמבואר לעיל :

רב להושיע כבר פי' בספר
פרדס רמונים
עשם כי מלת גדול בגדולה ורב בחכמה
ולכן הרב שם להחכם הגדול

(*) הניקוד ז"ע) (** ר"ל גימטריא אג"לא) (***) א"ל ז"ע ע"ע

זבחי שלמים

שהוא אד מן אדני כמבואר בחיקונים
וק עולה ה' שהיא המלכות :

מכרכל חיים בחדר צוהר
נחבאר

כי ג' אבות נחברו במלח כל והוא
יסוד . וזה וס' בך את אברהם בכל .
והנה אל היסוד ג' בחיות והם בכל מכל
כל שנחברו ג' אבות מחומו והנה אל
שהי הנחיות שהם מכל כל והיינו מלד
הגבורה והתפארת שהוא מקום המשך
המזון וע"ז נקרא היסוד מכל כל רזה
לומר מכלכל . והנה החיים נשפעים
בסוד מכל כל שהוא ביסוד ובסוד בכל
בחדר . כי עם היות שפע המזון נשפע
מן הגבורה כאומרם קשים מזונותיו
וכי' עם כל זה הוא בחדר שלא לדגם
מכל וכל אלא גם מלד החדר כדפירש'
וחיים ירלה אל השפע הנשפע מן הבינה
שעל שמה נקראת היסוד כל דהיינו נ'
שערים :

מחיה מתים כבר פי' לעיל

ענין תחית
המתים והנה בברכה זו ג' פעמים תחיית
המתים הא' תחיית העולם בגשמים וזהו
מחיה מתים אהה רב להשיע . הב'
מחיה מתים ברחמים רבים וזהו מחיה
האד' בפרנסתו . ג' ונאמן אהה להחיות
מתים וזהו תחיית המתים כמשמעו .
וכבר פירש' עניינ' למעלה בסוד תחיית
השרים הממונים על למחי העולם הזה
ותחיית המדות העליונ' דהא בהא תלויא .
ותחיית אלון*) בזה מג' מיני שפע אה
שפע גשמים וברכה לעולם אה שפע
ומזון ופרנסה לבני אדם כל אחד
(*ר"ל השרים והמדות)

כגדול . ונודע כי ישועה הוא הימין ולכן
חכמה רב להשיע בסוד השפע הרב
המשפיע בכח הכתר כאשר נבאר :

ומוריד המל באידרא פירש

הרשב"י ע"ה כי
הטל הוא דאינער מריסיה דזעיר לחקל
תפוחין קדישין והאי עלא נטיף בכל יומא
מאריך אנפין לריסיה דזעיר וענין טל זה
פי' שם בספר אור יקר בארוכה בס"ד
ואולם הנה בקלרה הטובה אל סוד
הדעת המוריד השפע הנשפע לו מחכמה
ובינה וכן ג' אותיות י' ה' ו' במילואן
יוד הא ואו עולה על וכן אמר ומוריד
הטל פי' וא"ו מוריד הטל בה"א כדי
שיעלה למלכות שהיא ה"א דהיינו חקל
תפוחין קדישין דהאי עלא אינער עליה
כדפי' ועם היות שנתפלת ר"ה אין
לריך פי' לענין הגשמים עכ"ז נבוא אוחו
לתועלת לזמנו בה :

משיב הרוח כבר מפורסם

צוהר כי גשמים
מלד הגבורה ולכן אמרו בכל מקום
מזכירים גבורות ופירשו בגמרא לפי
שהן יורדים בגבורה ולהיות כי ייחוד
המלכות שהיא אד יעלה מן הארץ עם
הח"ת דווקא והוא המשפיע לה בגשמים
מלד הגבורה על ידי קבלתו מן הבינה
כנודע לכן אנו מכוונים לייחד הרוח
שהוא התפארת עם הבינה שהיא
התשובה וזהו אומרו משיב מלד
התשובה וזה :

ומוריד הגשם ו"או שהוא ת"ת

מוריד למלכות
שפע הגשמים שהם מיין דקדין לקבל
מיין נוקבין דהיינו אד יעלה מן הארץ

ד בחיקונים
 לטות :
 סדר צוהר
 נחבאר
 כל והוא
 רהם בכל .
 כל מכל
 והנה אל
 והיינו מלד
 קום המשך
 כל כל רוצה
 נשפעים
 ובסוד בכל
 המזון נשפע
 מזונותיו
 שלא לדוגם
 כדפירש'
 מן הבינה
 דהיינו כ'
 פי' לעיל
 תחית
 גים תחית
 שמים וזהו
 יע . הב'
 וזהו מחיה
 זה להחיות
 משמעו .
 אוד תחית
 עולם הזה
 הא תלית .
 שפע אש
 אש שפע
 אחד

זבחי

שלמים

ח

אחד ואחד לבדו אש שפע תחית המתים
 כמשמעו ואלו הב' אמר עשה מחיה
 מחיה בכוד הורדת שפע החיות דרך
 החיים העליונים :

ברחמים רבים

רחמים סתם
 הם סוד קו
 הרחמים דרך הקו האמצעי והם רחמי
 זעיר אנפין שהם רחמים מועטים מפני
 שיש בהערוצותם דין אצל בהגזרת שפע
 אריך אנפין הם רחמים רבים רחמים
 גדולים רחמים בלי הערוצת דין ועל
 זה אמר מזוני במזל תליא מילתא
 ונקראת רבים מפני שהמזל והימין
 והאמצעי הכל רחמים והם רבים דלית
 רבים פחות מתלת :

סומך נופרים

הגה הטל הנזכר
 הנשפע מהכתר
 ג' בחינות שהם סוד יכו והנה מלד היות
 שהיא מלד החכמה זו סמיכת הגופלים
 שהם יכוד ומלכות ששניה' נופלים כענין
 סוכת דוד הגופלת וכן יכוד וסמיכתם
 בסוד היות כדפירש' :

ורופא חולים

הם סוד חתן
 וכלתו שהם חולי
 האהבה עד יתעורר הזווג ביניהם וכוד
 רפואתם מלד הכתר שהוא נקראת אריך
 אנפין ארך אפים מלשון רפואה וארוכה
 והיינו סוד וא"ו של יכו כגודע :

ומתיר אסורים

הם תפארת
 ומלכות שהם
 בגלות אסורים ועליו נאמר מלך אסור
 ברכעים ואין חבוש מתיר עצמו מבית
 האסור' אלא מכה הבינה שהיא מעוררת
 הגאולה בכוד השופר הגדול ועליה נאמר

וגאלתיך אבני וכן פי' הרשב"י ע"ה
 בחיקונים וזהו סוד הא של יכו מהט"ג
 הנזכר :

ומקיים אמונתו יש שפיח'

ומקיים
 אמונתו פי' יקים המלכות ול"ג ומקיים
 ומחזק הבינה שהיא נקראת אמונה
 ודאי ("בסוד) קיומה ומחזקה הוא ע"י
 החכמה והכתר :

לישני עפר

יש שפי' ע"ד הראשון
 ישני עפר ג' אבות
 ועפר הוא הבינה ול"ג כי עפר הוא
 המלכות יכוד העפר והיא מיוחדת בג'
 יסודות שהם יכוד המים חסד יכוד האש
 גבורה יכוד הרוח ח"ת והשיגה הוא אחד
 מס' במית' והרמוז אל הדין והנה ג' אבות
 משפיעים שינה ודין ביסוד העפר ולכן
 ומקיים אמונתו שהיא הבינה מלד הכתר
 והחכמה ומשפיע לישני עפר כדי שיקיאו
 וישפיעו רחמים למלכות ומה שהיה
 יבשה יעשה מקור מים וזהו ג"כ יוסר
 השיגה והמיתת מן המתי' ממש :

מי כמוך בעל גבורות כצר

פי'
 בספר פרדס רמונים ובספר אור יקר
 ענין בחינת הבינה בחכמה ובחינת חכמה
 בבינה וזהו סוד יש שבחכמה דהיינו יוד
 הא שבשם . חכמה ובינה . וכן ה"י שבשם
 אלהים שבבינה . דהיינו בחינת חכמה
 בבינה ובחינת בינה בחכמה . יוד קשורה
 בהא זהו קשורה ביוד וסודם ממטה
 למעלה וממעלה למטה יה כי כמבואר
 שם בארוכה וזהו סוד אומרו מי כמוך
 בעל גבורות אע"פ
 שבמקומות
 ("ג"ל ט"ל וסוד)

זבחי שלמים

שבמקומות רבים פי' הרשב"י ע"ה פועל
גבורות צבינה בעל גבורות יראה חכמה
בעל פי' איש לגבורות שהיא הבינה
בענין שנקרא אבא ואימא ולכן אמר
מי שהיא הבינה הוא כמוך בענין
בחינתך שאתה בעל גבורות דהיינו
בחינת בינה שבחכמה ולא אמר חכמה
כמו הבינה לפי שבבחינת הבינה שבחכמה
משובחת ודקה מבחינת בינה עצמה ולכן
נקט לעול' החכמה ואמר שבינה משחווה
אליה וזו מעלה להיות ה' שבבינה
מאירת בה' שבחכמה :

ומי דומה לך? פי' גם הבינה
בסוד בחינת
החכמה עלמה ה' דומה לעלם החכמה
ולכן אמר דומה לך לעלמותך והיינו
בחינת יוד שבבינה יאיר בבחינת יוד
שבעלם החכמה כדפי' לעיל :

מלך ממית ומחיה מלך
חכמה
ממית בסוד רוחו ונשמתו אליו יאסוף
והיינו חסיפת העלמות אל מקורו והו
זמית ח"ו ומחיה סוד החפשטות העלמות
בענפים והם חיים בסוד ואתה מחיה
את כולם ופי' רז"ל ואתה מחיה לכולם
והארכנו בספר פרדס רמונים וענין
חלוי בחכמה דתלת רישין אינון אין סוף
כתר חכמה כדפירש הרשב"י ע"ה
בעת פטירתו ופי' בספר אור יקר
והקלוז הגם יפה :

ומצמיח ישועה הישועה
עיקרה
בבינה שהוא יובל חירות וגאולה אמנם
למוססה הוא מן החכמה כגודע כי כל

הדברים המתוולדים בנקבה הם לומחים
בזכר וסוד הלמיחה הוא בהיותה משפיע
החיים ומושיעם בכל ענפיה :

מי כמוך אב הרחמן הגם
החכמה

כוללת ג' בחינות שהם בחינת הכתר
ובחינת החכמה ובחינת בינה וזהו סוד
היותה נקראת א' ש' ר' א' ש' . ש' בינה
ר' ראשית חכמה א' כתר . וכן בינה
כוללת שלשום שהיא נקראת אשר כדכתי'
באשרי כי אשרוני בנות דפיה הרשב"י
הנה אחר שיחד חכמה ובינה בסוד
שמים בחינות שהם שין ריש דהיינו
בחינת חכמה ובינה כדפיר' אלו מייחדים
אחתם עוד בסוד בחינת כתר שבהם וזהו
שהכתר נקרא אב הרחמן וכן חכמה
ובינה הנקרא מי הוא כמוך אב הרחמן
ונמלאו מתייחדים אבא ואימא בג'
בחינות אמנם זאת הבחינה הג' היא
נוספת בר"ה ללורך רחמי כתר עליון :

זוכר יצוריו כבר פי' כי כל זכירה
הוא סוד הייחוד על

ידי הזכר יסוד שהוא אב הזכרות ובה
היצורים האלה הם סוד תפארת ומלכות
שהם נולדים בסוד הבינה וזהו סוד
וייזר ה' אלהים שהיא הבינה את האדם
תפארת ומלכות שנאמ' זכר ונקבה בראם
ויקרא את שם אדם וזהו זוכר יצוריו
בסוד שם יאהרונהי וסוד אמן

ברחמים לחיים פי' ייחודם
הוא בסוד

גילוי רחמים עליונים מכתר עליון אל
הבינה כדפיר' לעיל כי בהיות יוד לגבי
הא עילאה אינו ואו לגבי

לרץ המזבין להיות מחשבתו בסוד
הגבורה וענפיה :

אתה קדוש אתה מלכות קדוש
תפארת אמנם

נקרא התפארת קדוש בהיותו ואו מתקדש
מן הקדש העליון שהם ג' ראשונות
וגמלא הוא מתחבטת בפני עלמה בסוד
אתה כדפיר' וכו' מתקן בסוד קדוש :
ושמך קדוש פי' אתה שהתפארת'
הנקר' קדוש

מתייחד עם המלכות נעשה הוא ג' כ'
קדוש' . אמנם לפי שבהיותה עם הזכר
אינה עולה בשם לכן נקר' קדוש בסוד
קדוש ואו מתייחד עמה ולכן אמר ושמן
בואו ג' כ' והמלכות נקר' שם אל התפארת'
כנודע כי שם יהיה הוא אדני וכן פיר'
רז"ל לא כשאתי נכתב אתי נקרא וכו' :

וקדושים הם גדולה וגבורה

ששנים נקרא קדוש
כל א' בפני עצמו וכן פי' הרשב"י ע"ה
בפיקודין ששם רב המנוגא וסיינו חביר
שבמלת קדוש שני להורות על דין
והם קדושים מתוך הקודש העליון שהם
חכמה ובינה שהם יונקים הקודש
מהם ועוד דרך אחרת לזה כאשר נבאר
לקמן בקדושה בס"ד :

בכל יום פי' כל יסוד . יום ת"ת .

אמנם נק' תפארת יום
מלך אחיזתו בצוקר ובערב כדפי' הרשב"י
ע"ה בתיקונים בכתוב ויהי ערב ויהי
בקר יום . ולכן קדושים שהם סוד גדולה
גבורה בכל יום בסוד יסוד תפארת
וג"כ יום הוא מדת יום ומדת לילה
מיוחדים י"ב שעות וי"ב שעות

גימ' ד

לגבי הא תחלה והא בהא תליא כי לא
יכנס בירושלים של מעלה עד שיכנס
בירושלה של מעה כדפירש הרשב"י
ע"ה בתיקונים :

ותאמן

אתה מלך וגאמן הוא סוד
הייחוד ממעל' למעט דסיינו
ו"כ תפארת ומלכות . והם ו' תפארת
מלכות נ' . ואח"כ סוד אמן שהוא ייחוד
זה ממש כפרע דסיינו יאהרונה שהוא
ייחוד ד' אוחיות יהוה בד' אוחיות
אדני . או אפשר שהוא ייחוד כל ד'
אוחיות כולל כל האצילות דסיינו אלף
כח מ"ס ד' מדות שהם חכמה בינה
גדולה גבורה ואח"כ י' שהם ה' מדות
שהם תפארת כלל הוד יסוד מלכות
ולכולהו פי' ענין חכמה זו יחוד עליון
מלמעלה למטה בסוד כל המדות יחד
כדי להחיות וכו' :

אתה להחיות מתים פי'

מלת
אתה במלכות למעלה והענין כי הו'
בסוד תיקונים ולכן אחר שגון ארוכה
הוא סוד ייחודה עם בעלה סוד ייחוד
שניהם גוף א' יוד על ואו לכן קשטה
בפני עלמה כענין שמע ובשכמל"ו שהי'
מייחדת למעלה ולמטה :

ברוך אתה יהוה פירש'

לעיל :

מחיה המתים בסוד התמים

הכוללת ג'
בחינות שפי' למעלה או גשמים או
פרנסה או חיות המתים ממש כדפיר'
ועל הכל חותמים מחיה וכו' והנה ברב
זו כללותה בגבורה כדפי' לעיל ולכן

אברהם לוי אברהם שני
A. L. SULEIMAN Chief Rabbi

מחיים
שפיט
הנה
חכמה
הכח
זו סוד
בינה
בינה
דכתי'
רשב"י
בסוד
דסיינו
יחדים
ס וזהו
חכמה
דחמון
ג'
היא
גליון :
זכירה
וד על
ז והנה
מלכות
זו סוד
האדם
בראש
יוריו
זן
ייחודם
בסוד
יון אל
ד לגבי
גבי

זבחי שלמים

אם נפרש אל משך וא"ו התפארת הכולל. ונדע כי נלח יסוד הו'*** (התפשטות האבות ולכן אנו ממשפחות שפע אל הקדושה הזאת באותו שפע שהוא שיה כדפירש'. ואף אם נפרש שיה לבון דיבור שהוא במלכות נרויה יותר שהוא המשך הנועם עד המלכות ואומרו סוד ירלה היסוד הנקרא סוד מלך הבינה שכן עולה יין שהוא המשומר בענביו מששת ימי בראשית וכוף ביסוד והיינו סוד ה' ליריאו ובריתו וגו' וענין יין המשומר נחבאר בס' פ"ר בערכי הכינוי' בס"ד :

שרפי קודש פירש הרשב"י ע"ה

כי השרפים הם צבינה וששת קלוותיה הם הנק' שרפים ועניינם נחבאר בארכה בספר אור יקר בס"ד ולהורות כי נועם שיה הנזכר הוא המשך השפע ביחוד הבינה עם החכמה אמר שרפי קודש פירש שרפים המיוחדים בקודש שהוא עיקרו בחכמה כדפירש' בזוהר פרשת יתרו וכתיב קדש ישראל לה' ראשית וגו' והיינו לייחד שש קלוות שצבינה עם שש קלוות נעלמות שבחכמה שהם נקראים ראשית :

המשרשים לה קדושה

פי' צבוד שפע הנשפע משש קלוות העליונות וייחודם בשרשיהם שבחכמה משלשים המלכות ומייחדים אותה בת"ת בא' מג' קוים אס צקו ימין או שמאל או אמצע שהם ג' בחינות אל ייחודה בצעלה והם משלשים אותה עם הת"ת שאליו קדושתו עתה

(*** נ"ל הוד)

שעות הם יום א' והיינו נמי בקר וערב ולכן בהיות' כל יום סוד אמן בזה משפיעים ומהללים אותו וז"ש יהללוך מלשון זהילו נרו עלי שמאירין ימין ושמאל היום והלילה ומקדשים אותו : **יהללוך סלה** הרשב"י פירש בזוהר סלה

אתר דעתיקא קדישא שריא פי' חכמה ובינה שהם משכן הכתר וזוה קדושים שהם חסד וגבורה מהללים לתפארת ביחוד ממקור אתר דעתיקא שריא : שייך לעיל פירוש הקדושה .

נקדישך ונעריצך פי'

נקדישך מלך הכהן חסד דכתיב ביה וקדשתו ומה שנמלא גם בגבורה פי' בס' פ"ר בערכי הכנויים ונעריצך מלך חוזק בגבורה ואנו מקדישין ומעריצין הת"ת שהוא סוד ברכת אתה קדוש מלך החסד שהוא ברכת אבות ומלך (*) שהוא ברכת התחיה כדפירש' ולכן קדושה בין ברכות אלו להשפיע מן החסד והגבורה יחד אל התפארת :

כנועם שיה סוד נודע היות

נועם צבינה וזו מושבה ומלת כנועם ירלה אל שפע הבינה הנשפע. שיה בפסוק וכל שיה השדה ערס יהיה בארץ פירש הרשב"י ע"ה בהיקונים שהוא ביסוד ופירש ח"י ש"ן והיינו חי יסוד. (**הם ש"ן) סוד ג' אבות ועליהם ג' ראשונות וגמטריהם עד נקודת היסוד לפי שהם ג' ווי"ן וג' יודי"ן בשי"ן כנודע. והוא מתייחד אל העצמת הראשונה דהיינו היסוד ואף

(* אולי נ"ל הגבורה) (** נ"ל דג"ל ש"ן הם)

בזיוהה נקראת הצליחות קדושה דהיינו קדש-ה שפי' קדש מחכמה. ובסוד שז קלוות עליגות קדוש. ובסוד ה' מלכות קדושה. ודיינו משלשים לך קדושה .

ככתוב על יד נביאך פי'

חורה שבכחצ. על יכוד . יד מלכות נביאך נלח וכוד מיוחדים שהוא מקום הנביאים והנה על ידי תפארת ויסוד ונלח וסוד הוא שילוש הקדושה הנזכרת למעלה וכן כוונתנו לשלשה בהשפעתינו
ו :

וקרא זה אל זה ואמר פירוש כתר'ג ומקבלין

דין מדין והיינו קבלת תפארת ממלכות בסוד ההשעוררות וקבלת מלכות מת"ת בסוד השפע והיינו מיין דבורין ומיין נוקבין וכן פירש ענין זה הרשב"י ע"ה בתיקונים וקרא זה אל זה בסוד י"ב גבולים שבזכר וי"ב שבנקבה והיינו ז"ה וז"ה ומלח אל הוא לייחד ע"י יסוד :

ואמר היינו עלויים שניהם יחד אל מקום הרוממות שהוא כתר עליון והוא מלשון את ה' האמרת היום והוא סוד רוממותם יחד תפארת ומלכות. וא"ו אמירה . כי אמירה בנקבה בסוד עלייתה עם הזכר וכן פי' בזוהר והביאו ראיה מפסוק לאמר הן ישלח וגו' :

קדוש קדוש קדוש הרשב"י ע"ה הרבה

פי' מלות אלו ואולם ראיתי מפרש א' פירש בו פירוש נאה וכלל בו רוב דברי הרשב"י ע"ה בכל המקומות והוא קדוש א' המשלח השפע מן הכתר אל החסד

וקדוש שני מן החכמה אל הגבורה וקדוש ג' מבינה אל התפארת ואל יתמה המעיין מאומרינו המשכה מחכמה אל הגבורה כי כמוהו פירש הרשב"י ע"ה בתיקונים והעתיק ר' יהודה חייט בספרו ומלא שאחר שעלינו אל הכתר בסוד ואמר המשכנו הקדושה מן הקודש אל ג' אבות אחר כך אנו מקבלים השפע אל הקו האמצעי המיוחד הימין והשמאל והיינו : **יהוה צבאות** ואחר שהשפענו בתפארת הזכר

הכל אנו ממשיכים השפע אל זיוי הזכר והיינו צבאות וכן פי' בזוהר כי ה' צבאות הוא תפארת על נלח וכוד והרואה לראות ימלאהו בפי' ויקרא :

מלא כל הארץ כבודו

ואחר שהמשכנו השפע אל האשכים אנו ממשיכים אותו אל היסוד שהוא נקרא כל ומייחדים אותו במלכות וזהו מלא כל הארץ שממלא הארץ ונכנס בתוכה ואח"כ יכוון מלא כל הארץ כפשוטו להמשיך הקדושה האדם על עצמו וכן פירש הרשב"י ע"ה בפיקודין כי במלות אלו יכלול האדם עצמו בקדושה :

לעומתם פי' שרפים הם (ברינה*)

כדפי' ואוחס שהם לעומתם הם החיות ופי' הרשב"י ע"ה כי החיות הם מזד התפארת והנה סוד קדוש הוא השפעה מזד הבינה בייחוד' עם ג' ראשונות והיינו ע"י השרפים וברכה היא השפעה ע"י התפארת והיינו ע"י החיות והחיות לעומת השרפים הם משפיעים

(* כ"ל צבינה)

לל.
נות
אל
זית
בון
זוא
סוד
יכה
ציו
יינו
יין
קיי'
צ"ה
הס
פיס
אור
זכר
עם
פיס
גמה
קדש
שש
מות
:
זה
לוות
גמה
ת"ת
מאל
זודה
ת"ת
ה

זבחי שרמים

משפיעים אח"כ הכרעה מן התפארת אל המלכות :

האמירה והרוממות מלבן ואמר שפירש לעיל :

ימרוך יהוה לעולם

אלהיך זהו סוד עליית ממדריגה אל המלכות

מדריגה דרך תהיות יסוד והיינו ה' שהיא המלכות תהיית עם הוא"ו וזכו ימרוך ה' כי אין מלך בלא מלכות ואח"כ לנו מעלים אותה עוד אל ה"א דהיינו הבינה הנקרא עולם כדפירש לעיל ואח"כ בכוד היו"ד שהיא החכמה וזכו אליך והפטר שצא בטינוי קך' ארוכה להורות על ייחודה בקונו של יו"ד דהיינו כהר ואח"כ לנו מייחדי הכל ביכו' שהוא קשר בלן המדריגות יחד וזכו :

ציון לדור ודור

כדפירש ברשב"י וגם אש ימלא במלכות הוא בסוד ניקודה שהם מתייחדים יסוד ומלכות וכן פי' בזוהר והארכנו בספר פרדס רמונים בשער ערכי הכיטוי'. לדור דור הוא מלבן גם לפור מלאה בית ודור קן לה ופי' המלכות מפני שהיא בית ודור נקרא' דור וכן הבינה פי' שתיכן נקראו בית וגם אפשר שהמלכות ע"ש שמקבלת החירות והדור מהבינה וסנה לפי זה דור ודור הם בינה ומלכות בכוד הוא"ו מוכך מבינה למלכות והיינו בכוד וה"ו ומשך וה"ו הם יסוד ותפארת המייחדי' השמים כעוד בכוד מן העולם ועד העולם :

הרלויה כבר פי' למעלה כי לשון

כללו פי' מלבן צהינו נרו דהיינו הארה ופי' האירו

משבתים ואומרים פירוש משנחים

היינו השפעת השפע וזכו אומרינו ישחצח וכן כל לשון כיוצא בזה ופי' אומרים מלבן ואמר שפירש' לעיל דהיינו עליית המלכות אל ה"ת :

ברוך כבוד יהוה

במקומו מלות ברוך הוא כינוי אל

לעיל וע"ד שפי' הם והיינו שהיה בכוד ה' שהיא מלכות מושפע ומבורך מהה"ת הנקרא מקום והטעם כי הם בן ד' עולה מקום. י' פעמים י' הם ק'. ה' פעמים ה' הם כ"ה. ה' פעמים ה' הם כ"ה. וטשה פעמים ו' הם ל"ו. היינו קפ"ו כחשבון מקום ועוד יש דרכים אחרים ואין זה מקום ביאורו ועוד כי מקום המלכות בראשונה בתפארת הוא. ולכן אחר שהמכתוב אל מקומה כדפי' בקדושה עד מלא כל הארץ כבודו. שהם החזו' ואלו כמוה' משפיעי' בה אל מקומה ממקומה העליון כדפי' :

ובדברי קדשך וכו' נודע כי

דברי היינו דיבור שהוא במלכות כעוד נקרא דברי בכוד בחיות רבות שבה. קדש היינו החיות שמלכות מקבלה ממקום הקדש אריך להעלותה ע"י ה"ת הם וזכו :

כתוב דהיינו תורה שכתבה :

לאמר היינו המלכות היות מעלים

אותה על ידי בעלה עד מקום

זבחי שלמים יא

האירו והמשיכו שפע מי"ה שהם חכמה
 ובינה ויש שפי' הללוים האירו במלכות
 שהיא נקרא י"ה וזה דוחק ונמלא בפסוק
 זה העליו במלכות ממקומה אל החכמה
 והמשכת הפע עליה דרך המעלות ועוד
 המשכה פעם שניה בכלל במלכות הללויה
 ולהרשב"י ע"ה במלה זו שכלול בה שם
 בן ד' כנראה מהוהו ועכ"ז יראה השפעת
 הכפע מיה"ו אל ה"ה כדפירש ויש
 עוד פי' אחרים בקדושה וזה אללינו
 כולל ועיקר . ופי' הכתר יהבאר במקומו
 בס"ד ונחזור לענין :

לדור ודור פי' בינה ומלכות ויש
 שפי' הפארת ויסוד
 ועכ"ז זה עיקר והענין כי אחר שענינו
 עד מקום דעתיקא קדישא שריא כדפיר'
 במלכות סלה המשיך השפע דרך מדרגות
 דהיינו בינה עד המלכות כדפי' לעיל
 בסוד המשך הוא"ו :

המריכו לאר פי' קשר אתי באין
 בסוד אתי ראבון
 ואני אחרון געון סופו בתחילתו ותחילתו
 בסופו וזהו המליכו דהיינו המלכות
 עלייתה בסוד אור חוזר לכתר עליון וזהו
 לאל כדפי' חסד עילאה ואפשר שבאה
 מלת לאל באות ל' שהיא הבינה מגדל
 הסודת באויר וע"י מהיחדת המלכות
 בכתר וזהו המליכו לאל כדפי' :

כי הוא לברו פי' ייחוד כל
 האלילות בכתר
 וכן פי' הרשב"י במלת לבדך שהוא
 (במלת*) אחד סוד הייחוד . ועסה גם
 בזה הוא לבדו . ייחוד כל האלילות בו
 והיינו כי מלה זעיר' מלכות . ועוד
 (*י"ל במלה)

כי הוא עטרה שכן היו מוכחין כמך
 כי . (* היינו ייחוד התפארת . כי הוא
 תפארת ומלכות . לבדו מייחוד הכל
 בכתר והכתר עם החכמה והבינה דהיינו
מרום וקדוש וכן פי' כל
 המפרשים
 בכרכת יולר שפירוש כי הוא לבדו כענין
 אין קדוש כה' והגל עולה אל מקום
 אחד : בענין

ובכן יתקדש שמך עם היות בנתפשת
 המנהג בכל הספרדים לאומרו
 עכ"ז חנו אין לנו אלא דברי הרשב"י
 ע"ה שפירש שאין כי אס ג' פעמים
 ובכן ובכן ובכן . וכן פי' בפ' בשלח בפס'
 ויסע ויבא ויע ופי' שהם בסוד ג' אבות
 ג' פסוקים אלו וכן פי' בתיקונים ובמקום
 אחר גילה כי ה' מהם הוא ובכן לדיקים
 ח"כ ודאי ובכן יתקדש לא איתיה כפי
 מנהג קצת מן הקדמונים וזמו שפירשו
 רוצי המקובלי' וראיתי בדורינו זה מהגים
 לומר ויתקדש שמך וכו' והוא ללאח ידי
 כולם ויכן הוא אלא שהיא כנרא שלישי'
 מחודשת ולכאורה אין ראוי לאדם להדש
 מטעמו דבר בהפניה ואחר שהסביומו
 לאומרו ראיתי לפרשו וזה פי' :

יתקדש שמך אחר שהמשכנו
 הקדושה אל
 התפארת כמבואר לעיל וכן המשכנו
 על המלכות בהיותה מייחודת עם בעלה
 ראוי להמשיך קדושתה עלינו כדפירש
 הרשב"י ע"ה בענין מלא כל הארץ כבודו
 כי ראוי לאדם לכלול עצמו בקדוש' ולכן
 חנו אומרים יתקדש שמך בסוד פן אחד
 בארץ שאינו מסתלק
 השגחתו
 (*י"ל בשלח הוא)

יד שפירש'
יעולם
 וד עליית
 גה אל
 והיינו כ'
 וא"ו וזהו
 וזה ואח"כ
 א דהיינו
 גיל ואח"כ
 זו אלהיך
 להורות
 יינו כתר
 הוא קשר
 :
 דוש ליון
 יסוד
 במלכות
 יום יסוד
 זו בספר
 י' לדור
 אה בית
 יו שהיא
 בינה פי
 המלכות
 והבינה
 ומלכות
 זו והיינו
 תפארת
 העולם
 כי לשון
 בהילו
 אירו

זבחי שלמים

עד כתר חממה בינה כי צ' הוא החממה
כ' כתר ו' בינה כבוד כל החפשות
כבוד :

תן פחד יהוה אלהינו פי' פחד

גבורה ונדע כי צהיה עיינין מלכסן
כסומקא ניד חלבא מאימא כסוד הלובן
הנמשך מחממה בינה ולא עיינין רוחנות
חלב כדפי' בזוהר פ' משפטים ופי'
כספר פ"ר בשער מסות והנהגה והיולא
מזה כי מתיקות דין הגבורה הוא ע"י
שפע הנשפע מחממה על הבינה ובינה
משפעת בגבורה ה' חממה אלהינו בינה
וצהיה ייחוד זה אז אודם הגבורה הוא
סוד ההתעוררות כסוד יין המשמח ולכן :

על כל מעשיך פירוש יהיה

ההתעוררות
החבה מלך הגבורה בתפארת וביסוד
ומלכות לעורר הזוג וזהו על כל פירוש
על תפארת שהוא על כל יסוד : מעשיך
מלכות שהיא מעשה . ובה מלת מעשיך
לבן רבים משום דירושלים אית בה
אידרין ואבסדרין ועזרין ולשטות כדפי'
בזוהר :

ואימתך פי' הבינה ג"כ נקרא

אימא כבוד שהיא נק'
גבורה עילאה ונקרא' אימא לשון אימה
ואמר כי הבינה תהיה גם ה' החפשות
מתפשטת בתפארת ומלכות ויסוד כסוד
לאינה וראינה בנות ליון במלך שלמה
צעטרה שעטרה לו אמו :

על כל מה שבראת והנה

פירוש
הענין נאמר . על ת"ת . כל יסוד . מה

השגחתו*) בתחתיים כדפי' הרשב"י
ע"ה כסיר השירים כנגד זה אנו אומרים
יתקדם שמך :

יהוה אלהינו תפארת ומלכות כסוד ייחודם

ואנו ממשיכים מסוד ג' (**שנים) שבה
המתייחדים כסוד ג' שמות עליונים
ומתקדשים מלמעלה שיתפשט קדושתו
גם בתחתיים וזהו אומרנו

על ישראל עמך וגמלינו כל ישראל

כלולים בפ' [ב] הקדושה המזכרת .
ובשאר ימות החול אנו אומרים אותו
במחשבה אבל בימים אלו שהקליפה
שולטת וניתן רשות לשטן חס ושלום כדכ'
ויחי היום ויבאו בני האלהים וכיזב
ויבא גם השטן בתוכם וכתיב ויאמר ה'
אל השטן לכן אנו מכניסים עלמינו
בתוך הקדושה בפירוש בלא ישלוב בנו
כלל שאין לנו*** רשות בקדושה
עליונה :

ובכן

הנה עזה ובכן הם ג' שהם
ג' חבות כסוד ג' פסוקים
ויסע ויבא ויע כדפי' הרשב"י ע"ה בזוהר
והנה זה ובכן תן פחדך הוא בגבורה
וקדם מפני שלעולם מדת היום גורם
(והיא****) מדת הגבור' גוברת ולכן אנו
מקדימים למתק' בכל האפשר והנה מלת
בין עולה ע"ב וטוב לכון בשם ע"ב אם
אפשר ולפחות לא יפחית משם יו"ד ה"י
וי"ו ה"י שעולה ע"ב והוא מקור ע"ב
היות כדפי' הרשב"י בתיקונים ופי' בס'
פ"ר בשע' פרטי השמות והנה במלת ובכן
הוא כוד העליה מן המלכות דרך הא"ו

(*) אולי י"ל השגחת נ"ו) (** כ"ל ש"ל פנים , עיין לקמן וישתחו) (***) כ"ל ש"ל לו) (**** אולי י"ל והיום)

זבחי שלמים יב

מה מלכות . שבראח ששניהם כאחד
כאללו ע"י בנינה בדכחיב ויברא אלהים
אח האדם והיינו זכר ונקבה בראח ויקרא
אח שמש אדם וכל אלהים שצפ' בראשית
בינה :

וייראוך כל המעשים סוד
החפשות
היראה שהיא מלכות בעולם העשיה
לקיים מה שנאמר ומלכותו בכל משלה
והיינו סוד יו"ד ה"א וא"ו ה"א דמתלבשין
ב' קליפו' להכניע אותם כדפי' בתיקוני'
וביארנו בארוכה בספר פרדס רמונים
בשער אבי"ע :

וישתחוו לפניך כל
הברואים פי' יושפע
עולם הבריאה משפע
המלכות והיינו וישתחוו פירוש ישפיעו
לפניך הם ד' פני' עליונים שבמלכות. ג'
שהם פנים מקבלים מג' אבות ופן א'
בארץ כדפי' בשיר הכינים ונמצאו כל
הברואים מלד עולם הבריאה שהם
הקדושים ימשיכו שפע מהפנים
העליונים :

ויעשו כולם אגודה אחת
פירוש בהכנעת הקליפות דהיינו וייראוך
וכו' כדפירש' והמשנה השפע אל הכסא
העליון נמצאו כולם מתייחדים נאללים
ובבראים אלו מלמעלה להשפיע במלכות
ואלו מלמטה להמשיך ממנה וזהו אגודה
אחת דהיינו קשר העליוני' במלכות וקשר
התחתונים זה בסוד ייחוד כמע ישראל
וגו' וסוד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם

ועד שהם שני ייחודים כדפי' בזוהר
(* בעליונים וזה בתחתונים ויש שפירשו
אגודה מלכות . אחת בינה :

לעשות רצונך רצון גודע שהוא
בכחך והטעם
כתבאר בספר פרדס רמונים. אבל לעשות
אפשר לפרשו על א' משני פנים או
מלשון עישו דדי כו' שהוא מלשון סחיטה
ופירוק שמפרקים השפע מן הרצון והיינו
כי ע"י הייחוד הזה הנזכר ימשיך הרצון
כדפיר' או יהיה מלשון שמתו עשאו
שהוא לשון מירוע והכוונה יאירו ויבריקו
הרצון עליהם בסוד הייחוד על דרך
הנזכר :

בלבב שלם ים שפירשו בלבב
כענין ובכל לבבך
שפי' בשני יצריך ואוף הכא נמי בחסד
ימין ובגבורה שמאל שלם תפארת שהוא
שלם בב' קלוות יושב אוכלים ומשלימים
ואפשר לפרש כי לב הוא תפארת אמנם
בהיותו אחוז בב' הקלוות הימין והשמאל
יקרא לבב ע"ד שפי'. ויקרא שלם בהיות
המלכות עמו דהיינו מלכא בלא מטרונית'
לאו מלכא וכן ענין זכר ונקבה בראש
ויקרא אח שמש אדם כדפי' בזוהר פר'
ויקרא . ואמנם ע"י הייחוד הנזכר ימשכו
הרצון אל לבב שלם בא' מן הדרכים
שאמרנו ושניהם כא' טובים :

שידענו יהוה אלהינו פי'
ה'
אלהינו אבא ואימא עילאין ומזדווגין על
ידי הדעה כגודע ומלת שידענו מלשון
דעת ומלבן והאדם ידע וידע חלקה :
שהשלטון

(*אולי צ"ל זה)

א החכמה
החפשות
דינו פי'
פחד
מלהטן
וד הלובן
רוחנות
ים ופי'
ה והיולא
הוא ע"י
ה ובינה
ינו בינה
דה הוא
ת ולכן :
ש יהיה
זעזרות
וביסוד
פירוש
מעשיך
מעשיך
ית בה
כדפי'
נקרא
יא נק'
אימה
שטוחה
בסוד
שלמה
ובה
פירוש
מה
(היום)

זבחי

שלמים

שהשלטון לפניך שלטון יסוד כדכ' ויוסף

הוא השליט. לפניך מלכות וכן פיר' המפרשים והענין יסוד מיוחד במלכות ויסוד נמשך מהבניה בסוד שי"ן שרשא דאילנא חימא עילאה כדפי' הרשב"י ע"ה בחיקונים והענין כי אחר שיחדנו בניה בחכמה ומשך הבניה במלכות נמצאת המלכות מלד זה מתחקנת קלת. ועוד אלו מתקנים :

עוז בידך פי' עז מלכות מלד הדין מיוחד גבורה*

ונקראת עז והיינו עז בידך שהיא גבורה ואפשר שיקראו היסוד והמלכות יחד עז ע' שבטים דהיינו יסוד ע' תיבין דויכלו וכן (***) עולה שבטים. זי"ן מלכות שהיא בת שבע ושניהם מיוחדים בגבורה ולכן אלו מתקנים גם מלד זה :

וגבורה בימינה פי' השמאל שהיא הגבורה

אלו מיוחדים אותה בימין שהיא חסד ונמצא הכל מתוקן מלד הגבורה ג"כ מלד זה וכל השמאל מיוחד בימין כדפי' וקרוז לזה פיר' המפרשים :

ושמך נורא סוד הייחוד ממטה למעלה והיינו שמך

מלכות. נורא תפארת. ואמר ושמן. בוא"ו להורות על משך וא"ו שהוא יסוד המיוחד שם ונורא. והתפארת נקראת נורא בסוד קבלתו מן הכתר וכן פיר' הרשב"י ע"ה והא ודאי על לבנינו כאומרו קרח הנורא :

עד כל מה שבראת פי' סוד הייחוד

(**אולי ל"ל סוד. ע"ה! שח סוד)

ממעלה לזטה וזהו על. תפארת. שהוא על היסוד הנקרא כל. ומה. היא המלכות והיינו ייחוד ג' מדות תפארת יסוד ומלכות וסודם אדם ועליהם נאמר זכר וקצה בראש וגו' והיינו שבראת נגד הבניה כדפירש' :

ובבן תן כבוד לעמך ככר פי'

לעיל מלח ובכן. ואולם ובכן זה הוא בחסד והפרטים כדפירש' לעיל. ולהיות כי ייחדנו הכל למעלה בסוד הימין. עתה מלד הימין אלו ממשויכים הכל עלינו וזהו תן כבוד וכו' ואולם פי' הרשב"י ע"ה בחיקונים כי יש בישראל חכמים מלד החכמה ונבונים מלד הבניה וחסידים מלד החסד וגבורי' מלד הגבורה ומארי הורה מלד התפארת' וחזים נביאים מלד נח סוד ולדיקים מלד היסוד ומלכים כענין כל ישראל בני מלכים מלד המלכות וא"כ נמצא כשיוכלו כל ישראל אפשר להיותם לבוש ומרכבה אל כל האצילות העליון וזה שכתב תן כבוד שהוא לעמך וענין כנויים אלו וייחוסם פי' בספר אור יקר :

תהלה ליריאה זהו היות אותם שהם יראים

מלד היראה שהיא עקב לענוה ואומר לה דהיינו הבניה הנקרא' יראה ונקר' תהלה גם היא בסוד (***) היראים הבנויים יהיו מלבוש ומרכבה לה :

ותקוה לדורשיך פי' יהיו תיק ולבוש

לו"ה שהם סוד כל ההתפשטות. דורשי השם ועוסקי חודתו ומלוותיו. ויש (***) גיל ש"ל בסוד ה. יראים הבנויים וכו')

ויהי שפי' תק"ז תפארת קו האמצעי לבד
זוה עיקר . והנה בזה נגמר השם כבוד
יו"ד . תהנה ה"ח . תקיח וא"ו ה"ה .
והיינו היות לבוש אל אותיות אל
ישראל כדפי' :

ופתחון פה למיחרים לך

פי' המלכות ועם היות שזכרה כבר
עכ"ז הנה סוד כל הנמשך ממנה ולמטה
בסוד המרכבות הטורות שהם מדריגות
הסולם להמשיך השפע מן הקדושה
לישראל למטה ולפי שיש סוגרי הפה
זהם כחות הדין וכן ג"כ החיוניים בענין
והשיבו האבן על פי הבאר כדפי' בזוהר
פ' וילא שהאבן חבן ענף ולור מכבול
שהיא סוגרת פי הבאר לכן אמר פתחון
פה שהם סוד מרכבות השכינה הקדושים
הממשיכים השפע ופותחים הפה והם
סוד שש מאות חלק שהיו עם ישראל
במארים כדפי' בזוהר פרש' ואלה שמות
חולתם . ואלו יהיו למיחלים לך פיר'
אוחס שאין להם שלמות בענין דורשים
ויראים אלא שהם מיחלים לה' בסתם .
או נפרש כי גם בזה עוון אל הצדיקים
בנוטחים בה' ומיחלים לישועתו :

שמחה לארצך

פי' שמחה
היא הבינה
וארץ נקרא' המלכות וכיוון לייחד הבינה
במלכות והיינו על ידי הוא"ו המייחד
שתי הספין כאשר נבאר . וא' שמחה
לארצך פי' . אחר היות המלכות נקרא'
ארץ בסוד הרצון העליון . מפני שאם
נמשך שפע הבינה אל המלכות אפשר
שיהפך לדין מפני שהשמחה הוא מלך

היין אשר נאמר בו ויין ישמח ולפעמים
בעונות משכר מלך דין הצורה לזה אמר
שמחה יושפע במלכות אחר היותה ארץ
שכתריתה מלך כלובן שעתה ודאי היין
טוב והוא שמחה :

שישון לעירך

פירוש ייחוד
השמחה במלכות
הוא ע"י התפארת בהיותה כולל ו'
קלות והיינו ששון מלשון ששה ונאה
בוא"ו נוסף על שש להורות על בחינתם
בסוד וא"ו תפארת ונאה נון ארוכה
בסוף חיבה להורות על בחינתם עוד
הנעלמת בבינה שבה היא נון ארוכה
ותצאיות יו"ד על וא"ו כדפי' והם ו'
קלות עליונים ומלכות עמהם נמצאו
במלה זו שש קלות בג' בחינות . האחד
הששה בעלמם . הב' בחינתם בתפארת
אג' בהיותם בבינה כדפי' . ועיר היא
מלכות כגודע :

וצמיחת קרן לדוד עבדך

יש שפי' כי יסוד ומלכות יחד הוא צמיחת
הקרן כי המלכות והיסוד שהם קרן
בנמשחו בו דוד ושלמה לומח בסוד לבנה
במילואה ול"כ כי קרן היא המלכות והיא
הנוג' והאור זרוע ללדי' בתוכ' ובהיו'
האור מתגלה ומתרבה בה האור הזרוע
ללדיק למח וגדל מלך המים העליונים
וענין צמיחת הקרן היא מעלה לדוד שהיא
מדתו שבו נמשח למלך :

ועריכת נר לבן ישי

פי'
חרתי
מנרתו . חד מנרתא דמתסדרת וחד
מנרתא דנהרא . ומנורה דמתסדרת

זבחי שלמים

דרכיו וכיולא רבי' ויסוד כמשמעו ומלכות נק' לדק וע"י היוד של יסוד נקרא לדיק ולכן שלפחה יחד נקר' לדיקים :

יראו וישמחו פי' הרשב"י ע"ה בתיקונים כי היראה

אל הימין בבוד החכמה והיינו ראובן שהוא בחד ראיה ממש מלד החכמה ושמיעה מלד הבינה אל השמאל והיינו שמעון בגבור' שמיע' ממש מלדה. ולהיות שייחדו בשני זכנן הקודמים הימין והשמאל ח' עתה בזה שהוא ת"ת יראו וישמחו דהיינו ימין ושמאל שמתייחדים ע"י קו האמצעי שהוא לדיק ובאה מלת וישמחו בסוד הדעת המייחד הראיה והשמיעה יחד :

וישרים יערוזו בשיר השירים פירש הרשב"י

ע"ה בפסוק אהה בוננת מישרים שהם אוחיות מנלפך שהם סוד ה' מדות הנעלמות בבינה ואמר שעל אלו אמר וישרים ופירושו השרשים העליונים הנעלמי' בבינה יעלוו בסוד שפע הנשפע עליהם מהחכמה והכתר :

וחסידים ברנה יגילו פירש חסידים

הם ו' קלוות הנעלמות בחכמה שהם סוד הסד המהעלמת בחכמה ושם קלוות שבה נק' חסידים והם יגילו בזווגם עם בינ' שהיא רנה. כגודע מרננת הלויים דכתיב ועבד הלוי הוא שפי' בזוהר שהיא בבינה והנה שמחתם ביהוה נגלים גם בבינה ומתייחדים עמה כשמחת ייחוד זכר בנקבה ומה גם נפרש יגילו לשון גילוי :

ועולתה

דמהסדרה היא המלכות ששבעה נרוחיה מסודרות לקבל אור שבעה נרות אשר על ראש' כדפירש' הרשב"י ע"ה בשיר השירי' ופי' בס' אור יקר וז"ש ועריכת נר דהיינו המלכות שהיא ערוכה ומסודר' לקבל אור הת"ת הנקרא בן ישי שפיר' בן יש יו"ד דהיינו חכמת הבן דאחמטך ממות האב וקרוז לזה פירשו המפרשים ופירוש י"ש בחכמה היינו בהלטרפות הבינה עמה שהיא **ש' כדפיר'** לעיל והנה בהיות האותיות י'ש'י' יורו על כוד יחי (*) דהיינו כוד אור ישר ואור חוזר מיו"ד לשי"ן ומשי"ן ליו"ד :

משיחה במהרה בימינו

פי' נקר' משוח מפני שמתייחד עם החכמה אשר עם השמן כגודע ולכן בהיותו בן ישי הוא משוח בבוד שפע החכמה. במהרה בימינו פירוש הקשר הזה אל המלכות עם המשיח הנזכר הוא בהיותה נקשרת עם הימים העליונים ג"כ וכן פי' כל המפרשים ולי נראה דהיינו קשר המלכות אל החסד אשר עם משך המשך השמן אל המגורה ע"י הכהן ולכן ח' במהרה בימינו פי' בימין שהיא כלולה מששת ימים וכן החסד נקר' ששת ימים כדפי' בזוהר והם ימינו בזמן כענין קץ הימין שפי' בזוהר :

ובכן צדיקים

מלת זכנן. ואולם ענין זכנן זה הוא בחפירת קו האמצעי ואולם הפרטים כדפי' לעיל. לדיקים הם סוד יאהרונה דהיינו ת"ת ומלכות ויסוד חפירתה נק' לדיק דכתיב לדיק ה' בכל (* יוד על הא והא על יוד)

ועזרתה תהפוך פיה פירש

היינו
הכרתה הקליפות והשבתת' . ופי'
הקפון פיה שהיינו סתימת פה העלוקה
כדכתיב לעלוקה שחי בנות צענין שלא
יגק מלד הקדושה. והיינו הקליפה הדקה
העליונה שהיא המתקבצת אל הקדושה
וזוה לא נאמר תכלה ולא תעביר אלא
תקפון שלא יקטרג ושלא יקטער ולא יגק
משדי האם החלב. אבל הקליפה הגסה
היא מתעברת ומתעברת מכל זכר ולזה
קרא לקליפה זו עולה לשון עליה אבל
שאר הקליפות הרעות דהיינו

והרשעה שהיא לילית

כדה בעשן תבלה כלייה

וביעור
מכל וכל מן העולם. וזוה דקדק ואמר
כלה פירוש מלשון כלה דהיינו לילית
הרשעה כלת סמאל ואמר בעשן כי עשן
הוא כחות הרובבים על הקליפות והם
כלים כענין כהדוף עשן ובנפול עוזר
ונפל עוזר ונמאל עשן זכר ורשעה נקבה
דא לילית ודא סמאל :

כי תעביר ממשלת רשעים מן הארץ

פי' כל
קיום הקליפה אינה אלא מהוך מה
שיוקיים הכרעות עתה בעוונותינו כוודע
ולכן ביטולם בהעבירם מן המלכות ששם
אחזקם כענין רגלים יורדות מות ולכן
בהעביר ממשלת עובדי אלילים מן הארץ
כולם כעשן כלו והוקצע ענין זה בצרכה

זו ובחלק זה מפני שהוא ח"ת והמלכות
שבהפארת ועל ידם השבתתם כענין חזי
הויה עד דאחגזרת אבן דלא וגו' וכן ע"י
התפארת כדכתיב ויבא בין מחנה מלרים
ובין מחנה ישראל כדפי' בחיקונים :

ותמלך אחר שיחד כוד ג' אבות

שהם גדולה וגבורה וח"ת
בסוד ג"פ ובכן כדפי' חזר לייחד המלכות
עם האבות שזוהו מרכבה שלימה פני
אריה אל הימין ופני שור מהשמאל ופני
אדם ופני נשר ולכן אמר ותמלך בסוד
המלכות ושון גם לייחד בבחינתה גם
ד' אותיות שבשם ואמר :

אתה הוא יהוה אלהינו

שהם ד' אותיות שבשם יהוה. ה"א
אחה. וא"י הוא. והתפארת נקרא הוא
וכן פי' בזוהר פ' וירא בפסוק והוא יושב
פתח האהל. יהוה יו"ד. אלהינו ה"ה.
והיינו ייחוד ח"ת ומלכות ובינה בחכמה
והכל בסוד המלכות :

מחרה על כל מעשיך

מחרה הי' המלכות ופיר' מחרה ה' שיהיה
מקומ' על היסוד דהיינו היות אור
הלבנה כאור החמה בסוד שני המאורות
הגדולים ופי' מעשיך היינו שיכיה היסוד
סוף האילות בתחילת המעשה כשהיה
מקומה הרמחה אם לא מפני הקטרוג :

בירושלים עירך ובהר

ציון משכן כבודך

פי' באופן
שהיה סדר המדרגות ירושלים
שהיא

זבחי

שרמים

שהיה מלכות על הר ליון שהוא יסוד
והכוונ' שיהי' גילוי מלכותו של ה"ח קודם
בירושלים שהיה קרובה לו ואח"כ בהר
ליון שהוא סוף המעשה כדפי' וזה שכתב
ירושלם עירך דהיינו עיר ה' אלהינו
וזכר ליון שהוא יסוד יהיה משקן השכינה
הנקרא כבוד כבוד והדרך האמיתי עיר
על הר ולא הר על עיר. ויש מהשפי'
הגורסא מפני שנתקשה להם סדר
המדות כי ליון יסוד קודם לירושלים
ולפן גורסים בהר ליון משקן כבודך
ובירושלים עיר מקדשך וזוה נוח להם
שכאור מהגלה ביסוד ואחר כך במלכות
ולנו ראשונה עיקר וכדפי' דהיינו על
סדר בני המאורות הגדולים והכוונ'
יבדור לעצמו :

ככתוב בדברי קדשך

פי' בייחוד הפארת הנקרא כהוב כענין
חורס שבכתב ולירופו. כתב וא"ו. עם
המלכות הנק' דבר לשון דיבור וענין
קדשך פי' בהיותה עמו מקבלת ממקום
הקדש דהיינו החכמה :

ימרוך וגו' פי' לעיל בקדושה :

קדוש אתה פי' קדוש הוא

התפארת והוא
מהייחד עם המלכות שהיה מקושטת
והיה נק' אחת כדפי' לעיל והם נקראים
כן בהיותם מקושטים גם מלד החכמה
מקום הקדש ועל זה נקרא קדוש שהוא
קדש וא"ו :

ונורא שמך נורא התפארת. שמך

מלכות. והענין

לייחדם גם בזחינת קו האמצעי שעל
ידי הכתר נק' התפארת נורא כדפי'
בתיקונים והמלכות שם אליו והיינו
בסוד פנ"*) אדני שמקבל שם יחוס כדפי'
בשיר השירים בזוהר :

ואין אלוה מברעדך יש

שפי'
אלוה מלכות והכוונה אין מלכות בלא
תפארת. ולא נ"ל אלא אלוה הוא סוד
א"ל נחמד. ו"ה התפארת ומלכות וכן
פי' בזוהר. ויראה ואין ייחוד התפארת
ומלכות מבלעדי המאליל וכוא מדבר
כנגד הכעלם. או יראה קדש חכמה בסוד
קדש. וא"ו שהוא הדעת. אחת בינה.
ונורא שמך התפארת ומלכות. ואין אלוה
וכו' פי' ואין ייחוד ו"ה מבלעדי ייחוד
העליון אל החכמה והכינה :

ככתוב ויגבה יהוה

צבאות במשפט

יש שפי'
ה' לצבאות התפארת מתרומם ככה גדולה
וגבורה שהם נק' משפט ודבר זה נמנע
מכמה טעמי והעיקר ה' לצבאות התפארת
מהייחד כללם וכוד הנקראים לצבאות עם
היסוד שהוא אות כללם שלו והם
מתרוממים ככה הבינה הנקרא משפט
ומלד נקרא התפארת משפט. והנה
בהתרוממותו הוא אל קדוש לפי שהוא
מקבל סוד קדושת רחמי' והחסד דהיינו
אל והקדושה דהיינו קדוש והו

[ו]האל הקדוש והוא

(*א"ו"י י"ל ע)

נקדש

נקדש בצדקה פי' עם המלכות הנקרא לדקה

שהיא מחייבת עמו

ברוך אתה יהוה פי' למעלה :

המלך הקדוש תפארת ומלכות מהיחדים יחד

וזה נקרא מלך וזה קדוש ושתיכם יחד המלך הקדוש ואין לנו אומרים האל הקדוש ככל הימים מפני שהכוונה ליחד המלכות עם התפארת ממקום הקדש . שהיא המלכות מה שאין בן האל הקדוש שכל סוד התפארת :

אתה בחרתנו מכל

העמים פי' כאשר המוח והקליפה

בעון אדם הא' בחר בנו וליקח הכסף הנקי וגשארנו סיגים שאר העמים וחלקם לע' שרים כדפי' בארובה בספר פרדס רמונים : אהבת אותנו פי' על התפארת ומלכות . ויכוד

מושך בנו* משך הרטון מכ"ע נכוד מליאות הנשמות הרשומות למעלה וזה שכתוב אהבת פירוש אהבה וקשר . או"ת טו וז"ו . דהיינו ייחוד תפארת ויכוד וסוד אהבה מן הימין עד החכמה בענין אהבת שלם אהבתך ע"כ משכתך חסד : ורצית בנו פי' משך הרטון העליון הנמשך בהתפארת

ובמלכות וביסוד ומשך נמשך עלינו וכסוד הנשמות כדפי' והענין ורצית בנו (נו"א***) וכדפי' לעיל כי אהמו ענפים להם וכדפי' :

(* י"ל ר"ל ב"ו) (**אולי י"ל ב"ו"ז וז"ו)

ורוממתנו

מכל

הלשונות פירוש

המשכת השפע מן הנינה

כי שם הרוממות כדפיר' בזוהר בפסוק ירום וגשא וגבה מאד וענין כ"ו כדפיר' לעיל וקט' ליטבא דלשונות כי הנינה נקרא לשון ונינה לשון קדש נמשך משם ולשונות חול הם אל החיצונים וע"י הנינה יש כח בפנימים להגביר על החיצונים :

וקדשתנו במצותיך מלך

החסד ששם הקדושה כדפי' וכו רמ"ח מלות עשה וע"י קיום אוחס המלות אלו ממשיכים עלינו כח הקדושה :

וקרבתנו

מלכנו

לעבודתך היינו

עבודה מלך כשמאל

בענין קדשי קדשים שהיועזם בלשון דהיינו גבורה וכן זריקת הדם וענין זבחי אלהים רוח נשברה תירלו בזוהר פרשת ויקרא ובס' ביארו כי הקדושות בשמאל :

ושמך הגדול והקדוש פי'

שמך מלכות . וז"ו של ושמך הוא ייחוד ה"ת

במלכות . הגדול והקדוש סוד חיבורם בענין שמאלו תחת לראשי וגו' :

עלינו קראת פי' המשכת עלינו

ייחודם וקדושת'

בסוד רובב שמים בעורך וענין קראת מלכות וקרא זה אל זה :

ותתן לנו יהוה אלהינו פי'

יבוק חכמה . אלסינו בינה . וכבר פי' כי כל

כ"ו הוא תפארת ומלכות והכוונה

זבחי שלמים

(הזכ"ה*) על ידי החכמה באמלעות
הבינה כי משם הם קרואים ומושפעים
מהקדש דהיינו חכמה :

יום תרועה וענין התרועה פירש
הרשב"י ע"ה צו פי' .

הא' בתפארת והוא בחיקונים פעמים
אין מספר ובזוהר פיר' תרועה גבורה
ועכ"ז לכל הפי' ענינו מלד הדין כי
לבן תרועה היא מלבן תרועם בשבט
ברזל והנה היום הזה המלכות מלד הדין
לבן הוא יום תרועה פיר' יום מלד הדין
ולכן אנו מתפללין שיהיה קירוב יום
אל תרועה

באהבה דהיינו חבוקס מלד הימין
והשמאל נעשה אהבה לא
שנאה וכן מקראי :

מקרא קדש שיהיו קרואים
ומושפעים מלד

הקדש שהוא שפע מלד החכמה וכל זה
למחק הדין ע"י שפע הימין דהיינו חכמה
זכר ליציאת מצרים פי'

והקדש
שהיא החכמה שהיה מתייחדת עם הבינה
שהיא ילידת מזרים מלד החירות הגדול
כדפי' בזוהר ובתיקונים ומלד זכר לשון
זכר וקישור לשון קטורת :

(כיום הבנת אומר)

את יום השנוח דהיינו מלכות מקבלת
מן הבינה והיא נקרא

מנוחה בסוד עינג שבת שהוא עזר נהר
גן כדפי' בתיקונים וכן התפארת מקבל
ממנה ולכן אמר את יום המנוח דהיינו
גן נהר עזר מתייחדים ולכן מה שהיה
יום תרועה דהיינו דין ראוי להיות
זכרון (**כ"ל שז"ל הוא)

והכוונה כי נשמותינו הם מנויירות בהם
ולכן באומרינו אנו או לנו או כולל
בזה שם נכללו הם כי אגתו ענפים
מהם ובענין השרשים כן ענין הענפים
ולכן הכוונ' באומרינו לנו הכוונ' להמשיך
שפע מהחכמה והבינה הנקרא' ה"א בענין
שהם מאירים בסוד האור העליון לפי מה
שהוא קדושת היום :

את יום הזכרון הזה במלות
אלו

נכללו תפארת ומלכות ויסוד ובינה
את מלכות כבוד. יום תפארת והוא
בהיותו אורח בחכמה ובינה והיינו אוחיות
יום (*) בי"ם והיא סתומה שהי' בבינה
ובדי לפותחה אנו אומרים הזכרון בה'
הידיעה סתומה לה באומרו מה סתומה
יעשה ה' ויפתח שפע' גמלאו אוחיות יום
יה"ו כדפי' . זכרון היינו יסוד אורח
בתפארת סוד וא"ו ובינה סוד נון
פשוטה וגמלאה סדר הענין . את תיקון
המלכות בסוד היותה כלולה מא' עד ה'
ואחר כך מתייחדת בתפארת בהיותו
אורח בחכמה ובינה מתפתחת
להשפיע ויסוד ממשיך השפע הנזכר
ועל כל זה היום גירס להיותו
בסוד הדין :

את יום טוב מקרא

קדש הזה את יום . ת"ת
ומלכות . על ידי היסוד

בלד החסד מתייחדים . כי משם נקרא
היסוד טוב שהוא מאיר באור קדמאה
דהיינו טוב . מלבן כהטיבו את הנהרות
והיותם מייחדים שלשתם יחד
(**כ"ל שז"ל ו' כ"ה)

זכרון הרועה דהיינו מלכות מחייחיה
 עם הפאר' על ידי כיבוד
 וענין בוא"ו ומן פשוטה כדפי' למעלה
 ומלא כלול במלת זכרון הרועה יסוד
 ופארת ובינה ומלכות כי ד' מדות חלו
 הם סוד הזווג ומה גם בסוד אלגי
 לבאות יכוס אהיה כדפי' הרשב"י
 בריש שיר השירים . ואולם בענין הפלת
 ערבית שחרית ומנחה לריך לזכור מה
 שפי' הרשב"י ע"ה כי הפלת ערבית
 מלכות בסוד גילוי אור מקרא קדש
 ובשבת קדש ממש כאשר נבא' . ובשחרית
 בינה בסוד נשמת כל חי . ובמנחה
 הפארת . ומה שבין קדש ממש שהוא
 שבת למקרא קדש שהוא מועד הוא . כי
 קדש היינו עלם הכמנה וגילוייה כראוי
 אבל מקרא קדש הוא יניקתם ממנה
 ממקומם . וקרוב לענין זה פי' בזוהר בפ'
 אמור ובחבדי זה בקצרה הנה . לעורר
 הכוונה אל הענין . ויארך לנו ביאורו בס'
 אור יקר בס"ד :

אלהינו ואלהי אבותינו

פי' חכמה ובינה וגדולה וגבורה וחפארת
 כדפי' בחחלת התפלה ע"ש :
יעלה זהו סוד עליית המלכות דרך
 המדרגות עד סתת וזה יסוין
 בסוד אוחיות יעלה . כי יו"ד היא המלכות
 ועולה דרך עין שהם ז' מדות כל א'
 כלולה מעשר ועולה אל הבינה שהיא ל'
 מגדל הסורה באויר והיא למד כלולה
 ג' מדות עליונות דהיינו כל א' כלולה מי'
 והרי עלתה ה' מלכות אל מקור כל
 הצרכות בענין עליותה עד אין סוף

למעלה חנו ממשיכים אותה דרך
 המדרגות עד מקומה מלאה שפע רב
 וזה שכתוב ויבא דהיינו צפה ובאה
 מלה זו בוא"ו להורות על קו האמצעי
 בסוד הדעה ואחר כך יו"ד להורות על
 היוחה עטרת בעלה כגודע דאיכי חגא
 על רישא דזרקא . ואחר כך יגיע בסוד
 ירידתה בחכמה ואחר כך יראה בסוד
 ירידה אל הבינ' ובאלו לא נזכר ווא"ו שאין
 מקום האמצעי כדפי' :

וירצה ישמע יפקד חלו הם

שלשה
 אבות והיא יורדת ראבונה בתפארת וזכו
 ו"י של וירלה והיא באה שם מלאה משפע
 רצון העליון הגמסך לה דרך קו האמצעי
 ואחר כך ישמע מן החסד יפקד מלד
 הגבורה ואין באלו ווי"ן מן הטעם
 שפיר' :

ויזכר זכרוננו וזכרון חלו

הם
 סוד יסוד ונלח והוד להיוחס בסוד ביני
 הזכר ולכן באו כולם במלת זכרון . ומלת
 ויזכר כיסוד שהוא קו האמצעי בדרך
 הקודם בוא"ו יו"ד כדפי' :
 אבותיו

אבותיו

זבחי

שלמים

אבותינו וזכרון ירושלים

עירך היינו ייחוד על ידי

ג' ענפי' שהם נלח והוד ויסוד
הזכר עם החסד והגבורה והחפזות
וג' מתייחדים ומתקשרים על ידי הייחוד
הנקר' זכרון עם ירושלים עיר הקדש
דהיינו בחינתה התחונה במקומה
כנודע :

וזכרון משיח בן דוד

עבדך פי' כמה שפיר'

בתיקונים מענין עיבור ט'
חדשים אל משיח לדקנו וכן אל כל
הנשמות אל החיה . והיינו כי בהמשכת
שפע אל המלכות המעוברת בסוד
הנשמות יושפע אל הנשמות ונשמת משיח
לקרב הנאולה והחיה . וגם אל כל
ענייני העולם להגילם מהקליפות והו
לפליטה כאשר נבאר . וענין אומרו
[וזכרון] כל עמך פיר' קיבוצ
הנשמות

ולזרם שהם במלכות הנקר'

בית ישראל בית קיבול לחפזר'
הנק' ישראל כנודע :

לפליטה לטובה מלד הבינה

שבה השכחה
הקליפות כנודע . ואמר לטובה פיר'
בהיותה נוטה ללד החסד הנקר' טוב
כדפי' בזוהר שיר השירים בפסוק כי
טובים דודיק מיין . ולרחמים מלד הח"ת
קו האמצעי קו הרחמים . ואפשר לעלות
אל ג' ראשונות כזה לפליטה לטובה
היינו הפליטה מלד ז' מדות ששם עליית
הקליפות על דרך שפי' בספר

פרדס רמונים בשער התמורות

לחן מלד הבינה .

ולחסד מלד החכמה .

ולרחמים מלד הכתר .

ביום הזכרון [הזה] כדפיר'

לעיל חילוק בין יום מטח ליום הזכרון והוא
להמשיך השפע מנ' ראשונה בסוד יום
דהיינו יכו כדפי' לעיל :

לרחם בו עלינו

ולחשיענו ענין זה אל

התחונים כי בשפע
העליונים יושפעו התחונים כנודע כי
בהשקאת השרשים יגדלו הענפים . וענין
זכרנו וכו' הוא על ידי היסוד וכדפיר'
בענין זכרנו לחיים ע"ש :

זכרינו יהוה אלהינו בו

לטובה היינו השפעת

החמה ובינה בוא'ו כפירוש
מלת בו . ואחר כך ביסוד ומלכות ששניהם
ככללים במלת לעונה . פי' טוב ה"א .
וזכרון מלד הזכר פי' שפע הראוי לזכר
ופקידה לשפע הראוי לנקבה ח"ש :
ופקדנו בו לברכה וכדפיר'
כי יסוד
נקרא ברוך . וברכה פי' נרץ ה"א כנודע
והיינו שחתייחד וא"ו עם הא על ידי
היסוד כדפירשנו :

והושיענו בו לחיים

טובים בדבר וכו'

פי' המשכת השפע
מן הבינה

מלמעלה עד המלכות דהיינו חכמה
 וזינה וגדולה וגבורה ותפארת שהם ג'
 אבות ונ"ו הם ת"ח ומלכות כדפירשנו
 לעיל :

מלוך על כל העולם פירוש

הסתלקות
 המלכות להיחזה עם התפארת למעלה
 מן היסוד וזהו מלוך מלכות . על
 תפארת . כל יסוד . וכלם מתייחדים
 עם הזינה הנק' עולם . והיא מתייחדת
 עם החכמה וז"ש

בלו בכבודך פירוש כבוד חכמה
 ששולה ל"ב נתיבות .

ופי' כלו היינו הדעת הנקרא ג"כ כל
 כענין היסוד . כמו שהיסוד נקרא דעת
 כולדע . ועוד פי' כל ונ"ו וזאת בוא"ו
 לרמוז אל מליחות התפארת והדעת
 העליון לייחד החכמה והזינה ופי' כל
 הנקרא ונ"ו דוקא :

והנשא על בר' הארץ

ביקרה פי' יקר תפארת
 והכוונ' שיתנשא על היסוד . המלכו'
 בהיותה עם היקר דהיינו עם התפארת
 כדפי' . והענין בסוד ב' המאורות
 בגדולים :

והופע בהדר גאון עיוך

כינוי אל הופעת והשגח' השורש המתאחד
 בנאליו ומתהדר עמהם ומתגאה בהם
 ולשון הדר כינוי אל התפארת כענין
 והדרת פני זקן כדפי' בתיקונים גאון
 חדר עוז המלכות נקרא עוז וכן הת"ת
 והכוונה

הזינה שהיא מקום הישועה והחירות
 וההמשכה דרך ונ"ו והיינו מלח צו
 והמשכת החיים האלו אל היסוד והיינו
 לחיים עוצים כי היסוד נקרא עוז
 ונח"כ להשפיעם אל המלכות הנקרא
 דבר והו' בדבר ונח"כ שיהיו בה

ישועה ורחמים ולא יכיה
 כה בחילונים
 לנסך היין כדפיר' :

חום וחננו וכו' כל זה להמשיך מהמלכות
 אל התחתונים ועל זה אנו חותמים
 חנון ורחום אתה פירוש אתה הוא
 במלכות כדפי' . ואמר

חום מלך רחמי החכמה :

וחננו רחמי הזינה כי משם וחמותי
 את אשר אחון . והיינו בסוד
 החסד והגבורה דהיינו חסד חס ודאי :
וחמור ורחם עלינו מלך

הת"ת
 כי משם פולס דהיינו חומל בעל הרחמי'
 עם היסוד ודאי . וחזר ואמר
כי אל מלך מלך החסד כי משם .
 המלכות שהיא מלך
 נקרא אל :

חנון מלך הזינה שהיא בעל הגבורה
 כדפי' :

ורחום מלך התפארת גם היסוד
 דהיינו רחום עם ונ"ו ורחום :

אתה והרי הכל בה :

אלהינו ואלהי אבותינו

וכו' פי' לעיל דהיינו המשכת השפע
 (הא)

זבחי

שלמים

והכוונה לגלות טעם המאכל בנאכליו וזה
והופע בהדר וכו' והכל בכתר ואח"כ

עד כל יושבי תבל

ארצך דסינו הופעתו בת"ת
ובמלכות וביסוד וזה על כל .

יושבי פיר' נלח וכו' שהם יושבי המלכות
האקראי הכל שהיא מהובלת בכל ונקר'
ארץ שהיא מתרלת משפט ראון עליון .
ובזה כולם יכירו וידעו כח אלהותו וזה :

וידע כל פעול כי אתה

פעלתו היינו מעולם
דעשיה הנפעלי' בתחומי' :

ויבין כל יצור כי אתה

יצרתו היינו מעולם דיצירה
הגויס כולם יכירו וידעו התפשטו'

כח אלהותו בהם עד אשר החי'ונים
יכירו מעלתו כי סביב לעולם דיצירה
רשעים יתהלכון ומשם מאחורי היצירה
הם יודעים מה שמכריזים להם כדפיר'
בזוהר בענין ההיכלות וכמו שהארכתי
בספר פרדס רמונים

ויאמר כל אשר נשמה

באפו שהם החי'ונים
כדפי' בזוהר חדלו לכם מן האדם

אשר נשמה באפו וגו' והכוונה כענין כי
אז אהפוך אל עמים שפה א' לקרו' וגו' :

יהוה אלהי ישראל מרדך

פיר' יהוה חכמה . אלהי בינה . ישראל
הפארת . מלך מלכות . והוא סדר ד'
אותיות יהו"ה :

ומלכותו בכל משרה

בתיקונים פי' הרשב"י דהיינו התפשטות
" אותיות מהמלכות מתלבשת בקליפות
היינו יו"ד ה"א וה"ו ה"ה ואיכה מתלבשת
בהון לאכפייא לון . ועל זה נאמר ומלכותו
בכל משלה ופיר' הענין בספר פרדס
רמונים בשער חזי"ע . ויש שפי' ומלכותו
מלכות . בכל יסוד משלה בכל הכנראים
וקרוז להיותו כדפיר' :

קדשינו במצותיך בזוהר בפי'

הרשב"י כי הזווג אל ההפאר' עם המלכו'
אינו אלא בהיות המלכות מקבלת מזל
החכמה אבל בהיותה מקבלת מן הבינה
בלי שיחוף החכמה אין זווג כלל וזהו
הטעם שיום הכפורים אכור בתשמיש
המטה . ולכן לענין הייחוד אנו ממשכינים
שפע מן החכמה אל המלכות וזהו קדשנו
פיר' המשכת שפע מן הקדש העליון אל
המלכות שהיא נקר' מזוהר . ולשון מלכותיך
שים זה בחינות רבות :

ותן חלקנו בתורתך אחר

שהמשקנו
שפע אל המלכות שהיא מקודשת מן
הקדש אנו מייחדים אותה עם בעלה
וזהו תן חלקנו שהיא המלכות חלק
ישראל ודאי . שהם אחוזים זה עם
נשמתן של ישראל . בתורתך הכוונה
לבעלות המלכות אל מקום התפארת :
שבעינו משובך פיר' אחר
שייחדנו

סוד שש קצוות שהם וה"ו התפארת עם
המלכות דהיינו יחוד שבע מדות וכולם
משפיעו' ביסוד שהוא קיבוצ השביעיות .
כדפירש

זבחי שלמים יה

כדפירש הרשב"י ע"ה בחיקונים כי כל המדות נק' זו שביעיות. לכן לנו לאמרים שבעינו פיר' ישפיע בנו שפע השבעה מן היסוד הנקר' עוב :

שמחלבנו בישועתך פיר' המלכו'

נקר' שמחה והבינה נקר' שמחה והיא מקור השמחה והמלכות נקר' ג"כ בהיותה יונקת ממנה כדפי' בספר פרדס רמונים ולכן כדי לבטל הדין והתעוררות כח הקליפות לנו ממשיכים שפע השמחה מן הבינה כדי להושיע וזה שכתב שמח וכו' וזוה יתבטלו הקליפות ויחידוד האשה בצעלה :

וטתר לבנו לעבדך

באמת פיר' בסוד המשכת השפע הנז' יתבטלו הקליפות ויפסק דם הגדות והזוהמא וכלה נעברה לבטלה וזה שכתב ועבר לבנו המלכות נקר' לב לעבדך ולייחדך עם התפארת והיינו באמת :

כי אתה יהוה אלהים

אמת פיר' המלכות נקרא אמת כדפיר' לעיל והיא ה"א אחרונה שבשם שהיא מתייחדת עם אותיות יס"ו דסינו. י"ה-יהוה אלהים. אמת-וא"ו. והיינו אמת יהוה אלהים אמת. יהוה שלם :

ודברך מלכנו אמת היינו ייחוד

התפארת עם המלכות המלכות נקר' דבר והבינה מלכנו והתפארת אמת. והיינו

ברתא דנחתא לגבי ברא : **וקיים לעד** מן התפארת סוד הקימה בזכר והוא

נמשך עד המלכות הנקר' עד. משני שהוא סוף האילנות. או ירצה הייחוד הזה יהיה קיים ועומד מכת משך הבינה שהיא נק' עד כדפי' בזוהר מקומו' רבים

ברוך אתה יהוה פיר' לעיל :

מלך על כל הארץ פיר' מלך בינה. על

תפארת. כל יסוד. הארץ מלכות. והיינו סוד ייחוד והמשכת מדות אלה יחד כי זכו סוד מקרא קדש ואומר **מקדש ישראל** פיר' המשכת הקדש מן החכמ'

על התפארת הנק' ישראל בצחינתו העליונה בין החכמה והבינה ואחר כך **ויום הזכרון** שהוא בחינתו נמשכת בכל השבע מדות :

רצה יהוה אלהינו בעמך

ישראל פיר' המשכת השפע מן הרגון העליון והיינו רצה. ומחכמה (*) והיינו יהוה אלהינו. הת"ת אשר שם קיבוץ הגשמות בסוד הזכר אותם הנקראים צנים כדפי' בחיקונים וזהו בעמך ישראל :

ולתפלתם שעה היינו המלכו' הנקר' תפלה

עם צעלה ישראל הזכר וזהו ולתפלתם שעה או ירצה ר"ל ייחוד ותפלה שמייחדים עמך ישראל ממש בסוף הגשמו' במליאות' העליון שעל ידם הייחוד שעה

(*) ש"ל ש"ל ובינה) וקבל

זבחי

שלמים

וקבל אותו שלא ידחה חס ושלוס :

והשב העבודה לדביר

ביתך פי' עבודה שכינה

עבודה ה' ויראה שיחזיר שכינה

מהגלות ויהנער מעפר וישוב אל מקומה

כבראשונה עטרה ליושנה ואפשר לשון

והשב לרמוז אל החשובה :

ואשי ישראל יש שפיר' אנשי

ישראל רוצה

לומר נשמותיהן של ישראל הדיקים

שמקריב מיכאל השר הגדול ויפה הוא .

וכ"ל ואשי ישראל הם נלח והוד שהם

אישים הנמשכים מהפארת ישראל כגודע

והם צי"י הזכר שע"י הזוג והייחוד

ולכן אמר

ולתפלתם מהרה דהיינו

תפלת

המלכות הנקרא מהרה כדפי' לעיל והם

מיוחדים אותה עם בעלה כדפי'

וטודע כי אין היחוד הזה אלא בסוד

השפע מן הגבורה והחסד לענין החיבוק

כדכתיב שמאלו תחת לראשי וימינו וגו'

ומלדס מתעורר האהבה וז"ש

באהבה ופי' תקבל ברצון

פי' שישפע עם סוד האהבה עוד שפע

התפאר' הנמשך מן הרצון העליון כגודע

וזה כדי לרצות המלכות אל היחוד ואח"כ

המשך כדי לרצות התפארת וז"ש

ותהי לרצון וכו' פי' תהיה היא

ג"כ לרצון שתהיה

מרוצת לפני התפארת להתייחד עמה וז"ש

תמיד עבודת ישראל

עמך

ותחפזין בנו כזר פי' למעלה פי

כל ענין בנו או

אנחנו או כל כיוצא בכוונה ג"ו שהם ת"ת

ומלכו' והכל ענין אחד כי אנחנו מליירים

בנשמותינו בזכר ובנקבה כדמיון לזר

החולדות במוח אביו ובטן אמו ומליאות

נשמותינו והכל א' נשמתן של ישראל

והמדות כי השרשים מתאחדים בענפים

והענפים בשרשים ולכן באומרינו בנו

הוא באומרינו בנו"ן שהיא המלכות

ובוא"ו שהוא התפארת ולשון ותחפזין

הוא המשכה שפע החכמה :

ותרצנו ג"כ המשכה שפע הכתר

הנקר' רצון על כ"ו כדפי' .

והענין כי אחר שנתרנו כל א' בפני עצמו

כדפי' לעיל אחר כך אנו ממשיכים הרצון

והחפץ על שניהם יחד :

ותחזינה עינינו פי' עינים הם

נלח והוד

וכמוהו רבים ועליהם נאמר ועיני

ישראל כזרו מזוקן ועם היות עינים

לפי האמת מלד הגבור' כדפירשנו בספר

אור יקר באידרא על כל זה לא נכחיש

היות אלו לפחות תרין בריכי עינא

וכן פי' הרשב"י ע"ה בתיקונים א"כ

יבדק בהם לשון עינינו כי הם עינים

אל התפארת והמלכות דהיינו כ"ו כדפיר'

כי הם מעיינות אל הנשפע מהתפארת

אל המלכות ואמר ותחזינה מלד הראיה

שהיא מן הימין באופן שלא יהיו אלו

בריכי עינא מלד הדין מסלקים ההשגחה

וסוגרים העין וזהו ותחזינה מלד הימין

גילוי ההשגחה כדפי' :

בשובך לציון פי' בהיות הת"ת

מלד

זבחי שלמים ימ

מלך הבינה הנקרא חסונה שב ליסוד
 הנק' ליון שנסחלק ממנו בסוד חוי
 הנדרש בזכר פ' אחרי מות דהיינו סילוק
 התפארת והברכות מראש הצדיק ונשאר
 הצדיק והצדק עניים ועתה מהפללין
 לשונו בסו' התשוב' לזיון פי' ע"י הייחוד':
ברחמים פי' יהיה השוכנו לא
 מלך הבינה לבדה כי
 אפשר להשעורר ע"י גם השמאליים
 שהיא שמאלית לכן א' ברחמים פיר'
 בהמשכת השפע גם מהרחמי' העליוני'.
ברוך אתה יהוה פיר' לעיל :
המחזיר שבינתו לזיון
 פי' אחר שהמשכנו החתן אל היסוד
 שהוא המייחד כנודע אחר כך חנו מעלים
 המלכות אל היסוד וז"ש המחזיר המלכות
 שהיא סוכת דוד הנופלת בגלות מחזירה
 לזיון שהוא היסוד כדפי'. ויש שפיר'
 שכינתו בינה ליון יסוד וזה אלליו
 עיקר. וענין הברכה הזו בכלל היא
 בנצח. כי ג' ראשונות הם ג' אבות.
 ג' אחרונות הם נצח והוד יסוד. ומודים
 שהוא הודאה הוא הוד. ושים שלום
 יסוד כמשמעו וכן פיר' הרשב"י ע"ה
 בתיקונים וזוה אין לפקפק :
מודים אנחנו לך פי' מודים
 המשכת
 שפע הודאה והוא היות השמאל מסכים
 בצרכת הימין וכן פי' בזוהר בפ' תרומה
 בהודאה דברכת מזון ולכן בזה הכריעה
 להורות על השפעת השפע והוא סוד
 אומר ללפון תני וכו' :
שאתה הוא יהוה זה עלייה

מלמטה למעלה. אחת המלכות. הוא
 תפארת. יהוה הכתר. ואחר שהשפיע
 והוריד בסוד הכריעה כדפיר' עלה בסוד
 קו האמצעי כדפיר' :

אלהינו ואלהי אבותינו

פי' חכמה ובינה ולסודות אל הדעת
 המייחד החכמה והבינה בא אלהינו*
 בוא"ו. אבותינו גדולה גבורה תפארת
 (**יסוד. כ"ו כדפיר' לעיל :

לעולם ועד

פי' עולם בינה
 וגמשך דרך וא"ו
 של ועד ו' קצוות ובה אל המלכות הנק'
 עד שהיא סוף האלילות כדפי' לעיל
 ואפשר לומר לעולם לרמוז אל ג' ראשונות
 הכלולות בבינה :

צור חיינו מגן ישענו פי'

ורו נמשכים החיים מהבינה הנמשכים
 אל התפארת והמלכות שהם כ"ו והמלכות
 מגן מלך קבלתה מג' אבות כדפי' לעיל
 ישענו מלך הגדולה שבה הישועה ואפשר
 שמלכה נקרא' מגן ונוסף עתה הישועה :
אתה הוא לדר ודר פיר'
 אחת

מלכות. הוא תפארת והיינו ייחוד ת"ת
 ומלכות כנודע. לדר ודר היינו בינה
 ומלכות ומתייחדים בסוד וא"ו שבין דר
 לדר ופיר' זה לעיל. והכוונה בזה
 לייחד תפארת במלכות ואח"כ להמשיך
 בהם החירות והדרור :

נודה לך

פי' נודה היינו השפעת
 הבודאה אל הברכות
 כדפיר' ואומרו לך פי' חמשים שערי

(*) חו"י ז"ל ואלהי) (**ז"ל. וסוד כ"ו) בינה

זבחי

שרמים

בינה המחפשטים ממנה עד המלכות כבודע מכלך עץ החיים בחוך הגן ח"ק שנה וסיינו היות המלכות וסיסוד נכללים למעלה . וכל המדות נכללות בחמש שהם גדולה גבורה תפארת נלה וסוד וע"י השמאל שהוא מהבינה כי בינה עד הוד מתפשטת . אנו ממשיבים הסודאח אל המדות התחתונות ואחר כך

ונספר תהלתה פי נספר
מלשון ספור

והוא הארת האור העליון על הבינה הנקרא' תכלה וזה כדי להמשיך הסודאח בהיותה מסופר' מן העליונות ובאה מלת ונספר בוא"ז לכורות על הדעת שע"י מתייחדת עם העליונות :

על חיינו המסורים בידה

פי' השפע מן הבינה הנקרא' חיינו ודאי בסוד כ"ז כדפי' לעיל והם מסורים במלכות הנקרא' י"ד . והענין כי המלכות יונקת מלמעלה והיא מחלקת השפע על פי העליונות וזהו ענין מסורים לשון מסירה :

ועל

נשמותינו

הפקודות לה פי הנשמות

מלויירות במלכות והיינו היותם פקודות לשון פקידה . ואומרו לך לרמוז גם אל בחינתה למעלה שהם בעץ החיים שמהלכו ח"ק שנה כדפי' :

ועל נסיה שבכל יום

עמנו נס הוא מלד הסיסוד

שהוא נקרא נס . והענין שהסיסוד מתייחד עם הת"ח שהוא יום

והתפארת עם המלכות דהיינו עמנו ממש בסוד מליחות נשמותינו שנה כדפי' :

ועל נפלאותיה

ומובותיה

מלד ככתר הנקרא' פלא

ומובותיה הם מלד הסיסוד הנקרא עוב

מלד החסד :

שבכל עת פי נפלאות ומובות

אלו נשפעות אל הסיסוד

הנקרא' כל ואל המלכות הנקרא עת

ובתיבה מיוחדים מלד הבינה הנקרא

שי"ן שרשא דאילגא בינה :

ערב ובקר וצהרים פי'

המלכות מקבלת אל הייחוד ראשונה מלד הגבורה

והיינו ערב ואחר כך מלד החסד הנקרא'

בוקר ואחר כך מתייחדת עם בעלה

שהוא לשרים בין הערב והבוקר כבודע

הטוב כי לא כלו רחמיה

פי' הסיסוד והוא נקרא' טוב מלד החסד

ועכ"ז לא מפני זה נמנע ממנו לד

רחמים מלד קו האמצעי כי לא יאמר

טוב על לך השולל כי לך החיוב מלד

רחמים והשלילה מלד הדין :

המרחם כי לא תמו

חסדיה כדפי' במלת

הטוב ומלת מרחם אל

הסיסוד ג"כ ואפשר ששניהם כינוי אל

התפארת וזה חס' . דגוף וברית

חשבינן חד :

ומעולם קוינו לה פי ומלד

הבינה

זבחי שלמים ב

הבינה הנקרא' עולם אלו ממשיכים השפע דרך קו האמצעי וממלא מעולם ה"א . קו סוד קו האמצעי בכלל . כ"ו היינו ה"א וה"ו . יו"ד של קונו מלד החכמה והכוונה המשכת השפע דרך קו האמצעי בסוד עץ החיים המהלק בן ה"ק שנה :

ועד כדם יתברך ויתרומם ויתנשא

הענין ועל הפארת . שהוא על היסוד הנקרא' כל . ולשון כולם לשון רבים להורות על בכל מכל כל שהוא נקרא' מלד ג' אבות ואומרו יתברך ויתרומם ויתנשא היינו סוד המשכת הרוממות והנשיאות והברכה' מלד ג' ראשונות ואחר כך להמשיך הברכה אל המלכות וזכו אומרו :

תמיד שמך מלכנו תמיד

וקן פי' בזוהר . שמך מלכות . מלכנו בינה כדי לקשר אותיות הו"ה ושלשהם מלד השמאל . תמיד דהיינו מלד העבוד' שחימתן בלפון . שמך מלד המלכו' שהיא שם אלהים . מלכנו ג"כ כענין מלך אלהיך וגו' :

לעולם ועד היינו המשכת ג'

אותיות אלה שהם בינה הפארת ומלכות כדפי' לעיל דרך קו האמצעי ואחר כך להמשיך מעתיקא קדישא על הכל וז"ש

וכל החיים יודוך סלה פי' החיים

יושפעו על הכל מלד עתיקא קדישא הנקרא סלה כנודע :

וכתוב לחיים טובים פי' לעיל

ענין הכתיבה . ואומר לחיים ופי' ליורם וכתיבתם צבינה . ופי' טובים שהם נשפטים ביסוד :

כל בני בריתך פי' כל יסוד . בני נלח והוד .

בריתך הפארת ומלכות . שהם מתייחדי' על ידי היסוד והם נקרא' ברית כל אחד מהם כמבואר בזוהר במקומות הרבה . וייחוד אלו בסוד הזווג כנודע כי נלח והוד הם שני ביצי הזכר :

ויהללו ויברכו את שמך

פי' יאירו במלכות מלשון צהילו וגו' . ויברכו פי' ישפיעו כח הברכה במלכות והיינו את שמך . וסוד השפעה זו יהיה מלד החסד ומלד התפארת וז"ש

הגדול באמת לעולם ואחר

שייחדנו בימין וצבעלה . מעלים אותה אל הבינה הנקרא' עולם כנודע . וזה יהיה מלד היות היסוד מתקשר בימין וז"ש

כי מזב האל ישועתינו פי' היסוד

הנקרא' עוז מתייחד בחסד בסוד ישועת כ"ו כדפי' ואח"כ מתקשר בחסד בג' ראשונות אחר דעתיקא קדישא שריא דמתמן סיוע וז"ש אחר כך

ועזרתנו סלה האל

הטוב פי' הלה עתיקא האל הטוב להמשיך השפע מלמעלה למטה מן החסד אל היסוד . הפך

זבחי

שלמים

הפך כי טוב האל הזכר לעיל
ברוך אתה יהוה פי' לעיל
וקן ענין הכריעה:

המזב שמך ולך נאה
להודות פי' המלכות

מתייחד עם היסוד וזהו הטוב
שמך . ואח"כ אנו ממשיכים ההודאה
בסוד עץ החיים שמהלכו בחוך הגן ת"ק
שנה דהיינו מלת ל"ך . ופי' נאה להודות
הטובה להמשיך ההודאה מלד השמאל
דהיינו שמודה השמאל בצרכת הימין
כדפי' בזוהר פי' תרומה בצרכת הודאה
דצרכת המזון :

שיום שלום פי' יסוד . וזכרה זו
ביסוד היא כדפיר'
והיינו המשכת האורות העליונים
עלינו ואחר כך

טובה וברכה חיים היינו
המשכת

השפע אל המלכות מן היסוד והוא נקרא
טוב והיא טובה . וזכרה מן היסוד
שעליו נאמר והיה ברכה . חיים מלד
הבינה כי מלדה משך החיים כדפי' לעיל:

וחן וחסד ורחמים פי' חן
מלד הבינה

שזה נאמר וחנתי את אשר אחון אע"פ
שאינו חגון . וחיים הוא מלד החכמה
בהלטרפות הבינה כענין והחכמה תחיה
בעליה (וחן*) מלדה . ורחמים היינו משך
הרחמים מקו האמצעי :

עלינו ועד כל ישראל

עמך היינו סוד ציור
ורושם הגשמות במדות
(*אולי ז"ל וחסד)

העליונות תפארת ומלכות ויסוד :
וברכינו אבינו כלנו יחד
באור פניך פי' כבודע .

אבינו תפארת
באור פניך פי' במה שנשפע מהמלכות
שחס ד' פנים כדפיר' בשיר השירים ג'
פנים משפיעים בפן א' בארץ ומשם
ניזונים התחתונים מהעליונים וז"ש באור
פניך . ויש שפי' באור הפנים פני
השכינה המקבלת האור העליון וזה
נראה לי עיקר :

כי באור פניך [נתת לנו]
משם נשפע הכל לתחתוני' ענין הפן הזה
אשר בארץ כמבואר שם :

יהוה אלהינו תורה וחיים
אהבה וחסד פי' יהוה

אלהינו ייחוד ת"ת
ומלכות ג' פנים מקבלים מג' פנים
עליונים וע"י זה המשיך והשפיע לנו .
תורה מלד החכמה כענין נובלת תורה
של מעלה תורה . חיים מלד הבינה .
אהבה תחלת התעוררות האהבה מלד
הגבורה וכדפיר' בזוהר . וחסד מלד
הגדולה כבודע . או אפשר אהבה מגדול'
והגבורה יחד כי משניהם התעוררות
האהבה בשלימות . חסד מלד הגדולה
בפני עצמה

צדקה מלד הגבורה בהלטרפות אל
הבינה דהיינו לדק-ה

ורחמים תפארת ברכה מלכות
ושלום יסוד כמשמעו :

וטוב בעיניך לברך וכו' פי'
יסוד

זבחי שלמים כא

יסוד מתייחד עם הנלח ובהוד . וסיינו
 ייחוד טוב צטייך . כדפי' לעיל במלח
 ותחזיקה עיינינו :

ברוב עז ושלום פי' בהגבורה

התפאר' הנק'
 עז כדפי' רז"ל אין עז אלא תורה ושלום
 יסוד והס משפיעים במלכות הנזכר' :
ובספר חיים וכו' סיינו הספר
 המתחדש ומתחדש
 ומאיר שנה זו מתחדש . בה יהיה לנו זכירה
 וכו' ורוב דברים אלו נחבארו למעלה :
אמן פי' ע"י היסוד מתייחדים תפאר'
 ומלכות שהס שס אדני ושס יהוס
 ומספרס יחד עולה אמן דהיינו ז"א
 לפן אמן מורה על הייחוד . או יראה
 ד' אותיות שבסס . חכמה וכח נכללים
 בא' בסוד יו"ד וקולו של יו"ד . מ"ס בינה
 קו"ן ארוכה ת"ת ומלכות והס מתפשטים
 מהבינה . וראשון עיקר ויותר מוסבס
 בתיקונים :

ועתה נהגו לומר בהזכיר ש"ן השס

לומר ברוך הוא וברוך שמו
 והענין כי ש"ן מזכיר השס בחוך היכלו
 דהיינו ויהוס ב-ה'י'כ"ל' עולה ס"ה וכן
 ס"ס מפניו וגו' . ועומד' להיות משפיע'
 בשס יהוס מלד הגדולה והגבורה וזה
 באומרס ברוך הוא דהיינו השס יהוס
 הנעלס בסוד דרומית מזרחית מזרחית
 לפוגית . ואחר כך אומרים וברוך שמו
 להשפי' בשס אדני בסוד לפוגית מערב'
 מערבית דרומית . ואחר כך עוגים אמן
 בסוד ייחודס יחד אחרי קישוטס וזהו שס
 יאהרונחי וזהו סוד ייחוד ב' יודי"ן

(*) ע"ל וישמע שאלו , ש"א ט"ו ד' , כ"ג ח' . לשון קיבוץ . ע"ל שטע בסוף פסוקי מלכות) גובר
 (** אולי ז"ל בגדולה)

זו ממעלה למטה וזו ממטה למעלה
 ופיר' בספר פרדס רמונים והנה
 ראוי לקרר :

פירוש התקיעות

הברכה

לשמוע קול שופר פירוש

לשמוע
 מלכות מלשון וישמעו*) וכו' קול תפארת
 כנודע . שופר בינה . שממנה יוצא הקול
 דהיינו תפארת . קול כלול ממים ואש
 ורוח והיינו בהינתנו למעלה בבינה שכוף
 כלול החסד והדין והרחמים . ולכן קול
 נפיק מגו שופר . ובשופר תחזון לריך
 לעורר שופר עליון ולהשפיעס ולהמשיכס
 משורשס שהס בסוד קול מגו שופר .
 וכחבו שלריך לעורר בתשובה לעורר
 התשובה העליונה ונכון הוא כי ודאי
 בתשובה תליא מילתא . ואולם בענין
 פי' הקולות פיר' הרשב"י ע"ה בתיקונים
 כי תקיעה היא (בבינה**) . וסימנה
 פשוט' והיינו חסד שהיא ימין פשוט' לקב'
 שבים . ושברים בגבורה מלשון שבר
 תשבר מלכותיהס והיינו תביר וכל שברון
 היא בגבורה . תרועה בתפארת וסימניך
 ותרועת מלך זו והוא ג"כ יש בו זד
 הדין דכתיב תרועס בשבע ברזל . נמלאו
 ג' סימנים אלו הס גדולה גבורה תפארת
 והשתא נחא דמוש לעולם הס קול
 דנפיק מגו שופר דהיינו ג' אבות אלא
 פעמים גובר הימין והיא פשוטה פעמים

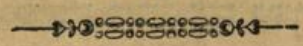
(*) ע"ל וישמע שאלו , ש"א ט"ו ד' , כ"ג ח' . לשון קיבוץ . ע"ל שטע בסוף פסוקי מלכות) גובר
 (** אולי ז"ל בגדולה)

גובר השמאל. פעמים גובר האמצע
 והכל בסוד קול דנפיק מגו שופר.
 ואולם בספר הזוהר פי' בענין אחר
 כי פשוטה ראשונה בחסד. שברים
 בגבורה. תרועה במלכות. ועליה נאמ'
 אשרי העם יודעי תרועה ופי' יודעי
 מלשון וידע אדם את חוה אשתו.
 ופשוטה שניה היא בתפארת. והגראח
 לפשר בין ב' הפירושים הוא כי לעולם
 תרועה בתפארת אמנם היינו מלד היותו
 מתדבק בגבורה שהוא דין וזו לדו הא'
 שהיא המלכות שכן עליה נאמר ויקח
 אחת מלצותיו ופי' כמו ולללע המשכן
 ופי' א' מלדיו והיינו המלכות שהוא
 לד הגבורה שבו כדפי' בספר פרדס
 רמונים בשער המיעו' בס"ד ולדו השני
 הוא נטייתו ללד החסד והיינו עלם
 התפארת והיא פשוטה שניה מלד החסד
 הפשוט ובזה נ"ל לפשר בין שתי הדעות
 ועתה נבא בפירוש

תשר"ת תש"ת תר"ת כפי

מה
 שפי' זוהר. והענין כי הכוונה למתק
 כחות הדין ביום זה ולכן אנו מעוררי'
 ראשונה החסד ממקור' והיינו פשוטה
 ראשונה דנפיק מגו שופר בסוד התפארת'
 כולל אותה וזה לריך לכוון החוקק
 בפשוטה ראשונה אל החסד היוצא מבינ'
 בהיותה כלולה בתפארת ואחר כך שברים
 אנו מעוררים הגבורה מפנימיות הבינ'
 במציאות' ממש. ולכן לריך לכוון החוקק
 בתרועה אל המלכות היוצאת מהבינה
 בהיותה כלולה בתפארת מלד הגבורה
 והדין. ועיקר הכוונה להיות כחות

הדין שהם שברים ותרועה באמצע.
 ופשוטה ופשוטה שהם כחות כחסד מן
 הלדדים מקריעין אותם ללד הרחמים
 וממתיקין אותם מלד שפע הימין דהיינו
 חכמה זהו פעם ראשונה. והב' להמשיכ'
 אל בתי דינין המתפשטים ממש דהיינו
 הגלגל והסוד והיסוד וכפי מה שפיר'
 למעלה. ולפי שאין כח דינס שם חזק
 כל כך. לריך להרפות הקול בלתי מתחזק
 בעניינם. ובפעם שלישיה להעלותם אל
 מקומם ממש כבראשונה. והוא פירוש
 תשר"ת. ואחר כך יעשה כל אחד מב'
 מדות הדין בפני עצמה כדי למתק אותם
 בפרט וזהו תש"ת. תקיעה בחסד. שברי'
 בגבורה. תקיעה תפארת מלד החסד
 וכמו שפיר' למעלה ממש. וג' פעמים
 בסוד ג' פעמים שהם בכלל כדפיר'
 לעיל. וכן אל סימן תר"ת. אלא שהוד
 בסוד תרועה. מלכות בתפארת מלד
 הגבורה וכדפירש'. זהו מה שראינו
 לקלר בענין כוונת התקיעות מהזוהר
 והתיקונים:

וראינו לפרש

קדושת מוסף

בתר סוד העליה מן המלכות עד
 הכתר ושם מתייחדים הכתר
 והמלכות בסוד אני אי"ן. יו"ד ממטה
 למעלה ויו"ד ממעלה למטה והם כ'
 כתר עשרה עשרה הכף בשקל הקדש.
 וסוד העליה דרך החמש מדות וזהו
 לך שהוא חמשים ואחר כך אנו משכינים
 אותו

אוחו על חכמה ובינה וזכו יהוה אלהינו . מלאכים המוני מעלה פי' נשמו'

עליונות שהם למעלה שנסחלקו עם עמך ישראל וכו' הם נשמות תחתונ' שהם נגופים כן פירש הרשב"י ע"ה בתיקונים כדפיר' בספר אור יקר

קדושה לך ישלשו פי' המלכות מקבלת מן הקדש ונקרא קדושה . ישלבו בסוד ג' אבות שהם משולשים .

כדבר וכו' פי' לעיל בקדושה כבודו מלכות

מלא עולם בסוד ההמשכה שהמשכנו למטה בתחתונים

ומשרתיו שואלים פי' מעלים אותה על ידי החסד כי

זכו שואלים*) אל ג' ראשונות וזכו איה אלף כתר יו"ד חכמה ה"א בינה מקום כבודו תפארת ומלכות .

לעומתם פי' לעיל בקדושה ממקומו פירוש מלכות למעלה בתפארת הנקר' מקום

יפן ברחמיו פירוש יגלה סוד הפנים העליוני' המחגלים בפנים

תחתונים כדפיר' בשיר השירים . פן א' מלך החסד ופן א' מלך הגבורה ופן א' מלך עזמו .

ואמר שיהיו כל הפנים בסוד רחמים הנשפעים מן האמצע

המיוחדים שמו מלכות מיוחדים אוחה עם חסד וגבורה והיינו

ערב ובוקר וצאה מלח ובוקר צו"ו כדי לכלול בסוד ה"ח הימין והשמאל

(*) עיין לקמן אשאלה ממנו מענה לשון

בכל יסוד יום תפארת

תמיד אומרים פי' מלכות מסלקי' אותה שמע ישראל פיר' (לעיל***) צמוסף .

אחד הוא אלהינו בינה הוא אבינו חכמה

הוא מלבינו כתר וכולם מיוחדים בכתר וזכו אומרו הוא הוא בכל

א' מהם הוא מושיענו מן הצרות מלך הגבורה

הוא יושיענו מן הגלות מלך החסד והכל בסוד הוא

ויגאלנו שנית ברחמיו היינו סוד ה"ח ברחמיו על ידי כתר עליון

לעיני הס נלח וקוד כל חי יסוד

הן גאלתי אתכם הן בינה וממנה הגאול' והחירות וז"ש גאלתי ונקרא

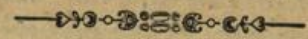
הן כבודע שהיא ה"א והיא נו"ן ארוכה אתכם סוד שבעה מדות מחגלות עלינו

אחרית מלכות כראשית חכמה בסוד עלייתה למענה

מלך הגאולה והאור מחגלה בה והיא משתה אל הבינה

להיות לבם לאלהים בינה אני יהוה תפארת ומלכות יחד

ובדברי קדשך פי' לעיל בקדושה

תפלת מוסף

בתיקונים פיר' הרשב"י ע"ה כי כל מוסף הוא מלך היסוד יוסף . שע"י חוספ' כל ענין . ולכן לריך המכוין לעלות

בדעתו כי עם היות מלך הדין עכ"ז

(**) והוא לקמן בסוף פסוקי מלכות) תפלה

זבחי

שלמים

תפלה זו היא כהיות חוספת קדושה מלד
היסוד כדפירש' :

אלהינו ואלהי אבותינו

כבר פי' למעלה מלות אלו היוחס חכמה
ובינה וגבורה גדולה תפארת . וסוד
נ"ו שהוא משך חזן וכלתו :

מפני השמינו פי' החטאת הוא
תגבורת הקליפה

ולכן באומרו מפני חטאינו צריך לכוון
בענין מחודה ומבטל הקליפה ההיא
כדי שלא יתעורר לקטרג ח"ו :

גלינו מארצינו הענין כי כהיות
שליעת החיצוני'

השפע נמנע בענין אוי לנו כי פנה היום
שפירשו בחיקונים ומה שהיתה המלכות
נעשת ארץ בשפע ארצו גלינו ממנו
שנסחלק :

ונתרחקנו מער

אדמתינו פירוש
השפע

אחר שנסחלק ומה שהיה היא נקראת ארץ . בעוונותינו
נקראת היא אדמה מלשון אדומה מפני
משך כדיון . הלואי שהיתה אס רובלת
על הבנים כי זה מנוחה קלת היתה לנו .

אבל עוד נתרחקנו מעל אדמתנו .
ובנין לית להון גדפין לפרחא בחר אימא
ולנדדא בחרה בכל אחר דאיהי פרחת
ומנדדא כדפיר' בחיקונים :

ואין אנו יבולין להקריב

לפניה קרבן פירוש נודע
כי סוד . . . הזוג . . . היה . . . בכח

התעוררות תחתון בסוד הכשמות על ידי
מעשה המלוות כדפי' בספר פרדס
רמונים בשער מהות והנהגה . ואחר
שגלחה שכינה ממקומה חין זוג נמצא
ולכן חין בכח מליחות הכשמות לייחד
שם בן ד' באותיותיו דהיינו

קרבן

פירוש קרבן ליהוה קירוב
אותיות אלו הם בעצמם יו"ד
בס"א וא"ו בס"א כדפירש בזהר פרש'
ויקרא . ולכן חין אנו יכולין להקריב
ולחבר אותיו' אלו מלד הקליפו' המעכבו'
והנה גם ציטול הקליפות שהוא מלד
השפע העליון הנשפע מן הימין מלד
החסד כי משם הכהרה כדפי' בזהר
פרשת חוקת . ואף אס ימצא הפך מזה
בקצת מקומות כי עהרה מלד השמאל
תקנו ענין זה בספר פרדס רמונים
בשער ערכי הכתיים . וכנגד ענין זה
אנו אומרים

ורא כהן שיכפר בעדינו

ופי' כהן מלד החסד ומשפיע וממשיך
החסד לזעום בקניפות כדכתיב ואל זועם
בכל יום . ופי' שיכפ' היינו כמו וכפרתם
אח הבית :

יהי רצון מלפניה

פירוש יהי
היינו סוד
י"ה ה"י . י"ה בחכמה ה"י צנינה .
דהיינו בחינת בינה בחכמה ובחיל' חכמה
בצנינה . וסודו אור ישר ואור חוזר .
והיינו י"ה ה"י ונכללים במלת יהי . רצון
כ"ע אשר על חכמה ובינה כהיותם
נכללות יחד . ושלשתם בסוד הכללות
מושכים שפע ממוקור הנאללים . והיינו
מלשניך

מלפניך פי' מא"ס שהוא לפני הכתר
וזה יהיה כלל לכל מקום אשר ימצא :

יהוה אלהינו ואלהי

אבותינו כבר פי' מלות

אלו פעמים רבות . וסודם
יהוה כתר . אלהינו חכמה . ואלהי בינה .
אבותינו גדולה גבורה תפארת . וסוד כ"ו
כדפיר' לעיל וכפונה להמשיך השפע
דרך המדות :

מלך רחמן שתשוב פי'

מלך כתר . רחמן חכמה . שעי' החכמה
משפיע הכתר השפע אל המדות כי היא
ראשית הגילוי . שתשוב בינה . סוד ג'
ראשונות מתייחדים בבינה :

ותרחם עלינו סוד השפעת

הרחמים על ז' המדות הנכללות בכו"ן וא"ו כדפיר' .
והענין לקרב ולייחד אלויות יהוה בסוד
קרבן כי בשם זה נכלל כל האילות :
ועל מחדשך אחר שהשפיע
במלכו' נניוחדת

בסוד כל האלויות . אחר והשפיע בעלמה
עם נערוחיה וזהו סוד מקדש . שבו
נכלל נקודת ציון שהיא בחינה אמלעית
שבמל' וסיכל שהיא ה"א** ולשבו' ועזרת
הס סוד בחינ' רבו' שבה . היא מתייחד' .
ולזה פרעה בפני עלמה . ושלא להפריד
אמר ועל . סוד ה'סוד . וא"ו של ועל
הוא רומז על התפארת . וכל זה כדי
שלא להפריד חס ושלוס :

ברחמיה הרבים פי' רחמים

כתר עליון

(*אולי צ"ל ה"ו-כ"ב)

והס רבים מלד סימין והשמאל והאמצע .
שכלם רחמים בו כדפירש הראש"י ע"ה
באדרתא ופי' בספר אור יקר :

ותבנהו מהרה פי' המשכת

שפע הכתר
דרך הבינה אל הבנין כי מלד הבינה
הבנין כענין ויבן ה' אלהים את הללע
ומשם ימשך אל המל' כדי שיבנה ויעשה
ה"א וזהו מהרה מהר ה"א ואלו הם
תיקוני הבת מסערה דאימא כדפי' בזוהר
ותגדל כבודו פי' המשכת אור
כ"ע מלד החכמה
והגדולה וזהו . ותגדל מלד הגדולה . כבודו
חכמה הנק' כבוד שעולה ל"ב ושלשתם
יחד הם

אבינו מלכנו אלהינו פי'

אבינו כ"ע שהוא אב לכל האילות . מלכינו
חכמה . אלהינו בינה כדודע . ושלשתם
מיוחדים יחד להמשיך מכה יחודם אל
המלכות וז"ש

גלה כבוד מלכותך פי' פירשו

המפר' שיגלה ל"ב נתיבות העליוני' שבחכמ' אל
המלכות וזהו לשון מלכותך וזה לא נוח
לי . אלא שבכה ההמשכה הנזכרת לעיל
יגלה ל"ב נתיבות שבמלכות עליון ממש
והיינו כ"ו כדפיר' והיינו מלכות שבחכמ'
העליונה בסוד ברחא לגבי אבא :

עלינו מהרה כבר פי' מלת

עליו . מהרה יראה שבו יתקן המלכות דהיינו
מליחותה למטה :

והופע והנשא עלינו פי' והופע

והופע

זבחי שלמים

ברנה פי' מלד השנת' הקליפו' והסיגים
כי באבוד רשעים רנה . והוא ע"י שפע
הבינה כי משם רנת כלויים כדכתיב
ועבד כלוי הוא :

ורירושרים עיר מקדשך בשמחת עולם

כבר פיר' כי
הדרך לייחד המלטה עם העליונים .
ואח"כ לייחדה בעלמה עם בחינתה .
ולהיות כי כל זה הוא מלד קיבוץ הגשמות
אמר ולירושלם עיר מקדשך דהיינו
ירושלם בחינות תחתונות . מקדשך עוד
בחינת יותר פנימיות כדפי' לעיל .
וזה יהיה מלד הבינה הנק' שמחה
שמחוכה נכללים הקלות הנק' עולם וזה
כדי לקבץ הגשמות אל הייחוד . ולבטל
כח הקליפות שלא ימנעו הזוג . הקרבן
אל האותיו' לרי' להשפיע מלד הבינ' ושם
קלות העלמים זה :

אנא יהוה פי' אנא . א' בחר
שהיא ראשונה לאזילות
ואלק שנית חכמה שהיא ראשונה לגילוי
האזילות . ושתיים נקראות ראשון
וראשית . נון בינה סוד ל' שערס .
ובחינת היות הבינה בחוך הכתר והחכמה
פי' בארוכה בספר פרדס רמוגי' בשער
המכריעין ואין זה מקום להאריך והוא
מלד השמאל הגובר ולזה אמר
אלהינו שפי' בינ' להורות כי בחינ'ו'
אנא הוא מלד הבינה :

ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו

פי'

והופע היינו הופעה והשפעה ממעלה
ממקומ' למע' אל כנ"ו ואח"כ בזה יתייחד
ויתנשא ממש על כ"ו כי בהופעה יעשה
כסא ומכון כנ"ו ונ"ו אל הבינה ואח"כ
ישב המלך על הכסא ויתנשא עליו :
לעיני כל חי לעיני הס נלח והוד .
כל חי יסוד והענין
כי יהיה ג"כ מתנשא על הגלגל וההוד
והיסוד :

וקרב פזורנו מבין הגוים

פי' בסוד עת אשר שלט האדם באד' והס
הגשמות המפוזרות מהנו"ן והוא"ו בחטא
אדם הא' והס בין הגוים . וזהו סוד
הגרים וסוד אל תלך את מואב בעבור
רוח המואבים שנתפורה אל מקום קליפת
אחיזת המואבים וכן אל בני עמון וכן
הרבה וזה יאריך ביאורו בספר אור יקר :

ונפוצותינו כנס מירכתי

אריץ פי' אינון
כשמחין דאזלין ערטילאין
שאינם בקליפות ח"ו . אלא בירכתי ארץ
שהם מדרגות תחתונות ולא זכו לבא אל
קץ ימין לנוח וכן ג"כ תלוי ביאת משיחנו
כענין אין בן דוד בא וכו' :

והביאנו יהוה אלהינו

לציון עירך ברנה והביאנו

פי' קיבוץ הגשמות מן המקומות אשר
נפולו שם אל בחינת ציון עירך דהיינו
יסוד ומלכות . וקיבוצם ע"י חכמה ובינ'
וח"ת ומלכות וזהו כ"ו יהוה אלהינו (*)
וע"י קיבוצם יהיה הייחוד באמת . ואומר

(*) תפארת . ומלכות . חכמה . ובינה

זבחי שלמים כד

יום הזכרון הזה ויום טוב
מקרא קודש הזה

במלות
אלו את יום הזכרון נכללו תפארת
ומלכות ויסוד ובינה כדפי' לעיל בתפלה .
וי"ט היינו . תפארת יום . ויסוד טוב .
מקרא קדש שהקדש העליון נשפע עליהם
כדפי' לעיל :

נעשה ונקריב לפניך פי'
נעשה

תיקון על ידי השפע הנשפע . ונקריב
היינו יחוד וקירוב האותיות אחר כך :

באהבה כמצות רצונך

באהבה פיר' צסוד החיבוק דהיינו
קבלת המלכות מן החסד ומן הגבורה .
כמצות רצונך מלכות נק' רצונך בקבלת'
מן הרצון העליון שאז היא מתייחדת
ומתקרבת בעלם . והיא מתקרבת בחורה
שזכת' צסוד הדעת העליון ששם מרע"ה
מרכבה . ואז היא למעלה מגדולה
וגבורה צסוד אשה חיל עזרת בעלה סוד
כלת משה וז"ש

כמו שכתבת עדינו
בתורתך

למעלה
וגבורה דהיינו

על ידי משה וכו' וכדפי' :

עלינו לשבת לאדון הכל

פי' עלינו ענין כ"ו כדפי' לעיל כי
השם קלוות וא"ו ומלכות כו"ן . וענין
לשבת

פי' צהיות קיבוק הנשמות נעשה ונתקן
לפניך כל מיני ייחוד כדפי' . ואומרו
חובותינו ירצה כמשמעו המוטל עלינו
לחבר . או ירצה שהם עתה חובותינו
מלך הדין ולך פירודם ואז נקרב אותם
תמידין כסדרן פי' תמיד של
שחר הוא קירוב
האותיות מלך החסד דהיינו בגבורת
הזכר כגודע . ותמיד של בין הערבים
הוא קירוב האותיות מלך הגבורה דהיינו
בתגבורת הנקבה . זה צסוד יהוה .
זה צסוד הוסי . זה מלך אור ישר
זה מלך אור חוזר . ולכן אמר תמידין
כסדרן פי' שיהיה סדרן של אותיות
כסדר צסוד אור ישר בין מן השמאל
בין מן הימין לאורו' על תגבור' רחמי'
ומוספין כהלכתן כבר פיר'
לעיל ענין
מוסף ועניינו שהוא מלך היסוד דמסטר'
דידיה איהו תוספת . ואומרו כהלכתן
פי' מתייחד היסוד עם המלכות הנקר'
הלכה . וע"י התוספת הניחוסף בה מן
היסוד נקר' תוספתא כדפי' בתיקונים :
את מוספי פי' את מלכות . והיא
מתייחדת עם היסוד
צא' משתי צחינות אשר לו . הא' תוספת
מלך חידוש הלבנה דהיינו ר"ח . ומוסף
מלך ראש השנה דהיינו תוספת קדושה
מלך הבינה שהיא ראש לכל הסיקף
הנקרא שנה . ולכן זכרון א' עולה
לכולן כי אור קטן אינו נרגש לפני
אור גדול שרגש צטיסררר וכו' ומקום
הזכר אין הנקבה עולה בשם . וביום
שני הוא מוסף א' כגודע :

אברהם לייב זילברמן רב
A. L. SILBERMAN Chief Rabbi

זבחי

שלמים

לשבת פי' להמשיך השפע והשבח אל
הבשר הנק' אדון הכל . מפני שהוא
אב ואדון לכל האלילות . וסוד המשכה
זו הוא מאין סוף והענין לכיון בדבקותו
עם מאלילו :

רתת גדולה ליוצר

בראשית פי' אחר
שפתחנו מקורי הברכות
שנכתר לנו מעלים ז' המדות למעלה
שם וז"ש רתת גדולה ובמלת גדולה
הוא כללות ז' מדות בחד כי שם גדל
וה"ו ה"א ונסוד הגודל ולכן הם נכללות
שם . זמנם בללותם בגדולה מפני שאין
התפשטות הענפים מחגלים ככתר אלא
עד חסד דהיינו חסד עילאה כדפירש
באידרא ולזה כדי להעלותם ככתר
צריך לכוללם בגדולה . ויוצר בראשית
היינו הכתר שהוא יוצר החכמה הנקר'
ראשית . וקראו קן להורות עליית החסד
דרך החכמה :

שרא עשנו כעובדי אליהם ולא שמנו

במשפחות האדמה פי'
כח
נשמתינו אינו נשמח עובדי אלילים כי
נשמחם הם מקי"ן קיגא דמסאבותא
והם מבחון בקליפות וכן הם נחלקים לע'
שרים שהם משפחות האדמה כענין
אשר חלק ה' אליהם וגו' :

שרא שם חלקנו בהם פי'
שפע
חלק-ג"ז אינו בעובדי אלילי וכן גורל-ג"ז
ה"א

אינו ככל המונס ויש שפי' חלקנו תפארת
גורלנו מלכות ואין הכרח :

שהם משתחווים וכו' פירוש

המשכתם של
חיזונים אינה המשכה כלל שהם מחפליין
ומייחדים אל האלילים וכן משפיעים
לקליפות שהם הכל וריק ואלו לא בידם
עובס ולכן הם הכל והשתחוייתם רוח וכן
הם אל האלילים כי אין בידם יכולת
ושפע אש לא כמו שגזר להם מלמע' ולא
כן לנו שכשמתינו מפנימי' הקדוש' שאנו
ממשיכים בקדושה :

ואנחנו משתחווים פירש'
המפרשים ואנחנו ו"או שם קלות אנחנו
חכמה ובינה ולא ראינו לו ענין . והג"ל
כדרכנו סוד נון ו"או שהם ממשיכים
ומשפיעים מלמעלה :

לפני מלך מלכי

המלכים לפני ממקו' שהוא
ברצוא ושוב שהוא קודם לכל הקדומי' .
מלך בחר . מלכי חכמה ובינה . המלכים
סוד ו' קצוות עד המלכות שעל שמה
נקראי' בולם מלכים . והכוונה להמשיך
השפע מלמעלה למטה והשבת הקליפו'
ע"י הפלה זו שאנו מספרים בנאותם בלי
פחד על ידי ההמשכה העליונה :

הקדוש ברוך הוא קדושת

תפארת
שהוא נקרא קדוש מפני וניקטו מהקדוש
העליון כדפיר' וצאה בה"א הידיעה
להורות על הבינה ג"כ נמצא במלה זו
ככללים אחיות יח"ו . יו"ד קדש . ה"א
היינו ה"א הידיעה כדפירש בזוהר כי כל
ה"א

זבחי שלמים כה

ה"א הידיעה צבינה . וא"ו של קדוש
וכולם כלולות בהפארת . ברוך יסוד .
כדפיר' לעיל . הוא מלכות כדפי' לעיל :
שהוא נומה שמים שהוא

צבינה
בענין ועבד כלוי הוא ומה גם שבאה
המלה בש"ן להורות על הצבינה שרשא
דחילגא . נוטה שמים מהצבינה מתפשט
התפארת הנקר' שמים כדי להסייחד
עם המלכות וכן פיר' בחיקונים בפסוק
נוטה אור כשלמה נוטה שמים וכו' :
ויסוד ארץ פירוש יוסד מלשון

יסוד שהמלכות
מתייחד עם היסוד מלד הצבינה הנזכרת
כי על ידי הצבינה הוא שייחוד . או ירצה
כי נטיית שמים דהיינו התפשטו' הדעת .
הדקיע הנעשה אחר כך שמים בין חסד
ופחד . ענין זה ע"י הצבינה כדפורס'
בחיקונים בפסוק ויקרא אלהים לרקיע
שמים ופי' בספר פרדס רמונים בשער
י' ולא ע' . ומציאות יסוד המלכות הוא
מן החכמה דהיינו יו"ד שבה שהוא
יסוד צבינה ועל זה נאמר ויבן ה'
אלהים את הללע וקודם ללע היתה
מציאותה מחכמה שהוא יו"ד ועל זה
נאמר ה' בחכמה יסד ארץ כדפיר'
בחיקונים פעמים רבות :

זמושב יתרו [בשמים

ממעל] פי' המפרשים .
מושב צבינה יקרו חכמה .
וכ"ל יקר ר"ל בכל מקום אור בענין
וכירח יקר הולך . ופי' יקר וא"ו דהיינו

תפארת . מושבו הוא צבינה שלמעלה
מגדולה וגבורה . שהם יחד שמים הם
ומים . והענין בסוד הדעת שהוא
כשמה לת"ת ואור המאיר בו והוא למעלה
ממנו*) הנקרא שמים בצחינתו הכוללת
גדולה וגבורה והיינו מקומו בין חכמה
וצבינה בין אבא ואימא כמודע :

ושבינת עוז בגבהי

מרומים פי' המלכו'
שבינת התפארת הנקרא עז
שאין עז חלא הורה כדפי' רז"ל . והיא
בצחינת' העליונה בסוד עלייתה על ידי
הזרקא**) היא בגבהי מרומים . שמים
הם גדולה גבורה . מרומים הם למעלה
משמים דהיינו חכמה וצבינה . גבהי
מרומי' היינו בצחינת חכמ' וצבינ' הנתתי'
בכתר והם נעלימות בחוכו :

הוא אלהינו ואין עוד

אחר זהו סוד אני ראשון ואני
אחרון שפי' בחיקונים . כי
כתר במלכות ומלכות בכתר . בסוד
אור יקר ואור חוזר . אי"ן אני . נעון
סופו בתחלתו ותחילתו בסופו כדפיר'
בספר פרדס רמונים בשער מוטס
למעלה . וז"ש הוא בחר . אלהינו
סוד התפשטותו עד כ"ו עד המלכות .
ואין ע' ו'ד' . דהיינו תפארת מלכות .
עד וא"ץ***) אחר פי' אינס אחר
שהוא הם בעלמנו אינס דבר זולתו .
כי אני ואין הכל דבר אחד :

אמת מלכינו ואפס זולתנו

פי' (**ענין לעיל יעלה ויבוא) (***) ע"ל אין עוד)

(זיין)

זבחי שלמים

גבורה . וכוונה על השעוררות הזוג
מחוס האש . וזיה פצולה טובה אל יצר
הרע :

כי יהוה הוא האלהים
[בשמים ממעל ועל

הארץ מתחת] פירש שם
יהוה הרבה .

וגרתיקה דילה אלהים . והוא נכתב
ג-יהוה ונקרא או אדני או אלהים .
דסינו או צבינה שהוא למעלה לשמים .
או במלכות על הארץ מהחת . וסכל
בסוד הרבה בנתיקה כדפירש' בספר
פרדס רמונים בארובה . והנה נמלא
שם התפארת קושר שם אלהים צבינה
ושם אדני במלכות וסינו סוד הו"ה .
וכ-חיות רלוא ושוב דלחי וז"ל רלוא
לגבי ה"א עילאה ושוב לגבי ה"א תתאה
כדפי' בזוהר שיר השירים .

אין עוד וקשר כל הייחוד הנזכר
הוא נכלל במלות אלו אי"ן

אל"ף כתר יו"ד חכמה נו"ן בינה . עוד
פי' ע"ד וא"ו . עד מלכו' סוף כל האצילות'
וא"ו שיה ספיקו נמלאו במלות אלו קשר
ויחוד כל האצילות כדפי'

אוחילה לאל הגה היחוד הנזכר הוא כדי
לשבר ולקלץ הקליפות . וכן

יהושע חיברו ונמלאו בו נזכר שמו . כדי
להכניע יריחו שהיה ז' חומות בניו על
ז' כחות חילונות . והיה סוגרת ומסוגרת
צסוד נגע לרעת מכחם סגירו . והוכרח
אל (הקליפות*) כמספר כדי לכתח כח
הקליפו' הכס ולכן אנו אומרים הייחוד
הנזכר לשבר אוחס

(* כ"ל ד"ל הקפות)

פי' אמת תפארת . מלכינו מלכות .
ואינס זולת הכתר . כי כמו שהכתר אינו
ענין בפני עצמו . כך הם אינן ענין
בפני עצמן אלא מיוחדים קשר אינן
כפול . הכתר מקושר עם התפארת
והמלכות . ותפארת ומלכות מקושרים
עמו . שהם שני קשרים כדפי' בספר
חור יקר :

בכתוב בתורה פירוש ענין
קשר זה

מהגלה ומנוייר בהתפארת שהוא בין
עליונים לתחתונים אוחו בכתר ואוחו
במלכות . וענין זה מהגלה באות א
יו"ד למעלה ויו"ד למטה וא"ו באמצע
מודה על היותו רקיע המיוחד מים
עליונים ומים תחתונים כדפי' בתיקוני'
ופיר' בספר פ"ר בערכי הכנויים :

וידעת היום פירוש ידיעת וייחוד
ג' אוחיות יס"ו

שהם נכללות במלת היום . ומה גם
שבאה ה"א ג"כ . להורות כי מ"ם
סחומה העשה פתוחה על ידי הידיעה
כי חכמה מתייחד עם הבינה בסוד
הדעת שהוא וא"ו עילאה לעילא . וג'
אוחיות יס"ו הם יוס . כי מ"ם וה"א הכל
אחד :

והשבות אל לבבה פי' אחר
היות ייחוד

יס"ו דסינו קש' ג' ראשונו' בסו' הדעת .
לריך לייחד התשובה שהיא הבינה והו'
והשבות . אל הגדולה והגבורה שזה
לכבוד . ופי' צב' ילריך יצר הטוב דסינו
חסד וילר הרע דסינו גבורה . וכן פי'
בזוהר יצר הרע למעלה מאן הוי ותירלו

אזחס ולכחחס וטוב לבון צו אל שס
 מ"ב חב"ג יח"ץ . קר"ע שט"ן . נג"ד יכ"ש
 בע"ר לח"ג . חק"ב עכ"ע . יג"ל פז"ק . שק"ו
 זי"ת . וחס ז' לשבר קליפו' נגד ז' הקפות
 ובאו מלות עלינו לשבח כמספר השס
 הא' שוס בשוס כך שמעתי ונכון . ואחר
 הצנה זו חנו מייחדים המלכות למעלה
 מפני שרלונינו להזכיר מלכויות שהס
 מסערה דידה כאשר נבאר ולזה חנו
 אומרים אוחילה ופי' המפרשים אוחיל
 ה' אחרונה ופי' אקום הסוונה הקשרנה
 דרך קו האמצעי אל הכתר הנקרא אל .
 פעמים רבות . כן פי' ונכון :
 אחלה פניו פידוש אחלה היינו השפעת
 השפע אל המלכות להעלותה
 מן הפנים העליונים שהס חכמה ובינה
 פני הכתר :

אשאלה ממנו מענה לשון לבון בינה .
 מענה לשון היינו הקול הכולל
 מן הלבון שהוא תפארת קול דנפיק מגו
 שופר כדפי' בחיקונים . פירש הרשב"י
 ע"ה כי כל ענין שאלה הוא בחסד .
 והכוונה נטיית התפארת הכולל מן הבינה
 אל החסד . וזה מתייחד המלכות בנד
 החסד שהיא שאלה מלך החסד . וכל
 זה בשפע הגשפע מלך הכתר כדפי' :
 אשר בקהל עם אשירה עזו קהל עם .
 מלכות שהוא
 קיבוצ ספירות כי אין קהל פחות מי' .
 כדילפיין בגזרה שוס דעדה וכו' . ופי'
 במלכות הקשר התפארת הנקרא עזו
 שאין עזו אלא תורה כדפי' . ופי' עזו
 וא"ו . ולשון אשיר לשון משנה לשון קשר :
 אביעה רננות בעד מפעליו אביעה פי'

אשפיעה מלשון מצוע . רננות כל
 הרננות הס מלך השמאל עבודת הלוי .
 והוא כדי לבטל כח הקליפות . ולכן
 אשפיעה מלך השמאל והדין . בעבור
 מפעליו שהס החיובים . והוא אומרינו
 יבשו ויחאו מנזרחס ממס :
 לאדם מערכי לב פי' אדם תפארה .
 מערכי לב מלכות
 הנקרא לב כבוד ל"ב נתיבות המקבל
 מלמעלה . ועריכתם במלכות הוא מלך
 התפארת מלך החכמה . הנקרא אדם
 מ"ה . חכמה כ"ח מ"ה . והיטו ראיה
 של (אזכיר*) עזו הנזכר לעיל כדי ביניה
 מיוחד מלך הימין כדפי' :

ומיהוה מענה לשון פי' מיהוה . חכמה .
 ממנה מחפשט קול
 דנפיק מגו שופר כדפי' לעיל והוא כבוד
 התפשטות הדעת מחכמה וזוהי ראיה
 להיותו נוטה אל הימין כדפי' בלשון
 שאלה לעיל .

אדני ששתי וכו' פיר' לעיל :
על כן נקוה לך קן עולה ששתי
 הס ז' המדות
 כל ה' כלולה מי' . ועל כן נ"ל על ז'
 המדות . נקוה ר"ל נעלה המלכות דרך
 קו האמצעי והוא נקוה . לך פי' בינה
 שהוא על הכל כטודע . ואח"כ לייחד
 אותה בחכמה וכתר והוא

יהוה אלהינו
דראות מדה פי' הראיה מלך
 החסד והימין
 כטודע . ומכרה היא המלכות . וטודע
 כי מטבעה להיות נוטה אל צד הגבורה
 והדין . והיינו לפנות מערבית . ואל
 היחוד

(* אולי ז"ל אשירה)

זבחי שלמים

לבוש החפארת כענין זה' בהיכל קדשו .
ואומר שדי לרמוז אל סיסוד כבוד :

וכל בני בשר יבואו

בשמן פי' בני בשר כענין
והסירותי לב' האזן מבשרם
ונתתי לכם לב' בשר והם בשר מלד
המלכות והם אחתם נשמתין מסערה
דמטרוניתא דאיקרן בני' . ויהיו אחוים
גם בדכורה דהיינו בשמך שמה קדישא
שם בן ד' . או ירלה בני בשר הם
החילוני' כענין הכשר עולמו בין שנייהם
ובן בשר שב"ר . והם ג"כ יודו בענין
הקדושה . כענין כי אז אהפוך אל
העמים וגו' :

להפנות אליה כל רשעי

ארץ פי' שלא יהיה
שניית סע"א אל השדים
אלא אל היחוד לבדו וזהו כי אז אהפוך
וגו' או אפשר לומר רשעי ארץ פיר'
הבועלים שהם מחבלים בהם ל' לבנות .
ולבן רשעי ארץ פי' מחבלי ארץ . ואז
ישנו כלל אל הקדושה . וזהו למה נקרא'
שמו חזיר על שם שעתיד להחזיר :

יבירו וידעו כל יושבי

תבל פי' יושבי תבל אינון
ארצי דאנון בימא רבא ואינון
קדישי עליונין . ועניינו שנים הם יסייעו
היחוד או יתיחדו בסוד מלאכין דקוב"ס
דמדווגין במלאכין דשכינתא ומקבלין
דין מדין במדות . ירלה תבל מלכות
שהיא מחובלת בכל . יושבי תבל הם
הם

היחוד לריך להיותה נוטה אל הימין
דסינו דרומית מערבית . וזהו לראות
מהרה כדפיר' :

בתפארת עזך פי' החפארת

דרך נטייהו
לעולם אל הימין . שהוא מטה כלפי
חסד וסינו דרומית מזרחית . ולכן
כונתו לייחדו גם בשמאל לקשרו גם
במזרחית לשנית . וזהו כוד החיובק
כבודע . וזהו החפארת בעמותו אל הגבור'
כי משם נקרא עז מלד העזות והגבורה .
ועם היות שנק' עז החורה . היינו מלד
מימינו אם דת למו שנתנה מלד הגבור' :

דהעביר גדולים מן

הארץ היינו
העברת הקליפות וביעולם מן
המלכות הנק' ארץ כבודע וזהו גם כן

והארילים כרות יברתון

וכיינו שתחלה הם נבדלים ממקום הקדש
שהם יונקים בהם ואח"כ נברתים מפני כי
באר פני מלך חיים .

לתקן עולם במלכות שדי

פי' תיקון החפארת הוא במלכות .
משום דמלכא בלא מטרוניתא לאו
מלכא איבו כדפי' בזוהר פ' תרומה .
ופירוש עולם הפארת . מלכות במשמעו .
או ירלה כי החפארת לבוש עתה
בעמות . הקליפות בסוד הגלות שהם
תיק' אל הקדושה . ולזה אמר לתקן
עולם פירוש להיות תיק החפארת הנק'
עולם מלכות שדי . פירוש המלכות יהיה

הם נלח והוד בהם יושבים עליה . כל יסוד וזין כלם הוא הייחוד והו יכירו וידעו פי' יכיר וא"ו וידע וא"ו . וענין הכרה פירוש השפעת הכפץ מן ההתן להיקוני טוקצא והוא הכרה לצד . וידעו כוד הידיעה והחיבור ממש ענין והאדם ידע :

כי דה תכרע כל ברך בריך פיר'

או נלח או כוד שהם ירכים ונקר' ברכי' כסוד היסוד שהוא נקרא ברוך והמלכות הנקר' ברכה . ופי' תכרע כל ברך פיר' יספיעו כל א' מהירכות ויכריעו השפע למטה . והיינו השפע מהבינה הנקר' ל"ך כסוד ל' שערים . ועל ידי כריעתם למטה כיסוד ע"י הנרכים נעשים כל . וכס מקשעים כלה ונעשה כלה :

לפניה יהוה אלהינו

יכרעו ויפולו

פי' במה שלפניך . יכור חכמה . אלהינו בינה . יכרעו פי' יספיע נלח מלד החכמה והוד מלד הבינה השפע למטה במלכות :

ולכבוד שמך יבר יהו

פיר' בהיות המלכות מתוקנת ונקראת כבוד מלד תיקונה מן החכמה ששם ל"ב נתיבות והיינו כבוד שמך . יקר תפארת יתנו . היינו הייחוד והזווג על ידי זיני הזכר כמודע . וקודם לנו משפיעים ע"י מן התפארת והיינו יכירו וכו' . ואחר כך לנו משפיעים מן הבינה

כבוד ה"ק שנה שהם ל' שערים זבינה עד כוד מתפשטת . ואחר כך לנו ממשיכים מן החכמה והבינה יחד וזכו לפניך יכור אלהינו וכו' . ואח"כ הייחוד גמור דהיינו ולכבוד שמך :

ויקבלו כדם את עור

מלכותך פי' או אל

הנפרדי' כדפי' או למעלה פי' היסוד נקר' כל . ובהיות נלח והוד כלולים בו נקר' כולם דהיינו כל הכרה יחד . והם יקבלו עליהם עול פירוש על וא"ו . דהיינו וא"ו על . וזה על מלכות . וזכו עיל מלכות שמים . והכלל יקבלו עליהם ייחוד התפארת והמלכות :

ותמלוך עליהם מתרה

לעולם ועד פיר'

כוד והיה אור כלור החמה . ומאי דנחיתת לרגלוי דחרין מלכין להו עטרה עלייכו כדפי' בזוכר זרעיא מהימנא . וזכו ותמלוך עליהם פי' על הנלח והכוד ימלוך מהרה דהיינו עליית המלכות . לעולם ועד פי' לעיל דהיינו מן הבינה ועד המלכות כסוד קשר כו"ס :

[כי המלכות שלך היא

ולעולמי עד תמלוך

בבבזר] .

מלכות..

ענין המלכות הם מלך המלכות ודאי.
 ושם מעיד עליהם והם י' פסוקים.
 לרמוז אל א' מג' בחינות וכל א'
 מעשר. א' לרמוז שהיא כלולה מ' ככל
 א' מבאר המדות. ב' לרמוז אל היות
 בה עשר מדות מתראו ומורות אור בה.
 וזהו מעלה אחרת בזולת היותה כלולה
 מ' בשאר המדות. ג' היות ממש כל
 המדות העליונו' בעלמם פועלות ומראות
 פעולתם בה. וזהו יתגלה עלם המדות
 העליונות בה. וזוהי מעלה נחוספת
 על הקודמת. ויש לנו גילוי אל ג'
 בחינות אלו במאמר במסכת ר"ה באומרו
 הני עשרה מלכות כנגד מי וכו' ופיר'
 בספ' פרדס רמוני' בשער טעם האילנות
 וענין זה ג"כ ילדק בזכרונות שהם מלך
 זכור. תפארת ויסוד יחד דגוף וברית
 חשבינן חד. וכן ילדק בשופרות שהם
 מלך הבינה כנקר' בופר. וכן דרך
 העליה. ראבונה מלכות בסוד ה"א
 אחרונה של שם. ואחר כך זכרונות
 בסוד וא"ו של שם. ואח"כ שופרות
 בסוד ה"א ראבונה של שם. וכל אחד
 מעשר עשר לרמוז אל היו"ד חכמה
 המתייחדת עם הכל. כי אין המדות
 כלולות מ' אש לא מלך חכמה כדפי'
 בחיקונים. וממנה אור המתפשט בכל
 המדות כי היא א' מתלת רישין שפיר'
 הרשכ"י ע"ה בעת פטירתו ופיר' בספ'
 אור יקר. וזהו סוד יו"ד ה"י וי"ו ה"י
 כי יו"ד מתייחדת עם כולם. ובאו עשר'
 פסוקים לרמוז אל ענין זה. והם ג'

של חורה וג' של כתובים וג' של נביאים
 וא' של חורה. ועניינם חורה תפארת
 שהוא חורה בבכתב שהוא כלול מג'
 כנודע ימין ושמאל ואמצע. ואחר כך
 כתובים שהם ברוח הקודש במלכות וכן
 פי' בזוהר. והם ג' פסוקים לרמוז
 פי היא כלולה מג' בחינות הנזכרות.
 ואחר כך נביאים. וקדמו הכתובים כדי
 לייחדם עם בעלה למעלה (* מנלך
 ובוד שהם נביאים כנודע. והם ג'
 פסוקים ימין ושמאל שהם נלח ובוד
 והיסוד מיחדם ועמם הוא נביא.
 ואחר כך חורה פסוק א' לרמוז אל
 הדעת המתפשט ויחדם יחד כל ז'
 מדות כדפי' ויש שפי' חורה חסד
 נביאים תפארת כתובים מלכות. והענין
 כדי שיהיה מדת הדין באמצע. וראשון
 אלילנו עיקר. והוא מה שביארנו סולת
 נקיה בגפה שלנו מתוך דברי הרשכ"י
 ע"ה. וזה יספיק ביאור אל זכרונות
 ושופרות :

**[ככתוב בתורתך] יהוה
 ימלוך לעולם**

ועד יש שפי'

יבוא תקמה. ימלוך ביה. לעולם
 תפארת. ועד מלכות. והוא סוד
 יהוה ונסון הוא. ועכ"ז נ"ל יהוה ימלוך
 יחוד תפארת ומלכות כמשמעו. וכדי
 לייחדם בכל ז' המדו' אמר לעולם דהיינו
 הבינה. ובאה מלת לעולם בלמ"ד
 להורות על ג' ראשונות. כי כל א'
 מ' והם למ"ד. מגדל הפורח באויר.
 ועד היינו וא"ו שש קצוות. עד מלכות

(* עיין לעיל ד' י"א גירושלים עיקר ובה זיון וכו')

שהוא

זבחי שלמים כה

[ונאמר] ויהי בישורון

מלך: כי הצוהר פי' כי הכפארת נקרא' אוחז יחד כימין והשמאל והאמצע ועושה מהן לורה ה'. ועתה אמר כי כהיות בישורון תפארת מתיחדת העלמות וזכו מלך. שנמלא היות הענין. דרומית מזרחית ומזרחית לשונית וסיניו ישורון. מלך מערבית. מתייחד עם הדרום והמזרח והלפון:

בהתאסף ראשי עם פירוש

לא לבד לריך הכפארת מחקשט להיותו ישורון כדפי'. אלא גם לריך להחקשט עם כתר חכמה וזינה שהם ראשי עם. פיר' ראש קיבוצ ז' מדות. פי' בהתאסף סיניו אסיפחש בהפארת. וזכו עלה דעיד מאריך אנפין לריש' דזעיר. שעי' כך הוא אומר לחשוקתו. שראשי נמלא על כדפי' באידרא:

יחד שבטי ישראל פי' אל

הייחוד גם לריך שינטרפו. הנלח וההוד ויסוד והם נקראים שבטי ישראל פי' שבטים וענפים המתפשטים מתפארת ישראל ועי' חזונו כגודע:

ובדברי מדשך כתוב

לאמר. כי ליהוה

המלוכה

פי' כד ינקא מתרין סערין אחקרי' ממלכה שהלשון מכופל. וכד ינקא מימינא אחקרינא' מלוכה

שהוא כוף כל האלימות ונאמר לא הביט און ביעקב פיר' המלכות. וכענין כי לורהו של יעקב חקוקה בלבנה ובוה פי' במקומות רבים ופי' לא הביט און סיניו שאין אחיזה שם אל הקליפות אלא מטחו שלמה ומבחינה זו אינם יונקים החינוכים בלב:

ורא ראה עמל בישראל

פי' ישראל תפארת. וגם בו אין אחיזה אל החינוכים. וסיניו כי היו ישראל טבורים. ומגדס לא היה יכולת אל החינוכים לאחז בקדושה כלל. ואמר כביט במדה החתונה כמביט למטה כדפי' רז"ל. וראיה במדה העליונה:

יהוה אלהיו פי' אחר שהמדות

התחתונות ר"ל ז' מדות הבנין. אין אחיזה לקליפות בהם מיד חכמה וזינה שהם יסוד אלהיו. הם מתיחדים עם הכפארת. וח"ש עמו פירוש עם וא"ו. והיינו יוד ה' על וא"ו שהם משפיעים ומאירים בהפארת.

ותרועת מלך בו פי' תרועה

שהיא המלכו' היא מתייחדת בהפארת. וזו בו פי' בוא"ו. והענין כי כהיות החינוכים אוחזים בכנפי המשכן מעבדים הייחוד והם סירטות האוחזות בכנפי היונה שלא העלה אל בעלה הרמחה. וכהיות שכתבטלו והינם בעולם. לכן תרועת מלך בו והנה בפס' זה ייחוד ד' אלהיו:

זבחי שלמים

לבוש שש בן ד' שלם אל התפארת .
הוא מלד בגאות כדפי' למעלה ומלד
הזוג :

עז התאזר עז נקר' התפארת כי
אין עז אלא חורה .

התאזר היינו ייחודו עש העלכות על ידי
הנלח והסוד . וכענין דכתיב ויהי לדק
אזור מתניו והנה מתניס הס נלח והוד .
ולכן לרמוז אל ייחוד התפארת עש המלכו'
גם ע"י הנלח והסוד אמר עז התאזר :

אף תבון תבל בל תמוט

פי' תבל היא המלכות הנק' תבל ע"ש
שהיא מתוצלת בכל . והנה ע"י אף .
שהיא הגבורה מלת הדין הקשה .
מתעוררת האהב' אל הזוג לבל יתמוטט
ותתפרד מדודה . כענין מים רבים
לא יוכלו לכבות וגו' שפיר' בפרשת
חרומה :

[ונאמר] שאו שעירים

ראשיכם הכא
באלין תרי קראי
דהיקוני זעיר ותיקוני אריך . ורזא דא
לחכימי לבא אחמסר . וע"ד אדכר
הכא בקרא קמא עוזו וגבור גבורת
מלחמה דאיוון תקוני דדינא בזעיר
אנפין . ובקרא חניינא לאו הכי דאריך
אנפין לית דינא כולא רחמי כדפי' בזוינא
קדישא באידרא . שאו שעירים הס לדיק
ולדק . ועליהם פיר' רז"ל יכנס אדם
שיעור ב' פתחים . והא' שער קודם
המיועט . והב' שער אחר המיועט .
ראשיכם נלח וכוד וכן פי' בר"מ במלת
ראשי

קן פי' בזוהר . ועתה מלכות ירמס
קבלתה מלד החסד . והיינו חוט של
חסד המכוך על אסתר . וכיח אז
כלה נאה וחסודה . וז"ש כי לה'
שהוא התפארת . מתייחדת המלכות
בהיותה מלכה :

ומושל בגוים פי' עם היותה
מלד הימין

מתייחדת עם בעלה . ומורה זה סילוק
השגחתה מן העולם התחתון ומה גם
בחלונים . לזה אמר שעכ"ז מלד בחינת
הדין שבה היא מושלת בגוים . כענין
י"ד ה"א וא"ו ה"א עשר אחוון
דמתפשטין בעשר קליפין לאכפיה להון
כדפירש בחיקונים

ימלוך יהוה וכו' פי' לעיל :

יהוה מלך גאות לבש פיר'
בהיותו

מתייחד התפארת במלכות דהיינו יהוה
מלך . גאות שהוא האור המתפשט מן
הג' ראשונות מקום הגאווה נחלבש
התפארת . והיינו בסוד לאינה וראינה
בנות ליון במלך שלמה וגו' כדפיר'
בזוהר . ואחר כך פיר' מכו ענין
לבוש זה :

לבש יהוה פיר' לבוש מתלבש
התפארת בסוד הזוג

דנדע מה הוא . היינו שנתלבש בשס בן
ד' שלם . כי התפארת הוא סוד וא"ן
לבדה . וכוא ירית חרין עטרין עילאין
מאבא ואימא והיינו י"ה שבו כדפיר'
באידרא ובשיר השירים . ונתלבש בה'
אחרונה שהיא המלכות . כמלא כי

זבתי שלמים כט

ראשי חדשים כי הם ראשים אל חידושי
כלבנה . דסימו שהם ראשים אל יסוד
ומלכות :

והנשאו פתחי עולם פיר'

פולס
בינה . ופתחים אל הבינה שהיא
נפתחת בהם הם . גדולה וגבורה ת"ת .
והיא נפתחת בהם בסוד חסד דק ורחמי'
כמודע . והם נקראים פתחי עולם .
וענין שאו הנשאו היינו סילוק אל עילתם
כל ה' אל תה שלמעל' ממנו בסוד השפע
להם מלמעלה . שעל יד הם מזדככים
ומתקשטים כדי לעלות :

ויבא מלך הכבוד פ' בינה

נק' מלך .
זכיונה אוחז בל"ב נתיבות . שבה תקרא
מלך הכבוד . וסודם ל"ב ה' ש' שבכראש' .
זש' ויבא היינו יסוד חכמה ובינה בז'
מדו' הנז' בפסוק לעיל :

מי זה מלך הכבוד פיר' מי

בינה
כודע . זה הפארת בסוד משך ז' מדות
עד ה"א אחרונה שבמל' . וכאשר יתייחד
מי בזה אז היא נק' מלך הכבוד . שהיא
מתייחדת עם החכמה בסוד הדעת נתיב
לא ידעו עיט . ומקבלה על ידו ל"ב
נתיבות :

יהוה עזו וגבור פ' בהיח

המשך קן .
דסיינו חכמה נמשכת בבינה כדפי' . אז
היא תעורר' לנקוש נקמת עמו ישראל .
וזה ה' שהוא מלך החכמה הוא עזו
וגבור מלך הבינה . וע"ז* עוב לשבר
הקליפות . וכן

יהוה שהוא מלך החסד הוא
גבור מלחמה מלך הגבורה כי
קימן טובה אל

עד הדן . וזה לשבר מהלפות עול כדפי' .
עד סנה תיקוני זעיר :

שאו שערים וכו' אלון אינון

תיקוני דיקנא .
דאינון ו"ג מקורין לנגדא בהון ו"ג מכילן
דרחמי . ואוף כפי איקרת . שערים לשון
שיעורי' מדות ודאי :

ראשיכם אינון חרין תיקונין

עילאין דאינון לעילא
מאודנין דאינון ראשין לכולהו תיקונין
אחרנין . אז אפשר דאינון ה"ה דפסוק
עצמא בגוייכו ואינון ראשין לחיקוני
דיקנא דא עילאה ודא התאה :

ושאו פתחי עולם אינון חרין

נוקבין דפרדסק' (**)
דנשיב בה רוחא לזעיר . ובהאי פתחי אוף
הכי נמי כלילא פומא עילאה דבה נשיב
רוחא לחלב' וכו' ואינון עייפין דפקיחין
תדיר :

ויבא מלך הכבוד דא איכו

רוחא עילא'
דאשתלי' מעילאי לתחתי מלכא עילאה
דאחפשט ואוף הכי מלחא דמתפשט' :
מי דא קרומא דחורא דהפי על מוחא
עילא' ולא אחפסק ולכן מי ולא ידיע
מי סוד אור י"ד דהיינו יו"ד מ"ס***)

הוא [זה] מלך הכבוד דא

מוחא
עילאה דסקיע ושכיך וסחיס . וכוא .
איתקרי . דאינון הלחא מוחי ה' וא"ו
אל"ף . מלך הכבוד דא יו"ד דכליל כללו :

(*) ר"ת ועם כוונה זאה (** ר"ל נקני החוטם ופרדסקא הוא עמוד חילול פתוח כמו כספ"ו
האלות בני פרדסקין) (***) ר"ל אור המאיר על יו"ד חכמה מ"ס בינה) (הית)

זבחי שלמים

יהוה צבאות הוא מה'כ

וגי' דא חינון בערי דמהפטיין
ואזלין וגפקין מן מוחא ויגדי וכו' :
סרה דא בגלגלהא עילאה דשריח
וחפי על כלה . עד הכא
השתכללו ואתהקטו תיקוני דאריך ואינון
רזין סהימין עילאין ולא איהויכב רבו
לגלהא יחיר ואתפרשו לגבן בכפר אור
יקר וברואה כס העלונה כליוהיו :

ועלידי עבדיה הנביאים
כתוב לאמר כה אמר

פירוש כה מלכות כלילא משיח היצין
דיירודא* שהס וא"י קאוות והס כ"ה
ההיות ועל שמש נקר' כה . אמר פיר'
היא מסחלקת כענין ואמר שפי' לעיל :

יהוה מרד ישראל

וגואלו פי' יסוס הכנס .
מלך צינה . ישראל תפארת . וגואלו
יבוד . כי עליה מסחלקת המלכות
צכוד האמירה שכווא עד הכהר היותה
בראש אמיר :

יהוה צבאות ליחד (סוד**)

וגלח בכלל שלא
נזכר . עם הפארת כי הוא עיקר אל
הייחוד :

אני ראשון ואני אחרון כוד

אור
ישד ואור חוזר חני חיון . נעוץ צו ראש
צכוף וכוף בראש צכוד יהיה הוהי .
כהר צמלכות ומלכות צכחר . ומה גס
צאמירה הנזכר' שהיא סוד העלים כדפי'
והארכנו ענין זה לעיל בעלנו לשבח :

(*) שמש יבראל וכו' (**) אורי צל חוד

ומבלעדי אין אלהים כמו

ואתה מחיה את כולם וכן אין אלהים צלעדו
כדפי' כי אין בלחך אין בלחך הוא
מצלה את ככל כי הוא נמלא ומחייב
המליחות מה שאין כן בשאר שאפשר
שלא יהיו ולכן ומבלעדו אין אלהים :
ונאמר ועלנו מושיעים פי' הכ"ח

והמלכות והיסוד הם בגלות כענין מלך
חסור ואין חבוס מהיר עלמו כדפירש'
בהיקונים ולכן בגאולה ועלו שהם נופלים
ואז יהיו מושיעים . כי הם נושעים
ומושיעים . נושעים דהיינו ועלו .
מושיעים כמשמעו :

(על***) [ב]הר ציון

פי' שיעלו על היסוד שכווא נק' כה ציון
כנידע וזכו מקומם הקודם צכוד אור
כלבנה כאור החמה ואז

לשפוט את הר עשו

הס הקליפות
והחילונים שיתצטלו מכל וכל :

והיתה ליהוה המלוכה

היינו הייחוד הגמור . והענין כי בגלות
כאמר שלף חיש נעלו ונתן לרעהו דהיינו
מלכות מתפרנסא על ידי שליח מטטרון .
ואז בגאולה לא תנתן לו אלא והיתה לה'
המלוכה . סוד יאהרונה מהייחודים
על ידי היסוד כדפי' . וספת כל זה הוא
ביעול הקליפה שהם לבושי שק שנאמר
אלבשים שמים קדרות ושק אשית וגומר .
ואמר בגאולה וראיתיה לזכר צרית
עולם :

(***) צכד כהני וסמך על ועלו) וסיה

והיה יהוה למלך עז כד

הארץ פי' שהתא בגלותא

לגבי ברהא ואין זוג כמלא לא בין יו"ד

לה"א ולא בין וא"ו לה"א ומלא כסדרן

כל אותיות שהם והי"ה ולכן בגלותא מה

שהוא והי"ה יסיה יהוה הבה לגבי המא

וצרה לגבי ברהא ו"ם למלך על כל הארץ

דסייעו הפארת מלך מתייחד במלכות :

ביום ההוא פי' יום ה' לה' והוא

יום דתמגלי ארץ

לאוקיר דקאים ולכן אמר ביום ההוא

יום נעלם .

יהיה יהוה אחד ושמו

אחד פי' יהוה אחד היינו

ייחוד ה"ת עם כל המדות עד

המלכות . ושמו אחד המלכות מתייחדת

עם שבע הנערות הראויות לתת לה .

ואחר כך הם מתייחדים יחד בסוד

ייחוד שלם . קרוב לזה נדרש בזוהר .

או ירצה יסיה אחד אותיות יו"ד ה"א

וא"ו ה"א מתייחדות . דסייעו יו"ד עם

ה"א הבה לגבי ח"מא . וא"ו לגבי ה"א

ברה לגבי ברהא ואלו הם תיקוני התיון

דדבורא . ושמו אחד עם אדני כתייחדו

כסדרן . אל"ף לגבי דל"ת ונו"ן לגבי

יו"ד . ולריך ייחוד אותיות אדני כראוי

לפי שיכיו היכל כסדרן לשם יהוה בסוד

יאהרונהי וס' בהיכל קדשו .

ובתורתך תפארת

כתוב לאמר ייחוד המדות עם

(**מלא דקאי אלקמן יהוה אלהינו) (**מלא מלא וזהו אחד . יו"ד) (**מלא מלא מלא)

סוכר (ה"א חממה וזינח*) :

שמע ישראל יהוה

אחד שמו אלהינו יהוה

מלכות וסייעו שמע לשון קיבון .

ישראל תפארת כבוד . יסיה הוא ה"ת

אוחו בימין סוד וחממה בסוד דרומית

מזרחית . אלהינו בינה ובזרה בסוד

מזרחית לפניה תפארת אוחו בשמאל .

יהוה תפארת מתייחד בבהר וממשינו

דרך הנגעים עד היסוד ושם קיבון ע'

מדות שהם אח . ומתייחד על ידי

קצו של דל"ת שהוא יסוד . אח שהוא

ה"ת עם דל"ת שהיא המלכות . וזו"ו*

שפיר' שיעלה עם הדל' דרך כל המדות

כלם ויחד . ולנו העקר כדפי' . בגמרא

מעלה ומטה שהם נלח וכוד המשפיעים

במלכות . ותפארת ומלכות מתייחדים

על ידיהם כבוד . תפארת על הנלח

ומלכות כבוד . ואחר כך מורח ומערב

שהם תפארת ומלכות מתייחדים על ידי

הצפן והדרום שהם גדולה ובזרה ש"י

חיבוק החתן והכלה . עוד לריך לשון אל

יהוה אלהינו יהוה . שהם יו"ד אותיות

והם מחלפות כזו"ו במורכב"ו כזו"ו שהם

יו"ד אלו מלך סימין ואלו מלך השמאל

ואח"כ מתייחדות במלה אחת***) עוד

לריך לפון יהוה אלהינו יהוה . שהם

ז' בן' ומתייחדות שהם אחת . עוד יבון

שהם אותיות כ"ס שערים מן סימין בק"ס

שמרית וס' ימינים וכ"ס שערים בערבית

שמאליים מלך כלילה וקדין . וכן יבון

בפסוק בשכמל"ו לייחד המלכות בשבע

נערות

זבחי שלמים

נערוח הראיות ופי' נסיר כספים
 פהס מיכאל גבריאל רפאל
 אוריאל צדקיהל רזיאל
 יופיאל וכמה רבנות מחנות עם כל
 ה' מהם ולכן הכונה שומדים*
 ממש . עם היות שדלתי הם שייפי קדושה
 חלא כטונה על הכותיות המתפשט בהם
 ועל ידי כך הם עלתם מתוחדים בייחוד
 הקדושה . וגם יכניס עלמו ושמהו
 בייחוד הזה וזה סוד . עוד לריך לכוון
 כי פסו' שמע שית היבין כוד וא"ו עילא'
 הכולל כ"ה בערים עילאין . ופסוק
 בשמל"ו בית היבין כוד וא"ו תחלה
 בייחוד כולל כ"ד בערים תחתין והכל
 נסוד בינה . ואח"כ משם ואהבת נהמד
 ועמה כולל הגבורה ולכן הוא כוד
 אהבת חסד . ועם כל זה בה מ"ב היבין
 לרמוז אל שם מ"ב . ולכן טוב לכוון
 במ"ב אוריות כמו חות אחד בכל היבנה
 והם אשר העתקנו בעלינו לשבח עיין
 שם . ואח"כ משם אל הגבורה ובה כוללה
 החסד ולכן בפרשה ויהי אם שמוע
 ע"ב היבין עד ושמתם לרמוז אל ע"ב
 במוח שנהסד . ולכן טוב לכוון אל
 במוח ע"ב כגודעים שם א' בכל היבנה .
 והח"ב מושמתם עד פרשת ליאת שהוא
 בתפארת ויש בה תמימים תיבות כנגד
 מ"ק שנה שהוא מהלך עין החיים דהיינו
 חסד כוללה מ"ו וגבורה כוללה מ"ו וכן
 כלם עד כוד . ועוד לכוון בסוד המדות
 הכלולות במדות חלו אחד לאחד למנוח
 השבון . אחד כך פהסת ליאת ובה עם
 ג' היבין שהם יסוד חלדיכם חתה

היום הרת העטין כי כל מה שנשפט
 בעולם תחתון בין מה שנברא
 בין מזונות ופרנסה הכל הוא כפי מה
 שמטויר ומנטויר במדות העליונות .
 המשל בזה הקף שגים עשר הדשים שהוא
 שג"ה שהם שש קצוות ממפה למעלה
 וממעלה למטה . ואחר כך מתעלים בשש
 קצוות צבטן חתם ושם מטוירים חם
 לדין ואם לרחמים . והנה מליחותם הם
 נקרא הריון אל האם שהיא בינה הנקרא'
 עולם . וכמו שהריון האם חלוי אם יהיה
 זכר אם נקבה כפי מה שיצבר . דמאן
 דאליה גבר אם הימין אם השמאל . כך
 בענין בראש השנה שהיא ראש לקצוות
 בינה מלד הדין דווקא . הזכר חלוי בה
 וטומד לדין ביום זה לכל חדשי השנה .
 וזהו היום הרת עולם . ומלת כיו"ס רומז
 קצת מזה . דהיינו יום הפארת כולל שש
 קצוות . וה"א של היום רומז אל הבינה .
 והיינו הרת עולם כי חתה שהיא הרתה
 היא נקרא' היום כדפי' :

היום יעמיד במשפט כל יצוריו עולם
 פי' משפט . הפארת מלד הבינה וכן פי'
 (אולי ב"ש שאין התקנות עומדים בלתיים מזה עיין במ"ב וי"א על פסוק עולם ויודים) בזה

למעלה כדי שיחששו הרחמים גם
 בתחתונים . וזה ענינו גלג וכו' .
 לך בינה . תלויות . פירוש סוד תוליה
 בסוד תבך הרחמים כי תלוי כיוני
 אל הרחמים הנמשכים . או אפשר
 תלויות פי' מחית שפע גלג וכו' .
 תלוי בבינה . דבינה עד כוד החפצו .
 ולכן

עד שתרגנו פירוש חשפיע לנו ממקום
 מחנת חגס שאח אורג הביני'
 שעליה נאמר ונחתי את אשר אחון :
 והוציא לאור פירוש יהיה נטיית שורת
 הדין לגד הימין אור
 קדמא' הסד וכייו ותוליה לאור :

משפטינו קדוש פירוש משפטינו הפלחת
 מלד הבינה . יהיה
 נטיית' אל הימין חסד אור קדמא' כדפי'
 קדוש הפלחת מלד הכבשה דהיינו קדש
 וא"י . וזה נמצאו ו' קלוות נטות אל
 גד הרחמים . ורחמים נשפעים לגל
 העולם . ואפילו העבדים עם היותם
 אויבי' כדכתי' עירין כדפי' הרשנ"י ע"ה
 נשעת פטירתו . שהוא מלבן אויבים
 ממש על שהם שונאי האדם . עכ"ו
 יסכימו לרחם מלד שפע הרחמים :

אתה זוכר קודם שנכנס בביאור
 ענין זה נקדים בקלרה
 ענין מה שנבאר לו מעין גילוי
 הנמצאות למעלה . ומשם יתבאר לנו
 כל דברי הברכה הזו . והוא כי הגורות
 העליונות יחלקו לב' . הא' הדברים
 המצטיירים קודם היותם בעולם . כלליי
 והב' אחר היותם בעולם . כי ודאי לא
 ישחוו . וכמכל בזה לא ישחוו מחשבת*
 האדם

(*) כל ביום לא יסחוו אלא בא"ס ית' כל מה שחשבו

צוהר . ולכן כל הדברים המצטיירי'
 בבינה בעלמה משפיעים בח"ח . שהוא
 תלוי בעולם לענין המלות בן התפארת
 נקודה המציעה לשם קחו' שעליו סוכני'
 הכל ולכן הבינה הנקראת היום בהיותה
 משוברת כדפי' לעיל . יעמיד לבן עמוד
 לחיבו עמודא דאמצעיתא . או לבן
 עמידה שם קלוות סביב נקודה המציעה
 שחא הפלחת מלד הבינה וכייו בתשפע
 לבן מלחמי' . כל יאורי עולם פי' כל אחס
 הגורות והכפעות ונשמות בן לעונ הן
 למוכב שכלטיירו בבינה הנקראת עולם
 כדפי' שהיא כוללת כל ההקף :

אם בבנים אם בעבדים נודע כי סדר
 הנזכ' שהוא

בחלילות הוא בכל בתי דינין אם עליון
 בחלילות . אם מסערה דענד בתלחמי'
 כמא דאחפרם צוהר פי' פקודי . ולכן
 חנו אומר' אם אהחנו בניס מסט' דנשמת'
 בחלילות . ודין אהחנו למעלה בחלילות
 במד' העליונו' . או אם חנו עבדים ודין
 אהחנו למטה בעבד . בתי דינין תחאין .
 כזה פי' הרשנ"י ע"ה בחיקוים :

אם בבנים דחמנו כרחם אב על בניס
 פירוש אם לנו סוד נשמה מחלילות .
 ח"כ רחוי לרחם עלינו . כי מקום הרחמי'
 הוא בחלילות . ולכן רחמנו כרחם אב
 על בניס כי בניס אהחנו ממש . ולכן
 בהלשם האב רחמים רחוי שיחפצנו
 רחמינו בבנים :

אם בעבדים ענינו לך תלויות פירו' אם
 נשמתיו

מכערה דענד . אם בן רחוי לסקן

לפניה נגדו כל תעלומות

והם הדברים המצויינים בחכמה כדאמר קרא ויגד לך תעלומות חכמה. ועם כיון אחס דברים ועלמים בלתי מתגלים ע"י ציור החכמה. במלכות***) לפני יחיד כמלא. מגולם בציור הכוח כמו אחר לאתו ממש. וכן מליאות הדברים שהם בבינה והיא הנעלמת בחכמה.

והמון נסתרות

שמבראשית פיר' אס

כ"י אומר נסתרות שבבראשית. היה משמע שאחס נסתרות הם בבראשית. אבל השתא דקאמר מבראשית. פירוש שהם נעלמות אפילו מבראשית דכיינו הכלואות העליונות שהם בלתי מושגות אפילו אל החכמה ואל הבינה כדפי' בזהר ופי' בספר פרדס רמונים. והם מתאחדים הדברי' יחד. ובהם הבנת המשגות ויודע הדברים והנמלאות כולם:

כי אין שכחה [לפני כסא

בבורה] אנו מוכרחים לומר הדברי' אלו בהכרח גמור. כ"י כי אין שכחה והדבר לעולם מצוייר לפניו. אס קן מה אנו מייחדים יום זה לזכרה ולדין. לעולם הוא דן ולעולם הוא זוכר. עוד כי

אין נסתר מנגד עיניך

ולכן אנו מוכרחים לומר כי מליאות מצוייר דקוק לעולם כדקאמר לפניך נגלו כל תעלומות וסמון וכו'. ואולם (***) וזו הכוונה אל העלמות) המהחדש

האד' בדברים שלא יצויירו (*) במחשבתו דברים אשר כבר יצויירו במליאות וזה ברור. והנה לפי זה עתה כל א' מב' חלוקות אלו הם שחיס. כי הדק יתגלה במחגלה. והמהגלה יצטייר בנעלם. כרי הם ארבע. ועוד מזה יתחלק חלוקות יתבארו מהוך ביאור הנכונה. והנה לגלות הנעלם בנגלה והנגלה בנעל' צריך לצייר הכוונות החזונוות בעליונות ולהעלותה למעלה. וצריך לצייר לירות העליונות בחחוטות ולהורידם למטה. וזהו שכתביל ואמר. אחס זוכר וכו'.

פירוש

מעשה עולם הם פעולת הביני.

שפעל פעולה נגלה בסוד עשיה ממש. והם דברי' מצויירי' במל' ולכן כדי לצייר המעשי' החחוטות אחר כיוחס למטה למעלה. צריך לזכור ולהעלות למעלה בסוד הזכירה. כדפי' במל' זכרו. מעשה עולם הדברים הנעשים למטה:

ופומד כל יצורי קדם פי'

הדברים המצויירים קודם לאחס. לפועל מהגלה. והם מצויירים במליאות נעלם. מצייר אחס במלכות הנקרא' פקודה. כדי שע"י כך יתגלו קודם כיוחס. אל מליאות שיכיה אחרי כיוחס. והם נקראים יצורי קדם. בהיחס מצויירות בחכמה ובינה. שהם יצוריו של כתר שהוא נק' קדם כדודע. וזהו ציור הדברים לפניו קודם כיוחס כמו אחר כיוחס. ואחר כיוחס כקודם כיוחס. וכל מליאות לפניו ח"ש

(*) וזו הכוונה אל העלמות) המהחדש

שמחחדש הוא . היוזו זוכר מעשה עולם
ופוקד וכו' . דהיינו לזכר העליונים
בתחזותם והתחזותם בעליונים :

אתה זוכר את כל

המפעל וגם כל

היצור לא נבחר ממך

פירוש הדברים הנשמיים יש להם על
עליון וכח השופע עליו מלמעלה . כל
שכן הדברים העליונים ר"ל בלתי נשמיים
כמו מעשה בראשית . וז"ל אתה זוכר
את כל המפעל . שהרי הדברים שילאו
לפועל . אותם הלוותם בדקות נזכרים
ג"כ למעלה . וגם כל היצור פי' הלוות
אשר הם כח וכל לאותם הנפעלים .
כדמיון חומר ולורה . או ללם ודמות .
ולכן לענין התחלה שהוא המפעל את
זוכר . לפי שהוא בעדו נבדל מן הפועל
ולענין הלו' אתה וגם כל היצור לא נבחר
שאנו נבדל ממליירו כל כך

הכל גלוי וצפוי [לפניה]

לשון צפויים יאמר על הדברים העליונים
להיות ולא היו . בענין הנבוא שיקרא
צופה . ולכן לענין הדברים שזכר היו
ונהגלו אמר גלוי ולענין הדברים אשר
עדין לא היו אתה צפוי

יהוה אלהינו הם הבמה וציגה .

כי בוז הדברים

קודם היותם ובוז הדברים אתה היותם
או במלכות והפארת כי כערך חכמה
וציגה כן ערך הפארת ומלכות . בסוד
זכר ונקבה . ולכן גלוי וצפוי הוא בזכר

ובנקבה . כי בזכר הם הדברים קודם
ליורם . ובנקבה הם הדברים אחר
ליורם . ופי' ענין זה ואמר דהיינו

צופה ומביט לופה כלפי מעלה

הדברים קודם

היותם . ומביט הדברים אחר היותם .

וזו מלך הנשמות דהיינו

עד סוף כל הדורות דהיינו

מתחלתם

ועד סופם עוזרים ועשירים . ומפני

כי היותו מביט בדברים הנפרדים

המרוזים התחבונים כענין הדורות

נמנע בחק האלהות . לזה אמר כי ידיעה

זו הוא . בהעלות המלכות מקור הנפשות

והתפארת מקור הכוחות למעלה . וגם

מליירות הכל . ובו הוא לופה ורואה

הכל בסוד ליור המדות בעלמותן כדפיר'

לעיל . וז"ל

כי תביא הק וזכרון תפארת

ומלכות .

והיינו הנבואה למעלה בשרשם הנעלה

ועד"ז . הוא

להפקד כל רוח ונפש וכן

להזכר מעשים רבים

והמוזן נסתרות וכו' לאין

תכלית היינו הפלגת עילויים

למעלה . ופיר' ייחס

עליית התפארת והמלכות למעלה למעלה

בשרש ואמר

מראשית דהיינו חכמה

כזאת הודעת פי' מליאו' המלכו'

הנקר'

זבחי

שלמים

הקרבן זבח . באותו מליחות ממש הוא
מזויר לזעלה . כבוד הדעת שהוא
התפארת וז"ש כודעת

ומלפנים בינה

אותה גרית דהיינו ויילך יחוס
אלהים את האדם
כי על ידי הבינה גילוי המלכות :

זה היום תחלת מעשיך

פיר' זה התפארת כבוד . היום בינה
וכדפי' לעיל . והכוונה . זה כבוד שש
קלוות . וזוהי כבוד עיבורם בבינה .
הוא תחלת מעשיך . פי' תחלת ליוך
הדברים הנעשים ונזרים בעולם תחתון .
אם טוב אם למוטב :

זכרון ליום ראשון ככתב נקרא

יום ראשון
כי הוא האור הראשון לכל האורות .
ומלת יום ג"כ כולל יו"ו . שהם סוד
כתב חכמה ודעת עילאין שנכתב
כדפי' באיזוהי . וז"ש יו"ו הבינה
מיוחדת ומזכרת כבוד הדעת . ליום
ראשון דהיינו כתב :

כיהוה לישראל הוא פי'

עצם
אל ייחוד זה הוא מפני שהיסוד הנקרא
חק . הוא מהייחד עם התפארת .
ולכן צריך לייחדו עם הכתר וכן הבינה .
וז"ש הוא דהיינו כתב הנעלה :

משפט לאהדי יעקב פיר'

הפ"ס
מלך הבינה נקרא משפט . והוא מהייחד
עם המלכות הנקרא אלהי יעקב . ולכן

צריך לחקן המשפט . כדי שיהוקן גם
המלכות והחק :

ועל המדינות הם השמים

הזנים ומפניכס
ע' אומות . ולפי שהם יונקים מלך
הדין נקרא מדינות ולכן

בו יאמר כללית יד

איזו לחרב דהיינו השפעת רע

והיות בו נקמה .
שיפול שר פלוגי ביד שר פלוגי . דהיינו
אומה פלוגית ביד אומה פלוגית

איזו לרעב וכו' היינו שפע ומזון

מוטע או מרובים .
ולפי שהם חלונים פתחין בהם לחובה
תחלה . איזו לחרב וכו' איזו לרעב .
ובעונותן של ישראל מטין להם מדין
לזכות :

זבריות בו יפקדו למעלה פי'

פקידת
הנשמות והכחות והכחות העליונים
בסוד החיות באילנות כדפי' באתה זוכר
וכו' . עזה הוא פקידת הכריות
בעלמס . ופי'

לחיים ולמות פי' מזוגה הרבה

או מופעים .
דהיינו עשיר הק' חיים ועני חבוב כמה :

מי לא נפקד בתיום הזה

מקרני ראמים ועד ביני בני קטנים
וגדולים . וככחות הממונים על הכריות
כדפי' רז"ל בפסוק אש תשים משטרו
בארץ אין לך עשב וכו' . והקב"ה
דן הכל ופקדו ביום זה אש אותו

שפע או אורו מזון נשפע כראוי רונה
לומר ראויס אליו כנודע :

**[כי זכר כל היצור לפניך
בא]מעשה איש ופסדתו**

פי' מעשה האדם למטה כענין כל
מזונותיו של אדם קצובין מראש השנה
לר"ה חוץ וכו'. ופי' ופקודתו הוא כמו
אשר למעלה ממנו כדפי' רז"ל חף ע"ג
דאיכו לא חזי מזליה חזי ואפשר שי"ה
ענין זה הללס העליון :

ועדילות מצעדי גבר כענין

ולכל
לעדי יספור . וכשדרשו רז"ל בני כשתבא
לביית הדגסת אל תשב בפחת כי שבר
פסיעות אחת נוטל וכיוצא בזה . הכוונה
פעולת של פסיעות טובות או להפך :

מחשבות אדם

ותהבורתיו פיר'

מחשבות אדם
הרהורי
עבירה שהם קשים מעבירה . או הרהורי
מאוס שאין דומה העושה מאוס פתאום
או מי שנחייצן עליו . כי מחשבות מאוס
מאוס כענין למן היום אשר נחת את
לבך . וגם מחשבות מאוס עם היות
שלא עשה . ותחבולותיו דברים שלא
נחנו אלא ללב שנאמר ויראת מאלהיך .
ואלו הם תחבולות . ועל הכל יביאבו
ה' במשפט .

יצרי מערלי [איש] פי' האדם

נריך לעבוד
ה' בב' לבנות ביצר המונ וביצר הרע .
והענין מאהבה שפי' כך ב' לבות שוק*

(מית) (*י"ג במחש) ופכוונה

אל כפעולה . ופעולה מנחתו כמשאוי
חינו עובד עם יאס"ר שהרי על כרחו
כוא וזכו תחת אשר לא עבדת בו' .

אשרי איש שלא ישכחך

הענין כי נהיות האדם מחשבתו דבקה
זהו הדבקות ביהוה שנלמדינו עליו .
וכוא המעלה הגדולה שכל המעלות .
והיא מעלתן של האבות והגבוי"ס . ועל
זה נאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו .
וכוא לייחד ענף נשמתו בשורשו העליון
והיינו ע"י המחשבה כמלא* המחוייב :

ובן אדם יתאמץ בך זו היא

מעלת
הצטחון . כי היא מעלה נפלאה אל
העבודה . והצטחון לא יחסר ודאי מחוץ
עבודתו אחר שהוא שלם בצטחון . ומי
שלא יצטח חינו יכול להשלים חוקו
וברור . והאריך בזה בעל חובת הלבבות :

כי דורשיך וכו' פיר' אותם

הדבקים ודורשים
אורו חדיר שעליהם אמר אשרי איש שלא
ישכחך וגו'

לעזרם לא יבשלו כי לפי

שכוא דבק
בעץ החיים אין לו כשלון שהוא אחוז
במקום החיים ולכן הוא ח"י . ועל זה
הלדיקים קרויים חיים כאומרו בן
איש חי :

ולא תכלים לנצח בר

החוסים בך פיר' אותם

הצוטחי' וחוסים בו
חדיר שעליהם אמר וכן אדם יתאמץ בך .

(מית) (*י"ג במחש) ופכוונה

זבחי

שלמים

והטוטה לאומרו ברוך הגבר וגו' זבחומו
השלך על ה' וגו' וכיולא רביס :

היינו ייחודם בזה תפארת :

כי זכר כל היצור לפניך

ותפקדהו בדבר ישועה

ורחמים פיר' ייחדת

נח איש לדיק עם המלכות
הקרא פקודה בדכתי' בא אל התיבה***)
וכי' . וזה מפאת היות המלכות הנק'
דבר . יונקת מן הימין הקרא ישועה .
בענין הושיעה ימוקד ועני' . ומן
האמצע שהיא רחמי' . והענין כי המלכות
הוא גמרה זדינה המבול . בענין ואני
הנני מביא את המבול וגו' ופי' בזוכר
בכוד המלכות . ולכן היה מן הראוי
שנה שהיה בתיבה שהיא המלכות . יפגע
בו כח הדין האחוז בה . אלא שהיה
הוא בתיבה מולד ישועה ורחמים כדפי' :

בא היינו נתינת טעם אל ז'

חלוקו' הכזר לעיל . למחי דמליק
דהיינו הבעתים כך ודחי שלא חכלים .
כי הפילו מעמך אהם זכר אותם
לפרנסם ולכלכלם . כ"ש הבעת שיתוסף
באבתו . כי רחמי' על כל מעשו כ"ש
אותם שעיניהם חלויים בו . וכנה זכר
היצור הוא ע"י יסוד שבו הזכירה כדפי'
לעיל . ולפי' אמר יצור שהטוטה על
הטוטה המזוירות בו דפקות**):

ואתה דורש מעשה

בולם זה כנגד הדבקים

כי מהאר הכוח דורש לעולם
מעשה בני אדם . ולעולם דבק במעשה
האדם . ומהאור בתפלתן . כ"ש שהיו
לאדם להיותו דבק בקומו ולבחר אליו
המיד . ולא יבדיל מהבנהו הפילו נגע
ה' . ביראה כמי שהמלך מביע בו .
והוא מהפך את פניו ומשליכו אחרי גוו' .
והנה דרישת מעשה כולם הוא על ידי
מלכות . שהיא דורשת מעשה . כי
מעשה במלכות . וביה כמהאור להפלתן
והדבק גורם לייחד לעולם

בהביאך את מי המבול

פי' מים זדונים מחבלה הים חללא בין
אינון מיין . ופי'

לשחת כל בשר

אוחס כהיו בשר . ולא
רוחיים שנמשכו אחר הבשר ולכן בא
עליהם שז"ר :

מפני רוע מעדליהם ג"ע

ש"ד
ע"ז וגזל . שהם ד' קליפות . ועל כד'
נחתם גזר דינם שהיא קליפה ד' . ובה
חחס גזר דין כעין של מעלה :

וגם את נח באהבה זכרת

פי' את מלכות כמודע . נח יסוד .
ושהיה מתייחדו עם הת"ת שהוא הזכר
ע"י האהבה שהוא שפע הימין חסד .
זה שמאל גבורה . כדפי' לעיל . ופי' זכרת
(*) י"ל שיש בדבקות)

על כן זכרוננו בא לפניך

פירוש גזר דין הוא בכוד ע' שנים שבהם
חלויים הדין שהם שבע מדות . ועליהם
אמרו רבותינו ז"ל קורטין לו גזר דינו
של (** היכה הוא מלכות)

כל שבטים בנה . דכיינו שבע מדות
שבה גזרת הדין . ולמעלה מהם הוא
לפי' משורת הדין דכיינו מטי' ולמעל'
ולכן נח שהיה אחו' במקום הזבחה
יסוד . זכרנו בא לפיך

יהוה אלהינו דכיינו חכמ' ובינ'
למעלה עלה זכות
מעביו וזינתו מרכבה למדע זו כדי
שיהיה נגול והכרח זה

להרבות זרעו וכו' כי מן הראוי
היה שיספיק לו
ויסיה לו נפשו לשלל ולא יפגע בו כח
הדין . ולא זה בלבד כח לו אלא גם
ברכה . דכיינו להרבות זרעו

וכעפרות תבל וצאצאיו

כחוד הים דכיינו
ממקור העליון
כשפעת צלי חשבון . וכמו שהוא שמר
זרעו שלא קלקלו . כן הקב"ה הרבה זרעו
וזרונות פי' לעיל :

וכבתוב בתורתך

ויזכור אלהים פי'
ייחד הקב"ה
להיותו מרכבה ליסוד . וענין ויזכור יסו'
מלשון אזכרתה שהוא לשון קטורת לשון
קשר . ופי' ייחד המלכות ליסוד דכיינו

**את נח . ואת כל החיה
ואת כל הבהמה אשר**

אתו בתיבה הענין כי כל בהמה
וחיה טכורים יש
לכחם העליון דכיינו הממונה עליהם

חלייה במלכות . ואשילו לעמאים כי גם
החילונים חלויים בה . וזודע כי העולם
כולו היה מתבטל ולא היה קיום אם לא
היו נכנסים בתיבה . כבוד נח ותיבה
לקיום המליחות כגדרם בזה . ולכן
בייחוד הוא נכללו החיה והבהמה . פי'
כחם העליון מתאחד בשורשם העליון :

ויזכור אלהים זכו סוד עיבור
דכיינו ע"ב
(כוח*) שהוא יניקתה מן הימין ומן
השמאל שהם חס"ד וגבור"ה . ופירוש
מלכות יונקת משתי האדדים כענין
לפניה מערבית מערבית דרומית וזו
הכנה אל הייחוד ולכן

רוח על הארץ וישוכו

המים פירוש . אחר קיבוצם .
מיד רוח שהוא תפארת . נתייחד
עמה . וזהו על הארץ . וישוכו המים
פירוש וחתם המלך שככה אוחס המים
ודכיינו דעאלו בנוקבא דתכומא רבא :
ונאמר וישמע אלהים כי'
דחמן

שמיעה וישמע פירוש שמע מלכות .
ו-ישמע תפארת מתייחד עמה . וזו סוד
הו"ה חס סדר עליית התפלה . מן המלכו'
אל הח"ת ומן הח"ת אל הבינה :

את נאקתם היינו הנקרא את .
ובה היתה הנאקה .

והיא נשמעה למעל' . וע"י נשעו כדכתי'
וישלח מלאך ויוליחנו ממלרים . ובתיב
אנכי ארד עמך מלרימה . ואנכי אשלך :

ויזכר אלהים את בריתו

(*) כ"ל דכ"ל רי"ן . וכונתו על כס ע"כ דויסע ויבא ויש דאית ב' ע"כ היכין ג' חסד ויזכר
וכי"ץ אחוון ג' גבורה וזהו ויזכור . עיבור ע"כ רי"ן

זבחי שלמים

וחקן כדי שיהיה כסא ומסן
לנפלאותיו לקבל נפלאותיו. וכוד
החקן הזה הוא ע"י

חנן שהיא הבינה וע"י

רחום שהיא חכמה :

יהוה כתר . או יראה כי נפלאות

נעשה התפארת חנון ורחום

דהיינו סימן והשמאל חכמה ובינה

כדפירש' :

[ונאמר] טרף נתן ליריאי

כי ערף . שפע ומזון . ויראיו הם ת"ת

ומלכות בסיוחם יונקים מלד הגבורה

וביראה . והעשם לזה

יזכור לעולם בריתו כי

בסיוח

יונק מן השמאל שהוא ביראה . ייחדוהו

בבינה שהיא נקרא' עולם . וזה נמתק

ונחקן הכרית שהוא מתלבש בדין :

[ונאמר] ויזכור להם

בריתו פסוק זה

ממורד ק"ו ושם הענין בהיות

ישראל בלד ויזכור להם בריתו. פיר'

להם לחועלתם כדי לרחם עליהם ייחד

להם המדות העליונות . שהיו נטות ללד

הדין ייחדם

וינחם פירוש יחם ודין ונתמלא

הנשומין מלד החסד והגבורה

הבחר על החכמה והחכמה על החסד

וזכו

ברוב חסדיו . ועל ידי

עבדך

ויזכר אלהים פירוש ייחד הבינ' בסוד

הזכירה שפי' . או מלשון קשר . או

לשון זכר את בריתו . היינו בחינת

המלכות המתייחדת ביסוד . כי למלכות

בחינת שונות מפן א' מתייחדת עם

היסוד וזהו את בריתו . ומפן אחר

מתייחדת עם החסד וזהו

את אברהם ומפן אחר עם

הגבורה וזהו

את יצחק ומפן אחר עם הת"ת .

ולסיוח שם עיקר ייחודה

אמר וא"ו :

ואת יעקב דנטיל' סימנין מצעלה

והקד"י היסוד לפי

שכולס אינם מתייחדי' אלא ע"י כוודע .

[ונאמר] גם אני שמעתי

פירוש המלכות הנקרא' אני שמעתי

כדפי' לעיל ופי'

[את] נאמת בני ישראל

ותפלת' . ואפשר לפרש בני ישראל נלח

והוד . והם המייחדי' אותם ומעלים אותם

אל בעלה והם נאקו אל הסחלקות הזווג .

אשר מצרים מעבידים

אותם שליטת הקליפות .

ואזכראת בריתי הייחוד' כדפי'

ובדברי קדשך כתוב

לאמר] זכר

עשה פיר' זכר ת"ת

סוד הזכר . והנה נפלאות הם

קוד נו"ן פלאות . שהם ל' שערי בינה .

והם נשפעים מכת הפלא שהוא הכתר .

עם היוחס מן הבינה . וז"ש זכר עשה

זבחי שלמים לה

עבדיך הנביאים [כתוב
לאמר] הלוך וקראת

פירוש הקצ"ה אמר לכביא לקרא
באזני ירושלים דהיינו צבתי
דינין המחויין

(לזעיר*) על הכתמה

לאמר פי' להיותה מהרוממת :

[כה אמר יהוה] זכרתי לך

חסד נעורייך פי' נער הוא

סוד

חידוש הלבנה
כענין תחדש כנשר נעורייכי . והיינו
החידוש דווקא מלד החס' כלה נאה
וחסוד

אהבת פירשתי לעיל אהבת (**)

כלולתיך שהיא כלולה מי' או מז'
מלד היסוד הנק' כל :

לכתב אחרי במדבר

בארץ לא זרועה

היינו מי

זאת עולם מן המדבר וגו' דחמן
קבילת שכינתא חכשייסי במתן חורה
ומשכן וכליו :

[ונאמר] וזכרתי אני פירוש

ייחוד הפארת ומלכות וזהו

את בריתי אותך בימי

נעורייך פירוש צז' ימים

המתחדשים למטה בסוד חידוש
הנעורים . ובהם מתייחדים בסוד ז' צז'
מולקות :

(* אולי צ"ל להעיר) (** כ"ל טעם אהבת חסד)

והקיימותי לה ברית

עולם פירוש הסעוררות היסוד

הנק' ברית המיוחד . יהיה
מלד הבינה הנק' עולם :

[ונאמר] הבן יקיר לי

אפרים

יוסף מרכבתו פירוש . והוא

בן ענף יקי"ר מלד היקר העליון ת"ת :

אם ילד שעשועים שעל ידו

קצ"ה בשכינתו . וכן תרין שעשועין
שעשוע השכינה ושעשוע ת"ת :

כי מדי דברי בו פי' מדי היות
מתיוחדת המלכות

בו הנק' דבר :

זכור אזכרנו עוד פירוש חייחד

על כן הזמן מעי לך היינו
הסעוררות

כרחמים מן הדעת שממנו נעשי' הנשים
למעלה כוודע ולכן

רחם ארחמנו דהיינו השפעת

כרחמי' מן הדעת :

נאום מלכות :

יהוה ת"ת :

אלהינו ואלהי אבותינו

זכרנו בזכרון טוב

פי' לעיל

אלהינו חכמה . ואלהי בינה . אבותינו

גדולה גבורה הפארת . כ"ו הפארת
ומלכות . זכרנו . פי' זכור וייחד כ"ו

שם

זבחי

שלמים

שהם תפארת ומלכות . ע"י היסוד הנק' טוב מלך החסד כנחבאר לעיל :
מרפניך פירוש משפע הצינה כדפי' בזוהר במלה מלפני או לפני צפ' תרומה :

מלכות . ברית יסוד . ואלה תפארת ומלכות . השנועה פי' היות המלכות כלולה מז' מדות עליונות שאז היא נק' שנועה שכלולה מז' . ויש חילוק בין שנועה לשנועה . כי שנועה יש בה וא"ו לכרות על התפארת :

ופמדנו בפקודת ישועה

ורחמים פי' ופקדנו שהם תפארת ומלכות . ופקדו סייעו ויחודם בנחינת המלכות . כי זכרנו היא כלל לגבי חסן . ופקדו הוא חסן לגבי כלל . ולכן כדי שלא לעורר החילוני' היון שהיחוד למטה . לכן אמר בפקודת שהיא מלכות . מקבלת מן החסד נק' ישועה . ומן האמצע . ורחמים :

שנשבעת לאברהם

אבינו **בהר המוריה** פי' כאומרו כי נשבעתי . והכוונה שהשפיע כח השנועה במלכות . הנק' כאוס ה' . וז"ש שנשבעת פיר' בציורם כלולה מז' מלך החסד וז"ש לאברהם חסד . בהר המוריה מלכות . ועל ידי החסד נעשה שנועה :

משמי פי' שמים סייעו אש ומים ימין ושמאל ולכן שמי הם גדולה וגבורה :

ואת העמידה שעקד א"א

את יצחק בנו פי' כח הגבורה עקדו והכניעו תחת החסד . ואלו החכליל שמאל' בימינא ואלהכנעא תחת ימינא והאשר שעקד יצחק ממש

שמי חכמה וצינה שכלל בנחינת אש ומים קלח

קדם כתר שהוא קדמון לכל . ולרין הרחמים והישועה להיות נשפע מכל זה :

על גבי המזבח

סייעו המלכות בסוד אליך ה' כפשי אשא . ואל ספי' הקודם יראה על גבי המזבח . כדי להשפיע השפע במלכות מלך הגבורה חלושה לא חזקה כעצמו :

וזכור לנו יהוה אלהינו פי' זכור

לנו"ן וא"ו שהם תפארת ומלכות . ה' אלהינו חכמה וצינה שמלדס אנו רוליס הייחוד . בסוד נטיית הנקבה אל השמאל הא לגבי הא . והזכר אל הימין וא"ו לגבי יוד . יבוס לימינ' אדני לשמאל' ובאמצעי' תרזווייסו מתייחדין בסוד יאהרונתי :

וכבש רחמיו לעשות

רצונה בלבב שרם

פי' במדת החסד יש קלח דין . והעד על זה ואל זועם

את הברית ואת החסד

ואת השנועה פי' אה

זועם . וסנה אברהם מדתו היה בחסד .
וכפש רחמי החסד ונתלבש במקלת דין
שבה . כדי לפעול פעולת הגבורה כדי
לכלול את בני ישראל :

בן יכבשו כשם שכבש הוא רחמי

ועיקר הכוונה כדי
לכבוש הדין תחת החסד כן יכבשו

רחמיך שם מלך החסד

את בעסקך גבורה

ויגורו רחמיך וכו' מלבון גולת עילית
וגו' לשון גלי הים . והוא משל

אל ריבוי מימי השפע ופי'

רחמיך על מדותך רחמי

כח עליון וכפשו מהפשט בכל המדות
אל' לא' וכן לריך לכוון :

ובשובך הגדול פי' עוב יסוד .
הגדול מלך

הגדולה . ועם היות בגם כן נק' עוב
מלך החסד . עכ"ז עוב בשורק אינו כל
דך עוב . ולכן לריך לומר הגדול שיחיה
גדול בעלם . עוד אפשר לפרש במה שפי'
בזאת בין עוב לחסד כדפי' במלת גומל
הסדים עובים . ולכן אמר עובך הגדול
פי' עוב המתפשט ומתגדל

ישוב הרון אפך סיינו הדין .

וענין ישוב
סיינו קיבוץ הדינים המתפשטים וחוזרים
אל מקורם :

וקיים לנו יהוה אלהינו

פי' זקיים ענין והקמתו את בריתו שהוא

מלך היסוד . וקיים לנו פי' ייחוד .
תפארת וא"ו ומלכות נו"ן . על ידי
החבנה והבינה שהם יחוס חלבינו

את הדבר פי' מלכות

שהבטחתנו בתורתך פי'

המלכות עם התפארת הנק' תורה

על ידי הם גדולה וגבורה

משה עברך מפי כבודך

[כאמור] תפארת בסוד הדעת :

וזברתי להם ברית

ראשונים אשר

הוצאתי אותם מארץ

מצרים פי' אייחד להם סוד ברית

במליחוחו הקודם בין חכמה
ובינה שהם ראשונים . והם אותם שגלה
לאבותינו ביציאת מצרים שהיא מלך
הבינה והחירות

לעיני הגוים פירוש בעול הקליפה
כנודע

להיות להם לאלהים

אני יהוה פי' ייחוד

אני מלכות בת"ת כנק' יהוה :

כי זוכר כל הנשכחות פי'
אותם

דברים שהם נשכחות אל התחתונים .

מפני שליטת בהם השכחה שהיא הקליפה
כנודע . והקב"ה למעלה זוכר אותם .

מפני

זבחי שלמים

מפני ציטול שליטתם למעלה כבודע :
אתה הוא מעורם פי' אחת
מלכות .
הוא תפארת . מעולם שניהם נאלצו יחד
מן כבינה הנק' עולם . ושחיסם מחייתדי'
עזם כבוד הזכירה שפי' . וזהו ייחוד
אותיות הו"ה :

ואין שבחה לפני כסא

כבודך פי' השבחה הם
הקליפות ועם היות שיש להם
כח ואחיזה למעלה . עכ"ל אינם עולות
אלא עד ז' מדות . אמנם זבינה וכו"ש
ממנה ולמעלה . אין להם אחיזה ואין
לעקתם עולם שם . וז"ש אין שבחה
לפני כסא שהיא בינה שהיא כסא אל
הכבוד שהיא חכמה . או ירצה שאין
שבחה . דהיינו ממש כניסת סמאל(אלה)
במלאך מט"ט כדפי' בס' רעיו מהימנה .
אבל בכסא ככבו' שהוא למעל' ממטטרון
אין שבחה ודאי שאין להם כניסה
למעלה שם כלל :

ועקידת יצחק פי' מליחות
רוחניות אופה
מזה שעשה אברהם והמשיך שפע חסד
ברנה ועקד הנצורה עד שכללה בחסד
ופעל חסד כמוה זה לעולם עומד . ולכן
זרע יעקב תזכור דהיינו אל
השפע הנזרע
מן התפארת ע"י הצדיק ולכן נריך לזכור
עקידת יצחק כדי שבאור הזרוע לצדיק
על ידי הימין כדפירש בזכר פי' תרומה .
יודה גם הנצורה .

ברוך אתה יהוה פי' לעיל .
זוכר הברית יסוד ומלכות .
ואמר זוכר בוא"ו
לרמוז אל תפארת מתייחד עמה :

הגה"ה

[הריב"ש כתב שאין לומר רק לזרעו הזכור . וגירסת
הספרים עיקר . דאמר' בספר הזוהר הילוני נא
מיד אהו מיד עשו . שבתפלה נריך לפרע הרבה פי
על כן אמר מיד אהו מיד עשו אף על פי שלא היה
לו אה אחר . מפני שדרכן של בני אדם לומר על
האסוב אה . וראינו שהקידו שלא יאמר זכרע
לחיים כפתח כמ"ש הטור אף על פי שכן הוא נקוד
במקרא . כיום הדיו נריך לפרע ביותר כל שכן דאשבתן
זרע פסול אקרי זרע . לכן עוב וישר לומר לזרע
יעקב כמו שכתוב בכל המזורים הקדמונים] :

ע"כ הג"ה

אתה נגלית בענן כבודך

פי' אחת זבינה . היא נגלית בנתינת
התורה שהיא מן הבינה . בסוד אש
שחורה על גבי אש לבנה . ימין ושמאל .
בענין מימינו אש דת למו . וכן זכר ונקבה
ומלד הבינה הוא חרות על הלוחות ופי'
אל תקרי חרות אלא חירות . והלוחות
שהחירות עליהם הם סוד ו"ה . וז"ש
וה-לוחות מעשה אלהים המה וגו' פי'
זבינה על ת"ת ומלכו' כדפי' והצ"ל היתה
גילוייה בסיני . בסוד הענן הנמשך מן
הזבינה הנק' כבוד* והענן חס"ד שהוא
עב . וכן עולם ע"ב שם וי"ד ה"י וי"ו
ה"י . והם עשרה עננים מלד חסד***)
ובן פי' בחיקונים :

על עם הדרשך פי' הטעם
שהיתה נטיית

(*) ענני כבוד . **) כעשרה אותיות שכתב הו"ו וזה הנה אלוהי בא אלך בענן הענן . הבינה

הכניס אל החמד הוא לכיזת ישראל
מחקדשים מלך הקודש העליון שהיה
הכמה ולכן הם נקרא' פס קדשן ולכן
דחוי שיקבלו החורס מלך הקודש מלך
החכמה :

לדבר עמהם מן השמים פיר'
לייחד סוד
המלכות הנקרא' דבר . עם ישראל .
לכיוונה מחייחדת בהפארת וזה אומרו
מן השמים וכלומר יתייחד דבר עם
ישראל . עם בעלם . בנחמת יוחס"ה
בהפארת :

מן השמים השמעתם

קולך פי' לא שחרד בהפארת
לכחייחד למטה עם המלכות .
אלא שנחעלו ישראל וייחדו למעלה
בהפארת . ולכן קבלו החורס מן השמים
שהוא הפארת . שהם לא בן אלה שירד
ההפארת למטה במלכות היו שומעים
החורס מן הארץ . ח"ש מן השמים שהם
סוד הימין והשמאל בהפארת . השמעתם
דהיינו ייחוד . הקול"ה" נשמע שהוא
מלכות . וזה שהקדימו נעשה לנשמע .
דהיינו המלכות שהיא עשיר . ואחר כך
עולים אל ההפארת שהוא שמיעת קול :

ונגדית עליהם בערפרי

סודר פי' ערפלי גבורה .
ולכיוון שיש ערפל חלוני שהוא
סוד אשר בנער' יבופני ויען ה' את
איוב מן הסערה . לכן אמר שהיה הנילו
גם מלך השמאל בערפלי עוסר ספורים

(*) ר"ל למטה בהפארת הנק' שמים) (** נראה ד"ל הקל בלא וד"ל דהמלכות נק' קל ודברור
כלי וא"ל וההפארת שמיעת הקול טו"ל וזהו הקל בשמע מלכות נקדח מה"ל
(***) נ"ל ד"ל א)

(יוד)

מלך היין סיפס כמשמח :
וגם כל העולם כולו חל
מפניך **ובריות**
בראשית חרדו ממך פיר'
מלך

יראה הגבורה הנזכר' . כל העולם חלו
פי' הכבראים החתוכי' . ובריות בראשית
העליונים השולטים עליהם (***) שאלו
מלך הכניס הנק' עולם ואלו מלך החכמ'
הנק' ראשית :

בהגלותך מלכנו על הר
סיני **ללמד**

לעמך תורה ומצות פירוש
בהגלות
ההפארת הנק' מלכנו על מלכות שהיה
נקרא' הר סיני . ומעם אלו השנים כרו
ללמד תורה ומצות תורה מלך ההפארת
ומצות מלך המלכות כדפי' :

והשמיעם את הוד קולך
ודברות קרשך

מלהבות אש פי' ייחוד המלכות
הנקרא' את וכן נקרא'
שמע . כמדח כוד . כי המלכות היא כבוד
אל השמאל וכן פי' כרש"י ע"ה כמה
פעמים . וההפארת מחייחד עמה גם
כבוד השמאל כדפי' . וזהו סוד הייחוד
ללך השמאל כדי שחסיכ החורס מלך
השמאל כענין אש דח . וכדי שחסיכ גם
מן הימין דהיינו עימינו . כיחסי המלכות
מחקדשה מלך קדושה בהבמה . וזהו

(*) ר"ל למטה בהפארת הנק' שמים) (** נראה ד"ל הקל בלא וד"ל דהמלכות נק' קל ודברור
כלי וא"ל וההפארת שמיעת הקול טו"ל וזהו הקל בשמע מלכות נקדח מה"ל
(***) נ"ל ד"ל א)

זבחי שלמים

ודברות קדשך ונחונת החורה יהיה
מלכות אש שהוא כבוד . כענין קול ה'
חולב לבנות אש שהוא כבוד כפי
מספר הקולות :

**במורות וברקים עליהם
נגלית ובמול שופר**

עליהם הופעת פירוש קולות
ז' קולות מלך ה"ת

הנקרא קול . וברקים מלך היסוד . וכן
פירש הרשב"י ע"ה בחיקונים והכריח כן
מפסוק ויאל כבדך חלו שחץ הוא ביסוד .
ואין ספק כי גלה קולות על הברקים .
וכמו שקולות הם ז' כן ברקים הם ז' .
ואלו הם ממש מתגלים . אמנם קול שופר
שהוא מליחות הדעת המתעלם בחוך
שופר . אמר זו הופעת הופע' לא גינוי .

**בכתוב בתורה . ויהי
ביום השלישי פיר'**

ויהי הוא
הגבורה וכן פירש בזוהר . ולכן
ויהי הוא לער כדפירשו רז"ל . ביום חסד
דמסערא דיליה אור . השלישי הפארת
שהוא שלישי לאבות ודאי . וזה כדי שחסי'
החורה שהוא הפארת כלולה מהימין
ומהשמאל :

בהיות הבקר פי' צהיות
כמלכות מקבלת

מן החסד . וזהו ה"א בוקר פיר' מתייחד'
בחסד . או אפשר שפירושו ה"א מתייחד
ביסוד שגם הוא נקרא בוקר כדפיר'
בזוהר פ' בלק :

ויהי קלת וברקים ויהי פי'
מלך הגבור'

(*אולי צ"ע ועיני ישראל כבוד מזוקן . ר"ל דהיינו נמי מלך יחזק)

קולות הפארת . ברקים מלך היסוד .
וענין כבוד חסד מתייחד בגבורה

כענין ואברהם כבוד
וזהו מלך יחזק כדכ' ועיני יחזק (*כבוד
מזוקן וגו' וזהו מתפשט במלכות והיינו
על החר . ומל שפר היינו
הדעת .

חזק מתגלה בסוד הגבורה כדכתיב
אש דח .

מאד מלך הפארת וכן פי' בזוהר
ואפשר שהם אותיות א"ד"ס'

ועולים מ"ה כשם חכמה יו"ד ה"א וא"י
ה"א שהוא כ"ח מ"ה . ולזה ירנה קול
שופר שהוא מלך הדעת . הוא חזק מלך
הבינה . מאד מלך חכמה . והיינו ברא
דאיכו בין אבא ואימא .

**[ויחרד כל העם אשר
במחנה . ונאמר**

ויהי קול השפר הזרך
וחזם מאד] משה ידבר

ייחוד הפארת משה . במלכות דבור .

והאלהים בינה

יעננו בסוד פי' הדעת המתפשט
מפנימיות עמקי

הבינה אל חוך ה"ת וזו יעננו בקול .
אל משה שהוא הפארת המתייחד :

[ונאמר] וכל העם ראים

את הסולת ואת

הלפידים ואת קול
השפר ופי' שהיו משיגים השגה

כבואיית

נבואיית . את מלכות . הקולות מלד
התפארת . ואת הלפידים פי' בזוכר
שם מלד היסוד . ונמלא ו-את ייחוד
תפארת ומלכות . לפידים מלד היסוד
ואת כדפיר' . קול השופר כדפיר' בסוד
הדעת העליון .

ו-את תפארת ומלכות .

ההר עשן מלכות מקבל מגבורה
בסוד אש ועשן דהיינו
סערה דגבורה ולכן

ויראה העם וינעו ויעמדו

מרחוק דהחילו מסערה דדינא

ובדברי קדשך כתוב

לאמר . עלה

אלהים בתרועה יהוה

בקול שופר פי' אלהים בינה .

והיא מסתלקת עם
ממלכות הנקראת תרועה . והיינו אימא

לגבי ברתא . ה' בקול שופר . היינו
אבא דרכיב על ברא . או אפשר כי

הענין בסוד נור ילדך חשי רוכב שמים
בעזרך . ח"ש עלה אלהים שהיא מלכות .

בתרועה . כי על ידה מסתלק ומתעוררת
והתפארת מסתלק בסוד . קול שופר .

שהוא קול דנפיק וכו' :

[ונאמר] בחצרות וקול

שופר הריעו

לפני המלך יהוה חצרות

כסף פי'

בזוכר פי' הם נלח וכו' והם של כסף
מלד החסד ולכן שופר באמצע ושתי

חצרות מן הלדדים דהיינו תפארת
דרכיב על חרין חצרות ולכן מלות היום
בשופר שופר מאריך חצרות מקלות .
הריעו פי' ייחודה של תרועה שהיא
מלכות עם קול שופר המזכר . המלך
יחוס חכמה ובינה . ואפשר חצרות
שם גדולה וגבורה :

ונאמר תהעו בחדש
שופר בכסא ליום חגנו:

הללויה פירוש הסמכה מאותיות
יה"ו אל המלכות שהיא ה"א

האחרונה וכן פירש בזוכר :

הללו אל בקדשו מלד הכהר וכו' נקרא
אל וכו' שוכן בחכמ' הנקרא קדש

הללוהו ברקיע עזו פירוש מלד החכמה
וסוד הדעת שהוא רקיע

דהיינו התפארת במליחותו העליון שהת"ת
נקרא עז :

הללוהו בגבורותיו מלד הבינה שממנה
מתפשטין כמס גבורות

כדכתיב ודעת גבורותיו מי וגו' :

הללוהו ברוב גדלו היינו בהיות הגדולה
יונקת מן החכמה :

הללוהו בתקע שופר פירוש השפעת
הגבור' מלד הבינה

ר"ל מפנימיותה ששם אינה דין :

הללוהו בנבל ובנור מלד התפארת ופי'
נבל ב"ן ל' דהיינו

ברא דאימא עילאס . כנור כ"ו נ"ר שהם
תפארת ומלכות דהיינו אותיות הו"ה :

הללוהו בתף ומחול מלד הנלח פירוש
חוף מלד המלכות כדכתי'

ותקע מרים וגו' מחול מלד הת"ת בהיותו
יונק ממקו' המחילה וכן הוא חול'ם

זבחי

שלמים

חול"ס*) והיינו ייחודם על ידי הנלח :
 הללוהו במנים וענב מלך הסוד .
 במינים מלך
 המלכות ששם מינים הרבה בסוד שהיא
 כלולה מהכל . ועונב הפארת שהוא
 ענבו של מלכות :
 הללוהו בצלצלי שמע מלך היסוד .
 ושמע מלכות :
 הללוהו בצלצלי תרועה פירוש מלך
 המלכות .
 תרועה היא עלמה . ופי' בלללי היינו
 התפארת שהוא כל ורוחניות אל המלכות
 כגודע

**ובאו האבדים בארץ
 אשור והנדרחים
 בארץ מצרים פי' אוחס הנשמו'
 המפוזרות כגודע .**

**והשתחוו ליהוה בהר
 הקודש בירושלם**
 פי' ישפיעו
 אל התפארת במלכות על ידי היסוד
 שהוא הר הקדש מלך יניקתו מן החכמ'
 או אפשר דירושלם והר הקדש כלא
 חד זב' בחינות :

בל הנשמה אחר שפרטס חזר וכללס יח"ד
 תהלל יה פירוש ישפיעו מלך החכמה
 ובינה או ירלה מקום הכולל
 כל הנשמה דהיינו הכתר ישפיע יה ואנו
 כמש"ך מי"ה למטה הללויה :

**[ונאמר] כל יושבי תבל
 ושכני ארץ פי' יושב
 תבל הנשמות
 שהם במלכות שהיא מחוזלת בכל ונקר'
 ארץ מלך יניקתה מן הרעון
**כנשא נס הרים תראו פי'
 בהסתלק
 היסוד שהוא נקר' נס על שני הרים שהם
 נלח והוד מיד תראו פי' יושפעו מלך
 החדש ששם מקום הראיה****

**[ועל ידי עבדיה הנביאים
 כתוב לאמר] והיה
 ביום והיה בכל מקום בבינה וכן פי'
 בזוהר או במלכות . ועתה נפרש
 במלכות . והוא סוד העליה ממטה
 למעלה . והיה מלכות . יוס מודע
 אוחיות יח"ו**

**ובתקוע שופר תשמעו
 פי' בינה מלך השמיע' ולכן תשמעו מלכה
 [ונאמר] ויהוה עליהם פי'
 ויהוה
 הוא ובינה דינו דהיינו ת"ת ומלכות ופי'
**יראה היינו מלך הימין שהוא חסד
 ויצא כברק חצו פי' יסוד
 הכמשך מצד
 שניהם ואומר כברק חצו עם היות שניהם****

**ההוא כתר הנעלם .
 יתבע בשופר גדול מלך
 סבינה
 מקום חדרות . ונקר' גדול בסוד נטייתו
 אל הגדולה . או בסוד שהיא כולל ג'
 ראשונות ואו הוא גדול ודאי :**

(*) ר"ל נקודת הוי' של התפארת בחולם כמבואר לעיל דף א' ע"ב ודף י"ו ע"א ותמוז ורחם) ביסוד

זבחי שלמים למ

כ"ו שהם תפארת ומלכות

ושאנם [להביץ גדויותינו]

יסוד שהוא בר נפלי כמו סוכת דוד
הנופלת . ובנשיאותו והקמתו הוא
קיצון בגליות ודאי

ונקים לנו יהוה אלהינו

חכמה ובינה :

את הדבר מלכות :

שהבטחתנו בתורתה

מלכות מהיוחדת בת"ת למעלה מגדולה
וגבור' . והיינו

על ידי משה [עבדה] שהוא

סת"ת וידיו הם גדולה וגבורה :

[מפי כבודה כאמור] .

וביום שמתתכם

מלך הבינה שהיא שמחה :

ובמועדיכם הם בת"ת כולל שש

קלוות שהם שש מועדים .

פסח דרועא ימיני' . סוכות דרועא שמאל'

שבועות גופא דאמלעיתא . ר"ח חנוכה

ופורים ג' תהרים . ונחבאר ענין זה

בתיקונים :

ובראשי חדשכם פירוש

ראשים

על המלכות שהיא חידושה של לבנה

ותמעתם בחצצרות הם

נלח

והוד כדפירש' לעיל . והענין כי סוד

החקיע' דהיינו קול דנפיק מגו שופר

כמשך דרך נלח והוד

על

(**אולי צ"ל ומשמאל לימין)

ביסוד . הענין כי הוא נקרא ברק מלך

הימין שהוא מאיר ומצריק ונקר' חלו מלך

חליו השמאל מלך הגבור' מלך הדין . והי'

מאיר מלך השמאל בהארתו מלך הימין

ויהוה אלהים*) חכמה ובינה

בשופר יתקע פי' חכמה ישפיע

בבינה עד שיכיס

הקול יולח מן השופר וזכו יתקע דקאמר

והלך בסערות תימן בסוד

משך

הדעת בשמאל דהיינו בסערות

והשמאל**) דהיינו תימן :

יהוה צבאות פי' יהוה תפארת .

לצאות נלח והוד

שהם לצאות כוודע וכן יסוד שנקר'

אות בצבא שלו .

ר'ג'ן מלכות מלך שלשה . יופיאל מלך

נלח . גבריאל מלך גבורה . נוריאל

מלך התפארת . ומלח יגן כמו מגן

כדפיר'***) . וענין

עליהם הוא אל קיצון הנשמות

הנדחים ואובדים כזכר לעיל :

וכן תגן על עמך ישראל

בשדומך] .

אלהינו ואלהי אבותינו

פי' לעיל . אלהינו חכמה . ואלהי בינה .

תמע בשופר גדול היינו

בינה

שמעם החקיעה כדפי' . ונקר' גדול מלך

חכמה וכתר . או מלך החדש כדפי' לעיל

לחירותינו פי' לחרות הנשפע מן

הבינה שבו חשועת

הבינה שבו חשועת

הבינה שבו חשועת

הבינה שבו חשועת

הבינה שבו חשועת

אברהם לייב זילברמן ראש
A. L. SILBERMAN Chief Rabbi

(*) כוונתו ט' י"ד כתוב אדני יהוה בניקוד אלהים
(**) לעיל דף ו' ט"ז
(***) לעיל דף ו' ט"ז

זבחי שלמים

ומאזין תרועה פירוש סוד האזנה הוא מלד המלכות עם הבינה והיינו ומאזין תרועה ואין דומה לך: פירוש כתר הנק' חי"ן . שהוא מייחד שלשה מדות . ח' כתר יו"ד חכמה ט"ן בינה . הוא דומה אל הבינה הנקרא לך כנודע .

ברוך אתה יהוה כדפי' לעיל **שומע קול תרועת ייחוד**

תפארת ומלכות כדפירשנו **עמו ישראל** כמשמעו

היום יס"ו כדפירשנו **ברחמים** מתייחדים אותיות חלו עם הכתר הנקרא רחמים לפי שהוא רחמים גמורים :

על ערתיכם היינו מלכות דאיסי עולה לה' כדפירש בזוהר

ועל זבחי שלמיכם היינו מלד היסוד הנקרא שלום :

והיו לכם לזכרון פירוש מתייחדים יחד עולה' ושלמים : **לפני אלהיכם** בינה שע"י מה שגשפע לפניהם הם מתייחדים :

אני מלכות יהוה תפארת :

אלהיכם בינה כנודע :

כי שומע קול שופר אתה פירוש שומע מלכות הנקרא שמע . מתייחד עם הקול שהוא תפארת . דגפיק מגו שופר בינה :

ע"כ מה שראינו לבאר בענין זה להועיל למחפילים ביום חיוס ונורא כזה . ומהאל נשאל הסליחה והכפרה על הכלל ועל הפרט :

חם ונשלם פירוש תפלות של ראש השנה ויום כיפורים

